

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · primer període · número 25 · dimarts 27 de febrer de 2018

TAULA DE CONTINGUT

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.05. Reglament del Parlament

Reglament del Parlament de Catalunya

211-00001/11

Aprovació del text refós, escoltada la Junta

3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.05. Reglament del Parlament

Reglament del Parlament de Catalunya

211-00001/11

APROVACIÓ DEL TEXT REFÓS, ESCOLTADA LA JUNTA

Mesa del Parlament, 20.02.2018

Aquest text refós del Reglament del Parlament inclou el text refós aprovat per la Mesa del Parlament, una vegada escoltada la Junta de Portaveus, el 28 de juliol de 2015 (BOPC 664, 30.07.2015) i la reforma parcial aprovada pel Ple en la sessió del 26 de juliol de 2017 (BOPC 484, 27.07.2017).

Títol I. De la constitució del Parlament

Article 1. Sessió constitutiva

1. El Parlament de Catalunya es reuneix en sessió constitutiva el dia i l'hora assenyalats en el decret de convocatòria, un cop han conclòs les eleccions al Parlament i se n'han proclamat els resultats.

2. La sessió constitutiva s'inicia amb la lectura que fa el secretari general del decret de convocatòria. Tot seguit, el secretari general convida els membres de la Mesa d'Edat a ocupar llurs llocs.

Article 2. Mesa d'Edat

1. La sessió constitutiva és presidida inicialment pel diputat electe de més edat d'entre els presents, assistit dels dos diputats més joves, en qualitat de secretaris.

2. El president d'edat declara oberta la sessió i un dels secretaris llegeix la relació dels diputats electes i la relació dels recursos electorals interposats, amb la indicació dels diputats electes afectats. Tot seguit, s'han d'elegir els membres de la Mesa del Parlament.

Article 3. Constitució del Parlament

1. Els membres de la Mesa del Parlament que han estat elegits han d'ocupar els llocs respectius. Tot seguit, el president declara constituït el Parlament i aixeca la sessió.

2. La constitució del Parlament ha d'ésser comunicada pel president al cap de l'Estat, al president de la Generalitat, al president del Congrés dels Diputats i al president del Senat, respectivament.

Títol II. De l'estatut dels diputats

Capítol I. Els drets dels diputats

Article 4. Assistència, vot i tractament institucional

1. Els diputats tenen el dret d'assistir a totes les sessions del Parlament i el deure d'assistir als debats i a les votacions del Ple i de les comissions de què són membres. Cada diputat té el deure de pertànyer a una comissió, com a mínim, amb l'excepció del president de la Generalitat, dels que són membres del Govern i dels que representen la Generalitat al Senat.

2. Els diputats tenen dret de vot en el Ple i en les comissions de què són membres, i han de complir els deures i exercir les funcions que els assigna aquest reglament.

3. En el territori de Catalunya, els diputats, en llur condició de membres del Parlament i, per tant, representants del poble català, tenen dret a rebre un tractament institucional i protocol·lari preferent, especialment en els actes i les activitats organitzats per les institucions i l'Administració de Catalunya.

Article 5. Suport tècnic

Els diputats tenen dret a rebre, directament o per mitjà del grup parlamentari, l'assistència necessària per a acomplir llurs tasques. Els serveis del Parlament els l'han de facilitar, especialment pel que fa a la informació i la documentació.

Article 6. Dret d'accés a la informació

1. Els diputats, en l'exercici de llur funció, tenen dret a accedir a la informació, i a obtenir-ne còpia, de l'Administració de la Generalitat, dels organismes, les empreses i les entitats que en depenen i de les institucions i els organismes de la Generalitat que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per llei. Els diputats poden demanar directament aquesta informació o, si ho consideren pertinent, poden demanar-la comunicant-ho al president o per mitjà d'aquest.

2. Les autoritats o l'administració requerides han de facilitar als diputats, per via electrònica, preferentment, o en suport paper, la informació demanada.

3. La informació demanada s'ha de lliurar en un termini de quinze dies, prorrogable com a màxim set dies més, a comptar de l'endemà d'haver estat comunicada la sol·licitud.

Article 7. Límits del dret d'accés

1. El dret d'accés a la informació forma part del contingut essencial de la funció representativa i parlamentària que correspon als diputats i només es pot limitar per la concurrència d'alguna de les restriccions que estableix la legislació reguladora del dret d'accés a la informació pública.

2. El dret d'accés a la informació dels diputats té, en tot cas, caràcter preferent i s'ha de poder fer efectiu sempre que els drets o béns jurídics protegits es puguin salvaguardar mitjançant l'accés parcial a la informació, l'anonimització de les dades sensibles o l'adopció d'altres mesures que ho permetin.

Article 8. Garantia del dret d'accés

1. Si el termini que fixa l'article 6.3 fineix sense que s'hagi donat compliment a la demanda d'informació o sense que s'hagin comunicat els motius per a no acceptar-la, la sol·licitud s'entén estimada, llevat que una norma amb rang de llei estableixi expressament un efecte desestimatori, total o parcial, amb relació a la informació de què es tracti.

2. Si malgrat el que estableix l'apartat 1 no es facilita la informació, el diputat pot instar la Mesa del Parlament a requerir a l'autoritat responsable que compleixi el deure de facilitar la informació en el termini improrrogable de tres dies.

3. Si una sol·licitud d'informació és denegada expressament en aplicació d'un dels límits a què es refereix l'article 7, la denegació ha d'ésser motivada i ha d'indicar les raons fàctiques i jurídiques que la justifiquen i la impossibilitat d'aplicar mesures que permetin l'accés parcial en els termes de l'article 7.2.

4. En el cas que es denegui el dret d'accés a la informació o aquesta no es lliuri en aplicació del que estableix l'apartat 2, el diputat pot demanar a la Mesa del Parlament, en el termini de tres dies a comptar de l'endemà de la comunicació denegatòria o de la finalització del termini del requeriment, que es pronunciï sobre la fonamentació del dret d'accés a la informació i adopti una decisió definitiva. La Mesa, si considera que s'ha de permetre l'accés a la informació, ha de comunicar la seva decisió a l'autoritat responsable perquè la compleixi de manera immediata.

5. La Mesa del Parlament, abans d'adoptar la decisió a què fa referència l'apartat 4, ha de sotmetre la qüestió a l'òrgan de garantia del dret d'accés a la informació pública que estableix l'article 219, per tal que n'emeti un informe, que té caràcter vinculant si es pronuncia a favor del dret d'accés a la informació.

6. Els diputats poden fer valer el dret d'accés a la informació mitjançant els mecanismes de garantia que estableix amb caràcter general la legislació de transparència, accés a la informació pública i bon govern. La utilització d'aquesta via és compatible amb l'aplicació de les altres mesures que estableix aquest reglament i no exclou la dita aplicació.

Article 9. Altres mesures per a garantir el dret d'accés a la informació

1. L'incompliment per part de l'autoritat responsable de facilitar l'accés a la informació d'acord amb el que estableixen els articles 6 a 8 dona lloc, si escau, a l'aplicació del règim sancionador de la legislació de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

2. La Mesa del Parlament, a iniciativa pròpia o a sollicitud del diputat interessat, ha de comunicar l'incompliment al Govern, o a l'autoritat responsable si es tracta d'un organisme dotat per llei d'independència funcional o autonomia especial, a l'efecte d'incoar el corresponent expedient sancionador. El Govern o l'autoritat corresponent ha de donar compte a la Mesa del Parlament de les actuacions que adopti en el termini de quinze dies i justificar, si escau, els motius pels quals decideix no incoar l'expedient.

3. El procediment sancionador amb relació al dret d'accés a la informació dels diputats, sens perjudici del que estableix l'apartat 2, també es pot produir d'ofici o es pot instar per denúncia, d'acord amb el règim general que estableix la legislació de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

4. L'incompliment per part del Govern del deure de facilitar l'accés a la informació en els termes de l'article 8 pot donar lloc, com a mesura addicional i si ho demana el diputat afectat, a la inclusió en la primera sessió plenària que es convoqui d'una pregunta sobre els motius que han impedit de fer-ho. Si a criteri del diputat o del seu grup parlamentari la resposta no és prou fonamentada, es pot presentar una proposta de resolució davant la comissió corresponent. Aquesta proposta de resolució s'ha d'incloure en l'ordre del dia de la primera sessió que es convoqui.

5. Si l'incompliment del deure de facilitar l'accés a la informació és imputable a un organisme dotat per llei d'independència funcional o autonomia especial, es pot demanar la compareixença del seu responsable davant la comissió corresponent perquè exposi els motius de la denegació i es pot presentar, si escau, una proposta de resolució davant la mateixa comissió d'acord amb el que estableix l'apartat 4.

Article 10. Dret d'accés directe a la informació

1. Si el diputat es vol traslladar a les dependències de l'Administració per a consultar de manera presencial la informació i documentació demanades en exercici del dret regulat per l'article 6, ho pot fer acompanyat, com a màxim, de dos assessors acreditats degudament.

2. El personal que presta assistència a un grup parlamentari o a un membre del Parlament en les actuacions davant l'Administració de la Generalitat i els altres organismes i entitats a què fa referència l'article 6 ha d'ésser acreditat degudament per la Secretaria General del Parlament.

Article 11. Accés dels membres del Parlament a les matèries declarades secretes i reservades i als registres de dades

1. L'accés a les informacions secretes i reservades i als registres de dades que les contenen correspon exclusivament als representants dels grups parlamentaris.

2. Únicament els membres de la comissió a què es refereix l'article 70 i un membre més designat per cada grup parlamentari poden accedir als registres i les informacions a què es refereix l'apartat 1.

3. Els membres que tinguin accés als registres i les informacions a què es refereix l'apartat 1 tenen el deure de mantenir reserva permanent, d'acord amb la legislació vigent, respecte a les dades i les informacions que coneguin per raó de llur funció parlamentària.

4. El diputat que faci públic algun dels temes tractats a les sessions a què es refereix l'article 70 o vulneri el deure de reserva que estableix l'apartat 3 pot ésser exclòs temporalment de l'exercici de la funció parlamentària, pel procediment que estableix l'article 241.2.

5. La presidència ha de vetllar pel compliment d'aquestes disposicions i ha de garantir el compliment del deure de secret o reserva.

Article 12. Drets econòmics i règim dels drets

1. Els diputats tenen dret a una assignació fixa i poden percebre també assignacions variables, totes les quals són a càrrec del pressupost del Parlament i tenen el caràcter d'indemnització per l'exercici de llurs funcions.

2. La quantitat i les modalitats de les assignacions dels diputats són fixades per la Mesa, dins els límits de la consignació pressupostària corresponent.

3. Les assignacions dels diputats estan subjectes a les normes tributàries de caràcter general.

4. La percepció de les retribucions de caràcter fix per l'exercici de les funcions parlamentàries és incompatible amb la percepció de les retribucions pel fet d'ocupar altres càrrecs públics, amb dedicació plena o parcial, en els termes i amb les excepcions, si escau, que estableix la legislació sobre incompatibilitats.

5. Els drets reconeguts per aquest article i per l'article 13 s'acrediten fins al dia de la constitució de la nova legislatura.

Article 13. Afiliació a la Seguretat Social

1. El Parlament pot establir amb les entitats gestores de la Seguretat Social els convenis necessaris per a donar-hi d'alta o, si escau, afiliar-hi els diputats que ho desitgen. Les bases de la cotització, l'acció protectora dispensada i l'abonament de les cotitzacions estan subjectes a les normes de seguretat social de caràcter general o especial aplicables.

2. En el cas dels funcionaris públics que per llur dedicació parlamentària es troben en situació de serveis especials, el que estableix l'apartat 1 s'ha d'estendre a les quotes de classes passives, si escau.

3. Els diputats que són funcionaris i es troben en situació de servei actiu conserven el règim de seguretat social que els correspon en l'administració a què pertanyen, d'acord amb el que disposa la legislació sobre incompatibilitats.

Capítol II. Els deures dels diputats

Article 14. Principis rectors

1. Els diputats han d'exercir el càrrec d'acord amb els principis d'integritat, honestat, transparència, diligència, austeritat, actuació desinteressada, responsabilitat i respecte als ciutadans i a la institució parlamentària.

2. Els diputats han d'actuar sempre en benefici de l'interès públic i han d'evitar incórrer en qualsevol situació de conflicte d'interessos. Llur actuació no pot estar mai influïda o compromesa per la finalitat de cercar o obtenir qualsevol mena de benefici particular o de tercers, que no tingui caràcter general, directe o indirecte, ni recompensa de cap mena.

3. Els diputats, d'acord amb el que estableix aquest article i en compliment de la legislació vigent, no poden acceptar, demanar ni rebre cap benefici econòmic ni cap altre favor a canvi d'exercir influència o de votar en un determinat sentit en les tramitacions parlamentàries.

4. Els diputats, en l'exercici de llurs funcions, s'han d'abstenir d'acceptar obsequis i qualsevol mena de favor o servei, llevat dels obsequis de mera cortesia o dels que els siguin atorgats quan representin el Parlament, al qual els han de lliurar.

Article 15. Codi de conducta

1. Són aplicables als diputats, amb caràcter general, els principis ètics i les regles de conducta establertes per als alts càrrecs per la legislació de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

2. Correspon a la Comissió del Reglament elaborar i aprovar un codi de conducta. El Codi de conducta dels diputats ha de regular, com a mínim, les situacions de conflicte d'interessos, el compliment de les obligacions derivades del règim d'incompatibilitats i de les declaracions d'activitats i de béns, i el procediment i les conseqüències en cas d'incompliment.

3. La Comissió de l'Estatut dels Diputats és l'òrgan encarregat d'emetre un informe per a determinar si hi ha conflicte d'interessos i, en general, sobre l'aplicació del Codi de conducta dels diputats. Els informes s'han de publicar en el Portal de la Transparència del Parlament.

Article 16. Conflicte d'interessos

1. Hi ha conflicte d'interessos quan un diputat té un interès personal directe o indirecte que pot influir de manera inadequada en el compliment dels seus deures com a diputat de manera íntegra. S'entén per *interessos personals* els propis del diputat i els secundaris, corresponents al seu entorn familiar, d'amistats i d'altres persones jurídiques, organitzacions i entitats privades amb les quals hagi tingut una vinculació laboral, professional, de voluntariat o de defensa d'interessos corporatius que pugui comprometre la seva llibertat de vot.

2. No hi ha conflicte d'interessos quan un diputat pot obtenir un benefici únicament pel fet de pertànyer al conjunt de la població o a una categoria o un grup ampli de persones.

3. Els diputats han d'evitar d'incórrer en qualsevol situació de conflicte d'interessos o, si s'escau, han d'adoptar les mesures necessàries per a resoldre'l.

4. Els diputats tenen el deure de notificar a la Mesa del Parlament, abans d'intervenir en els debats o de votar, o si són proposats com a ponents, qualsevol situació de conflicte d'interessos existent o potencial relacionada amb l'assumpte que s'hagi d'examinar.

Article 17. Cortesia i reserva

Els diputats tenen el deure de captenir-se amb cortesia i de respectar les normes d'ordre i de disciplina establertes per aquest reglament; a més, han de guardar secret sobre les actuacions i les resolucions que tenen aquest caràcter.

Article 18. Incompatibilitats

1. Els diputats han d'observar sempre les normes sobre incompatibilitats.

2. La Comissió de l'Estatut dels Diputats ha d'elevat al Ple les propostes sobre la situació de compatibilitat o incompatibilitat de cada diputat en el termini de vint dies a partir de la presentació de la declaració a què fa referència l'article 19.1.a, després que la Comissió s'hagi constituït. Si hi ha cap canvi en la situació relativa a les activitats o als càrrecs públics dels diputats, aquests ho han de comunicar a la Comissió de l'Estatut dels Diputats d'acord amb el que estableix l'article 19.2.

3. Si la Comissió de l'Estatut dels Diputats considera que hi ha una causa d'incompatibilitat entre la condició de diputat i un altre càrrec públic o activitat, abans d'elevat al Ple el dictamen, n'ha de donar trasllat a la persona afectada, per tal que, en el termini de cinc dies, formuli les al·legacions que cregui convenientes.

4. Un cop declarada i notificada la incompatibilitat, el diputat afectat disposa d'un termini de vuit dies per a optar entre l'escó i el càrrec incompatible. Si no es pronuncia expressament dins aquest termini, s'entén que renuncia a l'escó.

5. Els dictàmens de compatibilitat i d'incompatibilitat han d'ésser motivats justificant la decisió de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i s'han de publicar en el Portal de la Transparència del Parlament.

Article 19. Declaració d'activitats i béns

1. Els diputats han de presentar al Parlament les declaracions d'activitats i béns, d'acord amb el que estableix l'article 23.1.b, segons el model aprovat per la Mesa i amb el contingut següent:

a) Una declaració de les activitats professionals, laborals o empresarials que exerceixen i dels càrrecs públics que ocupen.

b) Una declaració de béns, que ha de detallar el patrimoni de qui declara.

2. En el cas que hi hagi cap canvi en la situació relativa a les activitats o als càrrecs públics declarats pels diputats, aquests ho han de comunicar a la Comissió de

l'Estatut dels Diputats en el termini d'un mes des que s'ha esdevingut, per tal que la Comissió emeti un dictamen, si escau, respecte a la nova situació, en el termini de vuit dies. Si el canvi que es declara consisteix en el cessament d'algun càrrec o activitat, la Comissió no ha d'elaborar el dictamen.

3. Els diputats han de presentar, abans del 30 de juliol de cada any, una còpia de la declaració de liquidació de l'impost sobre la renda i el patrimoni presentada a l'Administració tributària del mateix exercici, o la certificació de no haver-ho fet, en el cas que no estiguin obligats a presentar-la.

4. L'incompliment de l'obligació establerta pels apartats 2 i 3 pot comportar la suspensió dels drets econòmics per un període màxim d'un mes, acordada pel Ple del Parlament a proposta de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, després d'haver instruït l'expedient corresponent i d'haver escoltat el diputat afectat.

5. Els diputats han de presentar també la declaració a què fa referència l'apartat 1.b en acabar el mandat, o en perdre la condició de diputat.

6. El Registre d'interessos dels diputats del Parlament recull la informació facilitada per aquests d'acord amb els apartats 1 i 3 i està sota la custòdia de la Secretaria General. La informació relativa a les activitats i els càrrecs és pública i s'ha de publicar en el Portal de la Transparència del Parlament. La informació relativa a la declaració de béns també és pública i s'ha de publicar en el Portal de la Transparència, però no pot incloure les dades de localització ni les que poden posar en perill la privacitat i la seguretat dels titulars o de tercers.

7. Un cop transcorreguts quatre anys de la pèrdua de la condició de diputat, les declaracions s'han de destruir.

Article 20. Límits de l'ús de la condició de membre del Parlament

Els diputats no poden invocar o fer servir llur condició per a exercir activitats comercials, industrials o professionals, o col·laborar amb terceres persones en l'exercici de les dites activitats davant les administracions públiques en benefici privat.

Capítol III. Les prerrogatives parlamentàries

Article 21. Inviolabilitat

Els diputats gaudeixen d'inviolabilitat, fins i tot després d'haver finit el mandat, per les opinions i els vots emesos durant l'exercici de llurs funcions.

Article 22. Immunitat

Pel que fa a la immunitat dels membres del Parlament, cal atènyer-se al que disposa l'Estatut d'autonomia de Catalunya i, si escau, les lleis que el desenvolupen.

Capítol IV. L'adquisició i la pèrdua de la condició de membre del Parlament i la suspensió dels drets parlamentaris

Article 23. Accés al ple exercici de la condició de membre del Parlament

1. El diputat proclamat electe accedeix al ple exercici de la condició de parlamentari un cop complerts els dos requisits següents:

- a) Presentar al Registre General del Parlament la credencial expedida per l'òrgan corresponent de l'Administració electoral i fer la promesa o el jurament de respectar la Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
- b) Presentar les declaracions d'activitats i de béns que especifica l'article 19.

2. Els drets del diputat proclamat electe no són efectius fins que no ha accedit al ple exercici de la condició de parlamentari, conformement a l'apartat 1.

Article 24. Causes de la pèrdua de la condició de membre del Parlament

Els diputats del Parlament perden llur condició per les causes següents:

- a) Per la renúncia presentada a la Mesa del Parlament.
- b) Per una sentència judicial ferma que n'anulli l'elecció o la proclamació.

c) Per decés o per la incapacitat declarada per una sentència judicial ferma.

d) Per l'extinció del mandat, en expirar-ne el termini o per finiment de la legislatura, llevat dels membres de la Diputació Permanent i dels que representen la Generalitat al Senat, els quals mantenen llur condició fins que es constitueix el nou Parlament.

e) Per la condemna a una pena d'inhabilitació imposada per una sentència judicial ferma.

Article 25. Causes de suspensió dels drets i deures parlamentaris

1. Els diputats del Parlament poden ésser suspesos de llurs drets i deures parlamentaris, després d'un dictamen motivat de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, en els casos següents:

a) Si és ferm l'acte de processament o d'obertura de judici oral i el Ple del Parlament ho acorda per majoria absoluta, atesa la naturalesa dels fets imputats.

b) Per acord del Ple, adoptat per majoria absoluta, si han estat condemnats per sentència ferma a una pena de privació de llibertat que n'impossibiliti l'assistència a les sessions plenàries.

2. La suspensió a què fa referència l'apartat 1 també es pot produir si ho demana un diputat afectat, amb la conformitat del portaveu del seu grup parlamentari, per una de les causes que s'hi esmenten. En aquest cas, la Comissió de l'Estatut dels Diputats ha d'emetre un dictamen i la Mesa del Parlament ha de resoldre la sol·licitud.

3. La suspensió dels drets, llevat dels econòmics, i dels deures dels diputats del Parlament en cap cas no es pot acordar com a sanció parlamentària.

4. En els casos en què l'acusació sigui per delictes vinculats a la corrupció, la Mesa del Parlament, una vegada sigui ferm l'acte d'obertura del judici oral i en tingui coneixement, ha d'acordar la suspensió dels drets i deures parlamentaris de manera immediata. Si es plantegen dubtes sobre el tipus de delicte o sobre el règim d'incompatibilitats aplicable al llarg de la suspensió, cal el dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats.

Títol III. De l'organització del Parlament

Capítol I. Els grups parlamentaris i els diputats no adscrits

Secció primera. Els grups parlamentaris

Article 26. Requisits per a la constitució

1. Cada diputat només pot ésser membre d'un grup parlamentari.

2. Per cada partit, federació o coalició electoral només es pot constituir un grup parlamentari.

3. Els grups parlamentaris, llevat del Grup Mixt, poden ésser constituïts com a mínim amb cinc membres, encara que hagin estat elegits per circumscripcions diferents.

4. Els grups parlamentaris s'han de constituir en el termini de vuit dies hàbils, a comptar de l'endemà de la constitució del Parlament, mitjançant un escrit adreçat a la Mesa del Parlament, que han de signar tots els diputats que desitgen constituir el grup i en el qual han de fer constar la denominació del grup, els noms de tots els membres i els de les persones que el representen.

Article 27. Adscripció al grup parlamentari

1. Qui accedeix a la condició de diputat després de la sessió constitutiva del Parlament s'ha d'incorporar a un grup parlamentari en els cinc dies següents a l'adquisició de la dita condició. L'escrit en què manifesta la seva voluntat ha de tenir la signatura del portaveu del grup corresponent; altrament, s'ha d'incorporar al Grup Mixt.

2. Els diputats que deixen de pertànyer a llur grup perden els llocs que ocupaven en els òrgans del Parlament.

Article 28. Organització dels grups parlamentaris

1. Cada grup nomena els membres que l'han de representar, incloent-hi preceptivament el portaveu.
2. Els representants dels grups parlamentaris han de comunicar al president del Parlament les altes i les baixes dels grups respectius.

Article 29. El Grup Mixt

1. Els membres del Parlament que, d'acord amb el que estableix l'article 26, no s'integren en cap grup parlamentari en els terminis establerts queden incorporats al Grup Mixt.
2. El Grup Mixt té els mateixos drets que els altres grups parlamentaris i participa de la mateixa manera en l'activitat del Parlament quan és integrat per membres que compleixen els requisits que estableix l'article 26.1 i 3 però que, com que no assoleixen el nombre de membres que exigeix, no poden constituir un grup parlamentari. Aquests drets no s'alteren encara que s'hi incorporin altres membres.
3. Els membres del Grup Mixt tenen sempre els mateixos drets individuals que tenen els membres dels altres grups parlamentaris.

Article 30. Els subgrups parlamentaris

1. En el Grup Mixt, per tal de facilitar l'ordenació del treball i els tràmits parlamentaris, es poden constituir subgrups parlamentaris, integrats per un mínim de tres diputats pertanyents a un mateix partit, federació o coalició electoral. Cap diputat del Grup Mixt no es pot integrar en més d'un subgrup parlamentari.
2. Si tots els membres del Grup Mixt són adscrits a subgrups parlamentaris, un representant de cada subgrup pot assistir, amb veu i vot, a les reunions de la Junta de Portaveus.
3. Els subgrups parlamentaris poden exercir les iniciatives legislatives i subscriure els procediments parlamentaris que pot presentar un grup parlamentari.
4. Els subgrups parlamentaris s'han de posar d'acord sobre el nombre de diputats en les comissions i en les meses que els corresponen, els temps d'intervenció i el nombre màxim d'interpellacions i de preguntes amb resposta oral que els correspon de substanciar en cada sessió plenària. Si no arriben a cap acord, la Mesa del Parlament ha d'establir la distribució proporcional de totes aquestes qüestions entre els subgrups.

Article 31. Dissolució d'un grup i incorporació al Grup Mixt

Si el nombre de membres d'un grup parlamentari es redueix durant el decurs de la legislatura fins a una xifra inferior a la meitat del nombre mínim exigít per a la constitució, el grup parlamentari resta dissolt i els seus membres s'han d'incorporar al Grup Mixt durant tot el temps que resti de la legislatura.

Article 32. Dret d'iniciativa dels grups

1. Tots els grups parlamentaris, amb les excepcions que estableix aquest reglament, gaudeixen dels mateixos drets.
2. En les iniciatives per a les quals aquest reglament exigeix la signatura dels portaveus dels grups parlamentaris, la del Grup Mixt únicament es compta si és constituït per un mínim de cinc membres i si acredita el suport de la majoria del Grup.

Article 33. Mitjans materials i control

1. El Parlament ha de posar a disposició dels grups parlamentaris els locals i els mitjans materials suficients. Els grups parlamentaris també han de disposar dels recursos humans i dels mitjans materials necessaris per a exercir amb eficàcia i eficiència llurs funcions, especialment en l'àmbit de l'assessorament tècnic i el suport administratiu. En aquest sentit, el Parlament pot signar acords i convenis amb altres administracions en matèria de personal. Així mateix, ha d'assignar-los, a càrrec del seu

pressupost, una subvenció fixa i una altra de variable, les quals ha de determinar la Mesa Ampliada, tenint en compte la importància numèrica de cada un d'ells i l'import global del pressupost del Parlament.

2. La Mesa del Parlament ha d'adoptar les mesures necessàries per a distribuir els mitjans materials a què es refereix l'apartat 1 entre els subgrups parlamentaris que s'hagin constituït, en proporció al nombre respectiu de membres.

3. Els grups parlamentaris i els subgrups parlamentaris, si n'hi ha, han de portar una comptabilitat específica de la subvenció a què fa referència l'apartat 1 i han de retre comptes anualment de llur gestió davant la Mesa, als efectes del control de la dita comptabilitat en els termes que estableix la legislació que hi és aplicable.

Secció segona. Els diputats no adscrits

Article 34. Condició i drets

1. Els diputats que abandonin llur grup o en siguin expulsats han de passar a tenir la condició de membres no adscrits durant tota la legislatura, llevat que es reincorporin al grup parlamentari d'origen, amb el consentiment previ exprés del portaveu corresponent.

2. Els diputats no adscrits tenen els drets que el Reglament reconeix als diputats individualment, sens perjudici de les especificitats determinades per aquest reglament. Cada diputat no adscrit té dret a formar part d'una comissió. La Mesa ha de decidir en cada cas la comissió a la qual s'incorpora.

3. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable en el cas d'expulsió del grup parlamentari de tots els diputats d'una formació política integrats en el si d'una coalició o federació. En aquest cas, els diputats afectats han de passar al Grup Mixt.

Capítol II. La Junta de Portaveus

Article 35. Membres i normes de funcionament

1. La Junta de Portaveus és constituïda pels portaveus de cada grup parlamentari i és presidida pel president del Parlament. Assisteixen també a les sessions de la Junta un dels secretaris del Parlament i el secretari general, o el lletrat que el substitueix. També hi poden prendre part la resta dels membres de la Mesa, una persona representant del Govern i, acompanyant el portaveu o qui el substitueix, un membre més per cada grup parlamentari. Així mateix, hi pot ésser requerida l'assistència del president de cada una de les comissions parlamentàries.

2. La Junta de Portaveus és convocada pel president del Parlament, a iniciativa pròpia o a petició de dos grups parlamentaris o de la cinquena part dels membres. En cas de votació, els vots es computen pel sistema ponderat, i, per tant, cada portaveu té tants vots com escons al Parlament té el seu grup parlamentari.

3. La Junta de Portaveus s'ha de reunir, com a mínim, quinzenalment durant els períodes de sessions.

Article 36. Funcions

La Junta de Portaveus, sens perjudici de les funcions que li atribueix aquest reglament, ha d'ésser escoltada prèviament per a:

- a) Establir els criteris que contribueixen a ordenar i a facilitar els debats i les tasques del Parlament.
- b) Decidir la comissió competent per a tramitar els projectes i les proposicions de llei.
- c) Fixar el nombre de membres per grup parlamentari que han d'integrar les comissions.
- d) Assignar els escons del Saló de Sessions als grups parlamentaris.

Capítol III. La presidència i la Mesa del Parlament

Secció primera. Les funcions de la presidència i de la Mesa del Parlament

Article 37. Les funcions de la Mesa del Parlament

1. La Mesa del Parlament és l'òrgan rector col·legiat del Parlament i és integrada pel president, per dos vicepresidents i per quatre secretaris.

2. La Mesa actua sota la direcció del president del Parlament i representa el Parlament en els actes a què assisteix.

3. Corresponen a la Mesa les funcions següents:

a) Adoptar les decisions que requereixen les tramitacions parlamentàries, en cas de dubte o de llacuna reglamentària.

b) Adoptar les decisions i les mesures que requereix l'organització del treball parlamentari.

c) Executar els pressupostos del Parlament.

d) Qualificar, d'acord amb el Reglament, els escrits i els documents d'índole parlamentària, i declarar-ne l'admissió o la inadmissió a tràmit.

e) Decidir la tramitació de tots els escrits i els documents d'índole parlamentària, d'acord amb les normes establertes per aquest reglament.

f) Aplicar els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament, i elaborar les propostes de modificació que correspongui.

g) Elaborar el pressupost del Parlament perquè, si escau, sigui aprovat pel Ple.

h) Controlar l'execució del pressupost i presentar al Ple l'informe sobre el compliment del pressupost corresponent a cada període de sessions.

i) Aprovar la composició de les plantilles de personal del Parlament i les normes que regulen la manera d'accedir-hi.

j) Complir qualsevol altra funció que li encomana aquest reglament i les de caràcter executiu que no són atribuïdes a cap òrgan específic.

4. Si la Mesa ha d'exercir les funcions establertes per l'apartat 3.f, g, h i i, s'ha de constituir en Mesa Ampliada i ha d'ésser integrada pels membres de la Mesa més un diputat designat per cada grup parlamentari que no tingui representació a la Mesa. La Mesa Ampliada adopta les seves decisions pel sistema de vot ponderat.

5. Per tal de complir les funcions a què fa referència l'apartat 3.h, la Mesa Ampliada ha de proposar al Ple la designació de tres diputats interventors per a cada període pressupostari, els quals han de supervisar el control de l'execució del pressupost i han de presentar a la Mesa un informe bimestral sobre l'execució pressupostària.

Article 38. Petició de reconsideració

1. Si un grup parlamentari discrepa d'una decisió adoptada per la Mesa del Parlament quant al compliment de les funcions a què fa referència l'article 37.3.a, d i e, en pot demanar la reconsideració.

2. La petició a què fa referència l'apartat 1 ha d'ésser presentada davant la Mesa del Parlament, com a màxim, dos dies després d'haver-se publicat la decisió objecte de reconsideració o, si no s'ha publicat, abans que l'òrgan corresponent tramiti l'escrit o el document d'índole parlamentària. La presentació de la petició suspèn el tràmit fins que la Mesa del Parlament pren la decisió. La Mesa del Parlament no admet a tràmit cap recurs relatiu a un escrit que ha perdut la seva condició d'origen pel fet d'haver estat adoptat per la comissió o pel Ple.

3. La Mesa del Parlament disposa d'un termini de quatre dies per a resoldre definitivament la petició de reconsideració mitjançant una resolució motivada, escoltada la Junta de Portaveus.

Article 39. Les funcions de la presidència del Parlament

1. El president del Parlament té la representació de la cambra; estableix i manté l'ordre de les discussions i dirigeix els debats amb imparcialitat i atent al respecte degut al Parlament; compleix i fa complir el Reglament, i exerceix totes les altres

funcions que li confereixen l'Estatut d'autonomia de Catalunya, les lleis i aquest reglament.

2. La Mesa del Parlament, per raons d'urgència, pot delegar en el president les funcions a què fa referència l'article 37.3.b, c i d, i també la concessió de les pròrrogues dels terminis establerts per aquest reglament.

Article 40. Les funcions de les vicepresidències

1. En cas de vacant, absència o impediment del president del Parlament, els vicepresidents, per ordre consecutiu, l'han de substituir amb els mateixos drets, deures i atribucions. Així mateix, també per ordre, han de complir qualsevol altra funció que els encomanin el president i la Mesa.

2. La representació de la cambra que té el president del Parlament només pot ésser delegada, si escau, en un dels vicepresidents.

Article 41. Les funcions de les secretaries

Els secretaris supervisen i autoritzen, amb el vistiplau del president, les actes de les sessions plenàries, de la Mesa i de la Junta de Portaveus, a més dels certificats que s'expedeixin; assisteixen el president durant les sessions per assegurar l'ordre en els debats i la correcció en les votacions; col·laboren en el desenvolupament normal dels treballs del Parlament, segons les disposicions del president, i compleixen, a més, qualsevol altra funció que els encomanin el president i la Mesa.

Article 42. Procediment de presa de decisions de la Mesa

1. La Mesa del Parlament es reuneix convocada pel president i és assessorada pel secretari general o pel lletrat que el substitueix, el qual redacta l'acta de les sessions i té cura, sota la direcció del president, de l'execució dels acords.

2. Si, per vacant, per absència o per impediment dels membres de la Mesa, hi ha paritat a l'hora de prendre decisions, el president o qui en aquell moment n'exerceix les funcions ha de fer ús del vot de qualitat; altrament, s'ha d'aplicar el que estableix l'article 102.1. Aquest criteri també és aplicable a les meses de les comissions.

Secció segona. L'elecció dels membres de la Mesa del Parlament

Article 43. Procediment d'elecció dels membres de la Mesa

1. El Ple elegix els membres de la Mesa del Parlament en la sessió constitutiva del Parlament.

2. Les votacions per a l'elecció dels càrrecs de la Mesa del Parlament es fan per mitjà de paperetes, que els diputats han de lliurar a la Mesa d'Edat per tal que siguin depositades a l'urna preparada amb aquesta finalitat.

3. Les votacions per als càrrecs de president, de vicepresidents i de secretaris es fan successivament.

4. Un cop finalitzada cada votació per a elegir els membres de la Mesa del Parlament, es fa l'escrutini. El president d'edat lliura les paperetes a un dels secretaris perquè les llegeixi en veu alta, i l'altre secretari anota els resultats de la votació i tots els incidents esdevinguts en la sessió.

5. Un cop acabades les votacions, els qui han estat elegits han d'ocupar llurs llocs.

Article 44. Sistema d'elecció dels membres de la Mesa

1. Per a l'elecció del president del Parlament, cada diputat ha d'escriure un sol nom a la papereta, i surt elegit qui obté la majoria absoluta. Si no s'assoleix aquesta majoria, s'ha de repetir l'elecció entre els dos diputats que s'hagin apropiat més a la majoria, i surt elegit qui obté més nombre de vots. En cas de paritat, s'ha de repetir l'elecció, i, si la paritat persisteix després de quatre votacions, es considera elegit el candidat del grup parlamentari amb més diputats.

2. Per a l'elecció dels dos vicepresidents, cada diputat ha d'escriure un nom a la papereta, i surten elegits els qui, per ordre correlatiu, obtenen una majoria de vots.

3. Per a l'elecció dels secretaris, s'ha d'escriure un nom a la papereta, i surten elegits, per ordre de vots, els quatre que n'obtenen més.

4. En cas de paritat en les eleccions dels vicepresidents i dels secretaris, cal atènyer-se al que disposa l'apartat 1.

5. S'ha de procedir a una nova elecció dels membres de la Mesa del Parlament si les sentències dictades en els recursos contenciosos electorals comporten un canvi en la titularitat de més del cinc per cent dels escons. Aquesta nova elecció s'ha de fer quan els nous membres del Parlament han adquirit la plena condició de diputats.

Article 45. Càmput de vots

En l'elecció dels membres de la Mesa es consideren nul·les les paperetes il·legibles i les que contenen un nombre de noms superior al requerit o noms relatius a persones que no han complert el que estableixen els articles 19 i 23, i es consideren vots en blanc les paperetes sense cap indicació escrita. Totes aquestes paperetes serveixen, però, per a computar el nombre de diputats que han pres part en la votació.

Article 46. Provisió de vacants

Les vacants que hi hagi en la Mesa del Parlament durant la legislatura han d'ésser proveïdes per elecció del Ple, de la manera establerta pels articles 43, 44 i 45.

Capítol IV. Les comissions

Secció primera. Normes generals

Article 47. Classes de comissions

1. Les comissions que constitueix el Parlament poden ésser legislatives o específiques.

2. Són comissions legislatives, a més de les establertes per aquest reglament, les que creï el Ple de la cambra amb aquest caràcter.

3. Les comissions legislatives poden tramitar qualsevol iniciativa parlamentària, d'acord amb llur competència material, i són les úniques que poden dictaminar sobre els projectes o les proposicions de llei que ha d'aprovar el Ple, o actuar en seu legislativa plena.

4. Són comissions específiques, a més de les regulades per aquest reglament o creades per les lleis, les d'estudi, les d'investigació i les de seguiment creades pel Ple.

5. Les comissions específiques poden tenir una funció concreta o bé la comesa de relacionar-se amb determinades institucions o entitats públiques.

Article 48. Composició de les comissions

1. Les comissions estan formades pels membres que designen els grups parlamentaris en el nombre que determina la Mesa del Parlament d'acord amb la Junta de Portaveus.

2. Els grups parlamentaris participen en totes les comissions en proporció a llurs membres i, en qualsevol cas, tenen dret a tenir-hi com a mínim un representant.

3. En les comissions en què no hi ha una representació proporcional perquè el nombre de membres no ho permet, s'hi ha d'aplicar el sistema de ponderació de vot tant per a la presa d'acords com per a l'exercici d'iniciatives parlamentàries.

4. Els membres de les comissions poden ésser substituïts amb la comunicació prèvia del portaveu del grup parlamentari al president del Parlament. Si les substitucions no tenen caràcter permanent, sinó que només ho són per a un determinat punt de l'ordre del dia, d'un debat o d'una sessió, n'hi ha prou de comunicar-les al president de la comissió abans del començament. En aquest cas, s'admeten com a membres de la comissió, segons correspongui, tant els titulars com els substituïts.

5. En els treballs de les comissions els diputats poden ésser assistits per especialistes, tècnics o membres d'entitats ciutadanes, en un nombre no superior al dels diputats, sense excedir en cap cas el nombre de dos assistents per grup.

Article 49. Membres de les meses

1. Les comissions han de tenir una mesa composta d'un president, d'un vice-president i d'un secretari, la qual té les funcions conferides per aquest reglament a la Mesa i al president del Parlament, amb les excepcions que regula.

2. Les presidències de les comissions han d'ésser distribuïdes proporcionalment per la Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus, entre els grups parlamentaris en funció del nombre de llurs diputats. Els presidents proposats pels grups han d'ésser ratificats per la comissió respectiva. Pel que fa a la resta dels membres de les meses de les comissions, l'elecció s'ha de fer d'acord amb les normes establertes per a l'elecció de la Mesa del Parlament, adaptades, però, al diferent nombre de llocs a proveir. Una vegada elegides les meses de les comissions, la composició ha d'ésser comunicada al Ple del Parlament.

3. Els membres de la Mesa del Parlament no poden presidir cap comissió, llevat dels casos determinats per aquest reglament.

4. La mesa de la comissió és assistida per un lletrat del Parlament, encarregat d'assessorar-la jurídicament en totes les iniciatives i els procediments que s'han de substanciar, i de coordinar l'assistència que els serveis del Parlament presten a la comissió, i pels serveis lingüístics en la formalització de resolucions i acords.

Article 50. Vacants i substitucions dels membres de les meses

1. Les vacants que hi hagi en la mesa de la comissió durant la legislatura han d'ésser proveïdes pel sistema que estableix l'article 49.

2. En cas d'absència, el president d'una comissió només pot ésser substituït durant la sessió pel vicepresident, i el secretari, per un membre de la mateixa comissió.

3. En el cas excepcional en què siguin absents de la comissió el president i el vicepresident, i també en el cas que només hi sigui present un d'aquests càrrecs i hagi d'intervenir en el debat, la sessió o la part que correspongui ha d'ésser presidida pel membre de la Mesa del Parlament que designi el president del Parlament.

4. Si un membre de la mesa és l'únic representant del seu grup en la comissió i vol intervenir en el debat, el grup al qual pertany pot nomenar un altre diputat només perquè el substitueixi a la mesa mentre intervingui en el debat per a expressar la posició del grup.

5. Si el Ple del Parlament, en crear una comissió d'estudi o d'investigació, acorda que, per a presidir i ordenar els seus treballs, tingui exclusivament un president i no una mesa, el lletrat a qui correspongui d'assistir la comissió fa les funcions de secretari, exclusivament als efectes d'aixecar l'acta de les sessions i d'expedir, amb el vistiplau del president, les certificacions que correspongui. En aquest darrer supòsit, el president ha d'ordenar els treballs d'acord amb els portaveus dels grups parlamentaris a la comissió corresponent.

Article 51. Assistència i publicitat de les sessions

1. Les sessions de les comissions són públiques.

2. Les sessions d'una comissió només poden ésser secretes si aquesta ho acorda per majoria de dos terços, a iniciativa de la Mesa del Parlament, de tres grups parlamentaris o de la tercera part dels seus membres.

3. La Mesa del Parlament ha d'adoptar les disposicions necessàries per a facilitar la presència a les sales on es té la sessió a les persones el treball o la responsabilitat de les quals ho requereix.

Article 52. Repartiment del treball entre les comissions

1. Les comissions tramiten les iniciatives que els encomana la Mesa del Parlament, un cop escoltada la Junta de Portaveus, o les que el Ple del Parlament els delega.

2. La Mesa del Parlament, a iniciativa pròpia o a petició de les comissions interessades, pot acordar, un cop escoltada la mesa de les comissions respectives, que

una comissió o més d'una informin prèviament sobre una qüestió que sigui de la competència principal d'una altra comissió.

Article 53. Normes de funcionament

1. El funcionament de les comissions, llevat dels casos específics regulats per aquest reglament, es regeix per les normes generals del capítol I del títol IV.
2. Les comissions no es poden reunir al mateix temps que el Ple del Parlament.

Article 54. Convocatòria i fixació de l'ordre del dia

1. Les comissions són convocades pel president respectiu, a iniciativa pròpia o a petició de dos grups parlamentaris o d'una cinquena part dels membres de la comissió.
2. L'ordre del dia és fixat per la mesa respectiva, escoltats els portaveus dels grups parlamentaris a la comissió.
3. Les sessions de les comissions són desconvocades pel president de la comissió, d'acord amb la mesa respectiva i els portaveus de la comissió, bé a iniciativa del president, bé a petició de dos grups parlamentaris o d'una cinquena part dels membres de la comissió.
4. L'ordre del dia d'una comissió pot ésser alterat si aquesta ho acorda, a proposta del seu president o a sol·licitud de dos grups parlamentaris o d'una cinquena part dels diputats que en són membres. Si s'hi ha d'incloure un assumpte, s'ha de seguir el que estableix l'article 83.3.

Article 55. Creació de grups de treball

1. A més de les ponències a què fa referència l'article 120, les comissions poden, a proposta de llur mesa o de dos grups parlamentaris, acordar la constitució de grups de treball integrats per un representant o més d'un de cada grup parlamentari perquè estudiïn i preparin els assumptes encomanats a la comissió, o qualsevol qüestió que per raó de la matèria sigui de llur competència.
2. L'acord de creació ha de determinar l'objecte concret de la tasca encomanada, el termini de lliurament de l'informe o de les conclusions, quin tipus de document s'ha de sotmetre a la comissió i, si escau, les directrius a les quals el grup de treball ha d'acomodar les seves tasques.
3. L'informe o les conclusions han de recollir l'opinió majoritària dels membres del grup de treball i a aquest efecte s'ha d'atendre el criteri del vot ponderat, segons el qual cada membre representa un nombre igual al de diputats que integren el seu grup parlamentari; també s'han de trametre a la comissió, en el cas que n'hi hagi, els vots particulars formulats per les minories i no incorporats a l'informe.
4. La comissió, per majoria de dos terços dels diputats, també pot nomenar, pel mateix procediment establert per l'apartat 1, un relator únic.

Article 56. Assistència i publicitat de les reunions

1. Les reunions dels grups de treball són públiques.
2. Els grups de treball, a iniciativa de la mesa de la comissió, de tres grups parlamentaris o de la tercera part dels membres de la comissió, poden acordar per majoria de dos terços que les reunions no siguin públiques.
3. La Mesa del Parlament ha d'adoptar les mesures necessàries per a facilitar l'assistència a les reunions dels grups de treball de les persones que hi siguin convocades.

Article 57. Compareixences i sol·licituds d'informació

1. Les comissions han de substanciar la compareixença de les autoritats o els funcionaris que, d'acord amb la llei, tenen l'obligació de comparèixer davant el Parlament.

2. Les persones designades pel Ple del Parlament per a exercir funcions representatives o executives han de comparèixer davant l'òrgan parlamentari que ho acordi per majoria absoluta.

3. Les comissions, per mitjà del president del Parlament, poden:

a) Demanar la informació i la documentació que necessitin al Govern, a qualsevol autoritat de la Generalitat i als ens locals de Catalunya. Les autoritats requerides, en un termini no superior als vint-i-un dies, han de facilitar el que se'ls ha demanat o bé han de manifestar al president del Parlament les raons fonamentades en dret per les quals no poden fer-ho, perquè ho comuniqui a la comissió que ho ha demanat. Si per raons de caràcter tècnic no fos possible trametre la documentació demanada, se n'ha de facilitar la consulta, a les dependències administratives que correspongui, a una delegació, designada per la comissió, integrada per representants de tots els grups parlamentaris i assistida per experts, si la comissió així ho acordava.

b) Requerir la presència davant seu de les autoritats i els funcionaris públics de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya competents per raó de la matèria que es debat, perquè informin de totes les qüestions sobre les quals seran consultats amb relació a la compareixença.

c) Demanar la informació i la documentació a les autoritats de l'Estat respecte a les competències atribuïdes a la Generalitat els serveis de les quals encara no s'han transferit. Així mateix, poden requerir la presència d'autoritats i funcionaris públics que no pertanyin a l'Administració de la Generalitat, per tal que informin sobre qüestions que afectin les funcions del Parlament i els interessos de Catalunya. Les autoritats i els funcionaris requerits han d'atendre aquests requeriments d'acord amb la legislació que hi és aplicable.

d) Sol·licitar la presència d'altres persones amb aquesta mateixa finalitat.

4. Si els funcionaris o les autoritats no compareixien o no justificaven llur no compareixença en el termini i la forma establerts per la comissió, o hom no responia a la petició d'informació requerida en el període indicat per l'apartat 1, el president del Parlament ho ha de comunicar a l'autoritat o al funcionari superior corresponent, per si fos procedent d'exigir-los cap responsabilitat.

Article 58. Sol·licitud de compareixença

1. La sol·licitud de compareixença ha d'ésser subscripta per un grup parlamentari o per un diputat i ha de contenir:

a) Les entitats o les persones citades a la comissió.

b) El tema concret a tractar i la finalitat de la compareixença.

2. La sol·licitud s'ha de presentar a la mesa de la comissió, que n'ha de decidir l'admissió a tràmit i n'ha d'ordenar la publicació.

3. Si l'acord no es pronuncia en sentit contrari, la mesa de la comissió pot decidir si la compareixença es desenvolupa en el ple de la comissió, o en una subcomissió, d'acord amb l'article 62.

4. També es pot demanar que es convoqui una compareixença conjunta amb subcomissions d'altres comissions interessades en l'objecte de la compareixença. En aquest cas, cal l'acord previ de la Mesa del Parlament, un cop escoltades les meses de les comissions respectives.

Article 59. Substanciació de les compareixences

1. La compareixença comença amb la presentació dels compareixents a càrrec del president de la comissió o de la subcomissió, el qual els dona la paraula per un temps màxim de trenta minuts, llevat que la mesa de la comissió n'estableixi una durada superior, perquè informin sobre l'objecte de la compareixença. Després intervenen el grup o els grups que l'han sol·licitada, per un temps màxim de deu minuts, i, a continuació, els altres grups parlamentaris, per un temps màxim de deu minuts, llevat que la mesa de la comissió n'estableixi una durada superior. Els temps

màxims d'intervenció es poden reduir si ho estableix la mesa de la comissió, d'acord amb els portaveus dels grups parlamentaris.

2. Tot seguit han d'intervenir els compareixents per tal d'informar sobre les qüestions plantejades i contestar les preguntes formulades. Els diputats poden repreguntar i demanar aclariments puntuals a les respostes donades, que han d'ésser contestades breument pels compareixents.

3. A sol·licitud dels grups, la mesa pot acordar donar un segon i un tercer torns de preguntes i respostes.

4. Les compareixences de consellers i alts càrrecs del Govern s'han de substanciar en el termini d'un mes a comptar del dia en què s'aproven, llevat que el conseller o alt càrrec acreditat per escrit davant la Mesa del Parlament la impossibilitat de fer-ho en aquest termini.

Secció segona. Comissions legislatives

Article 60. Les comissions legislatives

1. El Ple del Parlament, dins la setmana següent a la investidura del president de la Generalitat, per majoria absoluta, a proposta de la Mesa i de la Junta de Portaveus, ha d'acordar el nombre i l'àmbit de les comissions legislatives.

2. Les comissions legislatives s'han de constituir dins la setmana següent a l'acord de creació.

3. El Ple del Parlament, per majoria absoluta, a proposta de la Mesa i la Junta de Portaveus, o a iniciativa de dos grups parlamentaris o de la cinquena part dels membres del Parlament, pot acordar la creació o la dissolució de les comissions legislatives. L'acord de creació o de dissolució ha de determinar la distribució competencial de la comissió creada o dissolta en relació amb la resta de comissions legislatives.

4. Les comissions legislatives s'han de reunir, com a mínim, una vegada al mes.

Article 61. Comissió del Reglament

1. La Comissió del Reglament elabora i reforma el Reglament del Parlament i té la condició de comissió legislativa.

2. La Comissió del Reglament és formada pel president del Parlament, que la presideix, pels altres membres de la Mesa i pels representants designats pels grups, tenint en compte la proporcionalitat que estableix l'article 48.

Article 62. Creació de subcomissions

1. Les comissions legislatives poden constituir un màxim de tres subcomissions especialitzades, per a tenir sessions informatives i compareixences.

2. Les subcomissions han d'ésser integrades pels membres que designin els grups parlamentaris en el nombre que determini la mesa de la comissió, un cop escoltats els portaveus.

3. Les subcomissions són convocades per la mesa de la comissió i són presidides per un dels membres d'aquesta.

4. Les subcomissions poden tenir sessions informatives i compareixences, fer propostes de resolució a la comissió i actuar per delegació d'aquesta quan així ho permet el Reglament.

5. Les subcomissions, pel que fa a llur funcionament, en tot allò que els és aplicable, es regeixen pel que disposen les normes generals del capítol I del títol IV i els articles 49.4, 51, 53.2 i 54.

Secció tercera. Comissions específiques

Article 63. Creació de les comissions específiques

1. El Ple del Parlament, a proposta de la Mesa o a iniciativa de dos grups parlamentaris o de la cinquena part dels membres del Parlament, pot acordar la constitució de comissions específiques, conformement a l'article 47.4 i 5.

2. La proposta de creació de comissions específiques ha d'ésser tramitada pel mateix procediment que les propostes de resolució.

3. Tant la proposta com l'acord de creació de comissions específiques han de determinar com a mínim:

a) El tipus i la composició de la comissió que es crea.

b) L'objecte concret de la comesa o el treball que se li encarrega i la seva finalitat, i també les possibles directrius a les quals la comissió ha d'acomodar el seu treball.

c) Les normes específiques de funcionament, fins i tot, si escau, les excepcions sobre la composició de la Mesa i el règim general d'adopció d'acords i la possibilitat de facultar la Mesa del Parlament, a proposta de la mesa de la comissió, per a desenvolupar aquestes normes, les quals han de respectar sempre els principis generals de funcionament de les comissions establerts per aquest reglament.

d) La possibilitat d'incorporar-hi especialistes o tècnics perquè participin en els treballs i assisteixin a les reunions amb veu però sense vot.

e) El termini per a cloure els treballs de la comissió i la possibilitat de lliurar informes provisionals al final de cada període de sessions.

f) La possibilitat que els treballs de la comissió es reflecteixin en un informe, en un dictamen o en una proposta d'iniciativa parlamentària concreta.

Article 64. Comissió de l'Estatut dels Diputats

1. La Comissió de l'Estatut dels Diputats és integrada per un membre de cada grup parlamentari i té un president i un secretari. Adopta les decisions pel sistema de vot ponderat.

2. La Comissió de l'Estatut dels Diputats actua com a òrgan preparatori de les resolucions del Ple si aquest, d'acord amb el Reglament, s'ha de pronunciar en assumptes que afecten l'estatut dels diputats, tret del cas en què la proposta correspongui al president o a la Mesa del Parlament.

3. La Comissió de l'Estatut dels Diputats ha d'elevat al Ple, degudament articulades, les propostes que hagin estat formulades al si de la mateixa comissió.

Article 65. Comissions de seguiment

1. Les comissions de seguiment tenen per objecte el control específic de determinades actuacions i polítiques públiques del Govern de la Generalitat.

2. Al final de cada període de sessions, les comissions de seguiment han de lliurar un informe a la Mesa del Parlament, la qual, un cop escoltada la Junta de Portaveus, ha de decidir si en pren nota o si cal donar-hi una tramitació específica.

Article 66. Comissions d'estudi

1. Les comissions d'estudi tenen per objecte l'anàlisi de qualsevol assumpte que afecti la societat catalana i s'han de crear d'acord amb el procediment establert per l'article 63.1.

2. Si l'acord de creació determina la incorporació d'especialistes en la matèria objecte d'estudi, el nombre d'aquests no pot ésser superior al nombre de diputats membres de la comissió.

3. Les comissions d'estudi han d'elaborar un informe i unes conclusions, que s'han de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i s'han de lliurar a la Mesa del Parlament, la qual, un cop escoltada la Junta de Portaveus, ha de decidir si en pren nota o si cal donar-hi una tramitació específica.

Article 67. Comissions d'investigació

1. El Ple del Parlament, a proposta de dos grups parlamentaris, de la cinquena part dels membres del Parlament, de la Mesa del Parlament, un cop escoltada la Junta de Portaveus, o del Govern, pot acordar la creació d'una comissió d'investigació sobre qualsevol assumpte d'interès públic que sigui competència de la Generalitat. L'acord de creació ha de delimitar-ne l'objectiu i l'abast, i també els continguts bàsics del pla de treball.

2. La composició i el nombre de membres de les comissions d'investigació s'han de concretar mitjançant un acord de la Junta de Portaveus. La comissió també pot incorporar especialistes, amb veu i sense vot, amb tasques d'assessorament tècnic, en un nombre no superior al de diputats membres de la comissió.

3. El Parlament ha de crear una comissió d'investigació si és demanada per una tercera part dels diputats o per tres grups parlamentaris; els proposants només poden presentar una proposta vinculant l'any. L'acord de creació de la comissió l'ha d'adoptar la Mesa del Parlament, una vegada escoltada la Junta de Portaveus. Aquest acord ha de determinar l'objectiu i l'àmbit d'actuació de la comissió i el contingut bàsic del seu pla de treball, de conformitat amb la proposta presentada pels diputats o els grups parlamentaris que n'han demanat la creació.

4. Les comissions d'investigació, abans d'iniciar llurs actuacions, han d'elaborar i aprovar un pla de treball.

5. Les comissions d'investigació poden requerir, per mitjà del president del Parlament, qualsevol persona perquè hi presti declaració.

6. Les conclusions de les comissions d'investigació s'han de reflectir en un dictamen que ha d'ésser debatut pel Ple del Parlament.

7. Les conclusions aprovades pel Ple del Parlament han d'ésser comunicades al Govern, sens perjudici que la Mesa del Parlament també pugui comunicar-les al Ministeri Fiscal.

Article 68. Regulació de les compareixences davant les comissions d'investigació

1. Les compareixences de testimonis davant les comissions d'investigació es regeixen per les normes següents:

a) La compareixença únicament es pot requerir amb relació a qüestions que són competència de la Generalitat.

b) El president del Parlament signa el requeriment, en el qual han de constar de manera fefaent l'acord de requeriment adoptat per la comissió, les dades d'identificació personal i el domicili de la persona requerida, el lloc, el dia i l'hora en què es té la compareixença i la qüestió sobre la qual ha d'informar.

c) La notificació del requeriment s'ha de fer quinze dies abans de la data en què ha de comparèixer, llevat que la comissió n'acordi la urgència, en el qual cas el termini és de cinc dies. En el cas que la compareixença no tingui lloc, la citació s'ha de reiterar per a comparèixer al cap de tres dies, o al cap d'un dia, si se'n va acordar la urgència.

d) La persona requerida ha d'ésser advertida, en la notificació, dels seus drets, de les seves obligacions i de les seves eventuais responsabilitats.

e) La persona requerida pot comparèixer acompanyada de qui designi per assistir-la.

f) La compareixença es té d'acord amb el procediment que prèviament estableix la mesa de la comissió, del qual s'ha d'informar qui compareix abans que comenci la seva intervenció.

2. La mesa de la comissió, durant els treballs d'aquesta, ha de vetllar per la salvaguarda del respecte a la intimitat, l'honor de les persones, el secret professional, la clàusula de consciència i els altres drets constitucionals.

3. Si la persona convocada desatén, voluntàriament, el requeriment de comparèixer davant una comissió d'investigació, la Mesa del Parlament n'ha de donar compte al Ministeri Fiscal, als efectes de substanciar la responsabilitat penal que hi pugui correspondre. En la notificació inicial, se l'ha d'advertir d'aquesta possible responsabilitat penal.

4. La comissió d'investigació pot acordar compareixences d'experts perquè aportin llur opinió sobre l'afer objecte de la comissió. Aquesta circumstància ha de constar explícitament en l'acord de la comissió. La compareixença s'ha de substanciar pel procediment que estableix l'article 59.

Article 69. Comissió de Peticions

1. La Comissió de Peticions és l'òrgan competent per a tramitar les peticions que els ciutadans fan al Parlament en l'exercici del dret de petició individual o col·lectiva. La composició i el funcionament de la Comissió s'han d'ajustar al que estableixen l'article 48 i els concordants.

2. La Comissió de Peticions ha d'examinar cada petició que rebí el Parlament. A proposta d'un grup parlamentari pot convocar els peticionaris perquè informin sobre els aspectes de la petició que consideri pertinents.

3. Una vegada examinada la petició, la Comissió de Peticions, per conducte de la presidència, pot acordar de remetre-la:

a) A la comissió parlamentària competent per raó de la matèria de què es tracti, que l'haurà d'informar dels punts sol·licitats.

b) Als grups parlamentaris, perquè, si ho creuen convenient, puguin promoure alguna iniciativa parlamentària.

c) Al Govern o als departaments competents per raó de la matèria, amb la sol·licitud, si escau, d'explicacions sobre el contingut de la petició.

d) A qualsevol altre òrgan de la Generalitat, d'altres administracions públiques, autoritats i institucions, amb la sol·licitud d'informació que consideri pertinent.

e) Al Síndic de Greuges, als efectes establerts per la llei corresponent.

4. La Comissió de Peticions, quan ho consideri convenient en la tramitació d'una petició, pot acordar la compareixença de persones i organitzacions ciutadanes.

5. La Comissió de Peticions pot adoptar resolucions que assumeixin el contingut de les peticions presentades i pot formular recomanacions sobre aquestes als poders públics i a les institucions.

6. La Comissió de Peticions, un cop examinada una petició, també en pot acordar l'arxivament sense cap més tràmit, en el cas que la remissió a què es refereix l'apartat 3 no sigui procedent.

7. En tots els casos, la Comissió de Peticions ha d'acusar recepció de cada petició i, en el termini de tres mesos d'ençà de la presentació d'una petició, ha de comunicar els acords adoptats als peticionaris.

8. La Comissió de Peticions ha de presentar al Ple del Parlament una memòria anual sobre les seves activitats.

Article 70. Comissió de Matèries Secretes i Reservades

1. El Parlament ha de constituir una comissió, presidida pel president del Parlament i integrada per un membre de cada grup parlamentari, perquè controli els crèdits destinats a despeses reservades de l'Administració de la Generalitat i de tota altra matèria del Govern i de l'Administració de la Generalitat declarada secreta o reservada, d'acord amb la legislació vigent. Les sessions d'aquesta comissió són secretes.

2. Les compareixences d'autoritats, funcionaris o altres persones, relatives a matèries declarades secretes o reservades, es fan sempre davant la comissió a què es refereix l'apartat 1.

Article 71. Intergrups parlamentaris

1. La Mesa, a iniciativa de dos grups parlamentaris o de la cinquena part dels membres del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus, pot acordar constituir intergrups parlamentaris.

2. Els intergrups parlamentaris tenen les funcions següents:

a) Promoure estudis i moviments de recerca i renovació ideològica i social.

b) Promoure la sensibilització social pel que fa a situacions de persones o grups que requereixen una protecció especial.

c) Promoure relacions de solidaritat i d'amistat amb altres pobles, països i cultures.

3. Els intergrups parlamentaris són integrats per un membre de cada grup parlamentari i tenen un coordinador o coordinadora escollit per llurs membres, el qual representa l'intergrup i en convoca i presideix les reunions.

4. En els treballs dels intergrups parlamentaris hi poden participar especialistes, tècnics o membres d'entitats ciutadanes, els quals poden assistir a les reunions al Parlament, en nombre no superior al dels diputats.

5. Els intergrups parlamentaris no poden promoure iniciatives ni tramitacions parlamentàries.

6. El Parlament ha de posar a disposició dels intergrups parlamentaris mitjans materials i personals perquè puguin complir les funcions que tenen encomanades.

7. Les reunions de treball dels intergrups parlamentaris poden ésser públiques si així ho acorda la majoria dels membres.

Capítol V. El Ple

Article 72. Convocatòria i ordre del dia

1. El Ple és l'òrgan suprem del Parlament i és integrat pels diputats proclamats electes que han accedit al ple exercici de la condició de membres del Parlament.

2. El Ple és convocat pel president del Parlament a iniciativa pròpia o a sol·licitud, com a mínim, de dos grups parlamentaris o d'una cinquena part dels diputats.

3. L'ordre del dia del Ple s'estableix d'acord amb el que disposa l'article 83.2.

4. El president, a iniciativa pròpia o a instància de dos grups parlamentaris o d'una cinquena part dels diputats, pot desconvocar el Ple, d'acord amb la Mesa i la Junta de Portaveus.

Article 73. Funcionament

1. El Parlament té les seves sessions al Palau del Parlament, a la ciutat de Barcelona. El Ple i les comissions poden tenir sessions en altres indrets de Catalunya, per acord de la Mesa i la Junta de Portaveus.

2. Els diputats ocupen l'escó, al Saló de Sessions, d'acord amb el que decideixen la Mesa del Parlament i la Junta de Portaveus.

3. Al Saló de Sessions hi ha un banc especial destinat als membres del Govern.

4. Tenen accés al Saló de Sessions, a més dels diputats i dels membres del Govern, els funcionaris del Parlament en l'exercici de llurs funcions i les persones autoritzades pel president o per la Mesa.

Capítol VI. La Diputació Permanent

Article 74. Composició

1. La Diputació Permanent es compon de vint-i-tres diputats designats i nomenats pel procediment establert per l'article 48, en la proporcionalitat determinada pel dit article.

2. Els grups parlamentaris que, d'acord amb el que estableix l'apartat 1, no tinguin representació en la Diputació Permanent hi poden assistir amb veu però sense vot quan la Diputació Permanent es reuneixi en els períodes entre sessions.

3. La Mesa de la Diputació Permanent es compon d'un president, que és el del Parlament, de dos vicepresidents i de dos secretaris, votats pel mateix sistema establert per a l'elecció de la Mesa del Parlament, adaptat, però, al nombre de llocs a proveir. Una vegada elegida, la composició de la Mesa es comunica al Ple del Parlament.

4. Cap diputat membre del Govern no pot ésser membre de la Diputació Permanent.

Article 75. Funcions

1. La Diputació Permanent, quan el Parlament no és reunit en els períodes entre sessions, vetlla pels poders de la cambra i pot convocar el Parlament per acord de la majoria absoluta dels seus membres.

2. Un cop expirat el mandat parlamentari o un cop dissolta la legislatura, i mentre no es constitueix el nou Parlament, la Diputació Permanent té exclusivament les competències següents:

a) Entendre en tot el que fa referència a la inviolabilitat parlamentària.

b) Conèixer la delegació temporal de les funcions executives del president de la Generalitat en un dels membres del Govern.

c) Acordar la compareixença del Govern per a informar sobre les actuacions d'aquest en relació amb fets d'importància especial succeïts després de la dissolució de la legislatura.

d) Exercir el control dels decrets llei i de la legislació delegada.

e) Autoritzar, a petició del Govern, per la majoria absoluta dels seus membres, suplementes de crèdit o crèdits extraordinaris, per raó d'urgència i de necessitat justificada, si ho exigeix la conservació de l'ordre, una calamitat pública o una necessitat financera urgent d'una altra naturalesa.

f) Exercir les facultats parlamentàries en matèria de constitucionalitat i conflictes de competència.

g) Tramitar les propostes de resolució presentades en relació amb fets d'importància especial succeïts després de la dissolució de la legislatura, o un cop expirat el mandat parlamentari, en els termes dels articles 167 i 168, en allò que hi sigui aplicable.

3. En el supòsit a què fa referència l'apartat 2, correspon a la Mesa de la Diputació Permanent adoptar les mesures necessàries per a la gestió administrativa, econòmica i pressupostària del Parlament.

4. La Diputació Permanent compleix qualsevol altra funció que li encomanen aquest reglament o les lleis.

5. La Diputació Permanent, un cop constituït el Parlament de la nova legislatura i en la primera sessió plenària que es té després del debat d'investidura, dona compte al Ple del Parlament de les decisions adoptades i dels afers tractats en el període entre legislatures.

Article 76. Normes de funcionament

1. La Diputació Permanent és convocada pel president, a iniciativa pròpia o bé a petició de dos grups parlamentaris o d'una cinquena part dels seus membres.

2. Si, d'acord amb el que disposa l'article 78.2, els grups parlamentaris proposen la convocatòria del Ple en sessió extraordinària, el president ha de convocar necessàriament la Diputació Permanent perquè decideixi sobre aquesta qüestió.

3. L'ordre del dia de la Diputació Permanent és acordat pel president del Parlament i els representants dels grups parlamentaris en la Diputació Permanent.

4. La designació i el nomenament dels membres de la Diputació Permanent es fan mitjançant un escrit adreçat al president del Parlament; les substitucions sempre tenen caràcter permanent.

5. El sistema de debat i votació en les sessions de la Diputació Permanent és el que aquest reglament fixa per a les sessions plenàries.

6. Els membres del Govern poden assistir a les sessions de la Diputació Permanent amb veu però sense vot. Els membres del Parlament que no ho són de la Diputació Permanent poden assistir a les sessions d'aquesta sense veu ni vot.

7. Les sessions de la Diputació Permanent són públiques, llevat que per majoria de dos terços s'acordi que la sessió sigui secreta.

Capítol VII. El cap de l'oposició

Article 77. Estatut del cap de l'oposició

1. És cap de l'oposició el diputat que exerceix la presidència del grup parlamentari de l'oposició amb més escons al Parlament. L'empat a escons, si s'escau, es resol a favor del grup que hagi obtingut més vots a les eleccions.

2. El president del Parlament declara la condició de cap de l'oposició per mitjà d'una resolució.

3. La condició de cap de l'oposició es perd per les causes següents:

a) Per finiment de la legislatura.

b) Per la pèrdua de la condició de diputat o per la suspensió dels drets i deures parlamentaris.

c) Per la pèrdua de la condició de president del grup parlamentari.

4. Són atribucions del cap de l'oposició, sens perjudici de les que li corresponen com a diputat:

a) Ésser consultat, a iniciativa del president de la Generalitat, sobre els afers de més importància per a Catalunya.

b) Proposar millores de l'acció de govern.

5. El cap de l'oposició, sens perjudici dels drets que li corresponen com a diputat, té els drets següents:

a) Rebre el tractament d'*honorable senyor* o *honorable senyora*.

b) Ésser ordenat protocol·làriament en el lloc immediatament posterior als expressidents de la Generalitat.

c) Percebre les retribucions que determini el Parlament amb càrrec al seu presupost.

d) Disposar dels mitjans humans i materials necessaris per a exercir les seves atribucions, dels quals mitjans l'ha de proveir el Parlament.

Títol IV. Del funcionament del Parlament

Capítol I. Les disposicions generals de funcionament

Secció primera. Les sessions

Article 78. Classes de sessions. Convocatòria i ordre del dia de les sessions extraordinàries

1. El Parlament es reuneix anualment en dos períodes ordinaris de sessions, del 16 d'agost al 31 de desembre i del 15 de gener al 31 de juliol.

2. El Parlament es reuneix en sessions ordinàries i extraordinàries. Les sessions extraordinàries són les que es fan fora dels períodes de sessions; són convocades pel president del Parlament, per acord de la Diputació Permanent, a proposta de tres grups parlamentaris o de la quarta part dels diputats, o bé a petició de grups parlamentaris o de membres que en representin la majoria absoluta. També es reuneix en sessió extraordinària a petició del president de la Generalitat. L'acord o la petició ha de proposar un ordre del dia per a la sessió extraordinària sol·licitada.

3. La convocatòria i la fixació de l'ordre del dia de les sessions extraordinàries, tant de les comissions com del Ple, s'han de fer d'acord amb el que aquest reglament estableix per a les sessions ordinàries del Ple.

4. En l'ordre del dia de la sessió plenària extraordinària, s'han d'incloure necessàriament els procediments o les tramitacions que figuren en la petició de la presidència de la Generalitat, els acordats per la Diputació Permanent o els que tenen el suport dels grups parlamentaris o del nombre de membres que estableixen imperativament lleis específiques per a procediments concrets.

5. Tota persona pot demanar d'assistir com a públic a una sessió del Ple del Parlament. Per a fer-ho, es pot adreçar als grups parlamentaris, perquè ho demanin en nom seu, o bé pot fer la seva petició al departament corresponent del Parlament. El Parlament ha d'habilitar un mecanisme per a facilitar aquest procés i ha de gestionar les peticions en funció de les circumstàncies i de la disponibilitat d'accés.

6. El Parlament ha d'habilitar un mecanisme anàleg al del Ple per a facilitar l'assistència dels ciutadans que ho demanin a les sessions de les comissions.

Article 79. Sessions

1. Es denomina *sessió* el temps parlamentari dedicat a esgotar un ordre del dia. Rep el nom de *reunió* la part de la sessió tinguda durant el mateix dia.

2. Les sessions, per regla general, es tenen de dilluns a divendres.

3. Les sessions es poden tenir en dies diferents dels indicats en l'apartat 2, per acord de la Mesa del Parlament i de la Junta de Portaveus.

Article 80. Horaris

La Mesa del Parlament i les meses de les comissions, en l'elaboració de l'ordre del dia, les convocatòries i l'ordenació dels debats, per a determinar l'horari d'inici i final de les sessions, han de tenir en compte la conciliació de la vida laboral i la vida personal i familiar.

Article 81. Publicitat de les sessions

1. Les sessions del Ple són públiques.

2. Les sessions només poden ésser secretes si ho acorda el Ple per majoria de dos terços, a iniciativa de la Mesa del Parlament, del Govern, de tres grups parlamentaris, o de la tercera part dels seus membres.

Article 82. Acta de les sessions

1. S'ha d'aixecar acta de les sessions del Ple i de les comissions, la qual ha de contenir una relació succinta de les persones que hi han intervingut i dels acords adoptats, i també el sentit del vot de cada grup parlamentari i, si s'escau, dels diputats que voten en un sentit diferent del grup al qual pertanyen.

2. Les actes han d'ésser signades per un dels secretaris, tenir el vistiplau del president respectiu i restar a disposició dels diputats a la Secretaria General del Parlament. Si no hi ha cap reclamació sobre el contingut, s'entén que s'aproven; altrament, s'han de sotmetre a la decisió de l'òrgan corresponent en la sessió següent.

Secció segona. L'ordre del dia

Article 83. Elaboració i modificació de l'ordre del dia

1. La Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus, ha d'establir un calendari per a cada període de sessions, amb vista a donar compliment a totes les funcions que l'Estatut d'autonomia de Catalunya encomana al Parlament.

2. L'ordre del dia del Ple és fixat pel president del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus.

3. L'ordre del dia del Ple pot ésser alterat si aquest ho acorda, a proposta del president o a petició de dos grups parlamentaris o d'una cinquena part dels membres del Parlament, i també pot ésser alterat quan hi obliga el compliment d'una llei. Si s'hi ha d'incloure un assumpte, aquest ha d'haver complert els tràmits reglamentaris que li permeten d'ésser-hi inclòs, llevat d'un acord explícit en sentit contrari, adoptat per majoria absoluta.

4. El Govern, durant el tràmit de confecció de l'ordre del dia, pot demanar que en una sessió concreta s'inclouï un assumpte amb caràcter prioritari, sempre que aquest hagi complert els tràmits reglamentaris que li permeten d'ésser-hi inclòs.

Secció tercera. Els debats

Article 84. Documentació prèvia

Cap discussió no pot començar si, com a mínim, dos dies abans no s'ha distribuït l'informe, el dictamen o la documentació que ha de servir de base en el debat, llevat d'un acord de la Mesa del Parlament o de la comissió en sentit contrari. En el cas de l'Informe de la Sindicatura de Comptes sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya, aquest termini és, com a mínim, de deu dies.

Article 85. Regles del debat

1. Cap diputat no pot parlar si no ha demanat abans la paraula al president i no l'ha obtinguda. Els diputats que han demanat la paraula per intervenir en un mateix sentit poden cedir-se el torn l'un a l'altre. Comunicant-ho prèviament al president, i per a un debat o un tràmit concret, qualsevol diputat amb dret a parlar pot ésser substituït per una altra persona del mateix grup.

2. Si el diputat que ha promogut una iniciativa és cridat pel president per a presentar-la, i no hi és, s'interpreta que ha renunciat a fer ús de la paraula, i la iniciativa parlamentària en relació amb la qual havia d'intervenir decau, llevat que en el decurs del debat algun membre de l'òrgan parlamentari corresponent solliciti que sigui posada a votació o que se'n posposi la substanciació.

3. L'orador pot parlar des de la tribuna o des de l'escó.

4. L'orador només pot ésser interromput pel president, per a advertir-lo que se li ha exhaurit el temps, per a demanar-li que torni a la qüestió o cridar-lo a l'ordre, per a retirar-li la paraula o per a cridar a l'ordre algun dels membres del Parlament o del públic.

5. Un cop transcorregut el temps establert, el president, després d'invitar dues vegades l'orador a acabar la intervenció, li ha de retirar la paraula.

6. Els membres del Govern poden parlar sempre que ho sollicitin, en relació amb la iniciativa parlamentària que es debat. Aquesta intervenció del Govern genera un dret de rèplica, per un temps proporcional a l'emprat pels membres del Govern, dels grups parlamentaris als quals directament s'ha fet referència o de tots els grups, si la intervenció ha estat de caràcter general; tot això, sense minva de les facultats per a ordenar els debats que té el president del Parlament o de la comissió. Si el president considera que el membre del Govern introdueix un altre debat o que es promou una nova iniciativa parlamentària, ha d'advertir el membre del Govern que torni a la qüestió.

7. Si el president, els vicepresidents o els secretaris del Parlament o d'una comissió desitgen prendre part en el debat, han de deixar el lloc que ocupen a la Mesa i no hi han de tornar fins que no s'hagi substanciat completament el punt de l'ordre del dia en el qual hagin intervingut, llevat del que disposa l'article 50.4.

Article 86. Tornos i durada de les intervencions

1. Si aquest reglament no ho disposa altrament, s'entén que en cada debat hi pot haver un torn a favor i un altre en contra de deu minuts.

2. Si el debat és de totalitat, els tornos a favor i en contra són de quinze minuts, i, tot seguit, els altres grups parlamentaris poden fixar llur posició en intervencions que no passin de deu minuts.

3. Tothom que és contradit per un orador té dret a replicar una sola vegada per un temps màxim de tres minuts. Pot haver-hi una contrarèplica de la mateixa durada.

4. El que estableixen els apartats 1, 2 i 3 no és en detriment de les facultats del president per a ordenar el debat.

5. Quan el grup o la persona que promou una iniciativa la retira després d'haver-la presentada o defensada, els altres grups parlamentaris mantenen el dret de fixar llur posició respecte a la dita iniciativa, per a la qual cosa poden demanar a la presidència d'intervenir per un temps idèntic a l'emprat pel promotor o promotora.

6. Les intervencions del Grup Mixt tenen la mateixa durada que les corresponents als altres grups parlamentaris i el temps es distribueix entre els seus membres de forma proporcional a la importància numèrica de les forces polítiques que l'integren.

7. En els debats de rellevància especial, després dels torns reservats als grups, els membres no adscrits, si ho sol·liciten a la Mesa abans dels debats, o al president, en el decurs d'aquests, poden intervenir per a explicar el vot.

Article 87. Al·lusions

1. El president, quan considera que un diputat o un grup parlamentari o una formació política han estat al·ludits o esmentats directament en una intervenció, a sol·licitud d'aquests, pot concedir-los la paraula, per un temps no superior a tres minuts, perquè, sense entrar en el fons de l'assumpte a debat, contestin estrictament la referència; si ultrapassen aquests límits, el president els ha de retirar la paraula.

2. Només es poden contestar les al·lusions o els esments en la mateixa reunió. Si la persona al·ludida o esmentada no hi fos, una altra persona del mateix grup pot contestar en nom seu.

Article 88. Coherència dels debats

1. Els oradors han d'ésser cridats a tornar a la qüestió si se n'aparten, sigui per digressions estranyes al punt de què es tracta, sigui perquè insisteixin en punts ja discutits o votats.

2. Qualsevol diputat pot demanar, durant la discussió o abans de votar, que es llegeixin les normes o els documents que cregui que poden il·lustrar les matèries de què es tracta. El president pot denegar les lectures que consideri inadequades.

Article 89. Tancament dels debats

El Ple, a proposta del president, pot acordar de posar fi a una discussió si entén que un assumpte ja ha estat prou debatut.

Article 90. Crida a observar el Reglament

1. Un diputat, en qualsevol moment del debat, pot demanar al president l'observança del Reglament. Amb aquesta finalitat, ha d'esmentar l'article o els articles l'aplicació dels quals reclama. Per a això no cal que hi hagi cap debat, i hom ha d'acatar la resolució que el president adopti, després de consultar la Mesa, amb relació a l'al·legació feta.

2. El diputat que cregui que algú no s'até al Reglament no s'hi ha d'adreçar directament a fi de fer-l'hi complir, sinó que s'ha d'adreçar al president.

Secció quarta. L'adopció d'acords

Article 91. Quòrum per a l'adopció d'acords

1. Per a poder adoptar acords vàlidament, el Parlament s'ha de trobar reunit segons el que estableix el Reglament, i amb l'assistència de la majoria absoluta dels seus membres.

2. Si, en el moment de la votació, o un cop feta aquesta, no hi ha el quòrum a què es refereix l'apartat 1, la votació ha d'ésser reiterada o posposada pel termini que el president consideri pertinent. Si, un cop transcorregut aquest termini, tampoc no pot fer-se vàlidament, l'assumpte ha d'ésser sotmès a la decisió de l'òrgan corresponent en la sessió següent, i s'entén desestimat si en aquesta sessió tampoc no es pot assolir l'acord.

Article 92. Quòrum d'aprovació

1. Els acords són vàlids si han estat aprovats per la majoria simple dels membres presents de l'òrgan corresponent, sens perjudici de les majories especials que estableixen l'Estatut d'autonomia de Catalunya, les lleis i aquest reglament.

2. S'entén que hi ha majoria simple si els vots positius superen els negatius, sense comptar-hi les abstencions, els vots en blanc i els nuls.

3. S'entén que hi ha majoria absoluta si s'expressen en el mateix sentit el primer nombre enter de vots que segueix el nombre resultant de dividir per dos el total dels membres de ple dret del Parlament.

Article 93. Votacions

Les votacions no es poden interrompre per cap raó. Mentre tenen lloc, el president no concedeix la paraula i cap diputat no pot entrar ni sortir del Saló de Sessions o de la sala on es fan.

Article 94. Votacions amb avís previ

En els casos establerts per aquest reglament i en els casos en què, per llur singularitat o llur importància, el president del Parlament, un cop escoltada la Junta de Portaveus, ho acordi, la votació s'ha de fer en una hora que hagi fixat i anunciat prèviament. Si, arribada aquesta hora, el debat no ha acabat, aquest n'ha de fixar una altra.

Article 95. Delegació de vot

1. Els diputats que amb motiu d'una baixa per maternitat o paternitat no puguin complir el deure d'assistir als debats i les votacions del Ple i de les comissions de les quals són membres poden delegar el vot en un altre diputat.

2. Els diputats poden delegar el vot en els supòsits d'hospitalització, malaltia greu o incapacitat perllongada degudament acreditades. La Mesa del Parlament ha d'establir els criteris generals per a delimitar els supòsits que permeten la delegació.

3. La delegació de vot s'ha de fer mitjançant un escrit adreçat a la Mesa del Parlament, en el qual han de constar el nom i els cognoms de la persona que delega el vot i de la persona que rep la delegació, i també els debats i les votacions en què s'ha d'exercir o, si escau, la durada de la delegació. La Mesa, en admetre a tràmit la sol·licitud, estableix el procediment per a exercir el vot delegat, que pot incloure el vot telemàtic si és possible i es pot exercir amb plenes garanties.

Article 96. Tipologia de la votació

La votació pot ésser:

- a) Per assentiment a la proposta del president.
- b) Ordinària.
- c) Pública per crida.
- d) Secreta.

Article 97. Aprovació per assentiment

Es consideren aprovades per assentiment les propostes del president si, un cop anunciades, no susciten cap objecció o cap oposició. Altrament, s'ha de fer votació ordinària.

Article 98. Procediment per a les votacions

1. La votació ordinària ha de permetre conèixer el sentit individual del vot, i es pot fer, a criteri de la presidència, segons algun dels procediments següents:

- a) Pel procediment electrònic, el qual expressa el sentit del vot dels presents i els resultats de la votació.
- b) Pel procediment de mà alçada, en el qual alcen la mà primer els qui hi estan a favor, després els qui hi estan en contra i, finalment, els qui s'abstenen.

2. Correspon al president fer públic el resultat de les votacions i, quan escau, als secretaris, fer el recompte.

3. Per a facilitar el compliment del que estableix l'apartat 1, els diputats han de votar des de l'escó que tenen assignat. Aquesta regla també s'aplica als membres de la Mesa del Parlament que intervinguin en un debat d'acord amb el que estableix l'article 85.7.

Article 99. Votacions especials

La votació pot ésser pública per crida o bé secreta, si ho exigeix aquest reglament, o si així ho acorda el Ple o la comissió corresponent, a sol·licitud de dos grups parlamentaris, o d'una cinquena part dels seus membres.

Article 100. Votació pública per crida

En la votació pública per crida, un secretari anomena els diputats i aquests responen «sí», «no» o declaren que s'abstenen. La crida es fa per ordre alfabètic i comença pel diputat el nom del qual ha sortit per sorteig. Els membres del Govern que són diputats i els membres de la Mesa voten al final.

Article 101. Votació secreta

1. La votació secreta es pot fer:

a) Mitjançant paperetes, si ho decideix el president, si s'ha especificat així en la sol·licitud de vot secret o quan es tracta d'elegir persones, llevat que s'apliqui el que disposa l'apartat 3.

b) Mitjançant boles blanques i boles negres, per a qualificar actes o conductes personals que siguin objecte de sanció penal en l'ordenament vigent o que puguin ésser considerades indignes i per a decidir en els procediments establerts per l'article 25 i els concordants. La persona afectada no pot prendre part en la votació de les resolucions que s'hi refereixen.

c) Mitjançant el sistema electrònic, si ho acorda expressament la Mesa, la qual, en aquest cas, ha de prendre les mesures que calguin perquè no quedi constància del sentit del vot individual.

2. En les votacions secretes mitjançant paperetes o boles els diputats són cridats nominalment perquè dipositin a l'urna corresponent les paperetes o les boles. En les votacions per boles, cada diputat i diputada en rep una de blanca i una altra de negra i ha de dipositar a l'urna destinada a aquesta finalitat la bola blanca si aprova o la negra si desaprova; la bola sobrant ha d'ésser dipositada en l'altra urna. Les urnes han de garantir el secret de la votació.

3. Les eleccions i les designacions que corresponen al Parlament es poden fer per assentiment o pel procediment establert per l'apartat 1.c, si el nombre de candidats presentats és igual al nombre de candidats a proveir.

Article 102. Empat en les votacions

1. Si en una votació hi ha empat, se n'ha de fer una altra, i, si l'empat persisteix, la votació ha de romandre suspesa pel temps que determini la Mesa. Un cop transcorregut aquest temps, i havent permès l'entrada i la sortida de diputats al Saló de Sessions, s'ha de repetir, i, si torna a haver-hi empat, es considera que es rebutja el dictamen, l'article, l'esmena, el vot particular o la proposició de què es tracta.

2. En les votacions d'una comissió, s'entén que no hi ha empat quan, essent idèntic el sentit en què han votat els membres presents d'un mateix grup parlamentari, la igualtat de vots pot dirimir-se ponderant el nombre de vots de què cada grup disposa en el Ple.

3. En les votacions per boles blanques i negres, l'empat equival a majoria de boles blanques.

Article 103. Explicació de vot

1. Feta una votació o el conjunt de votacions sobre una mateixa qüestió, sens perjudici del que disposa l'apartat 2, cada grup parlamentari pot explicar el vot durant cinc minuts, quan el sentit d'aquest hagi variat respecte al que s'ha exposat en el debat o bé no hi hagi intervingut.

2. Pel que fa als projectes i les proposicions de llei, només es pot explicar el vot després de l'última votació, llevat que el projecte o la proposició s'hagin dividit en parts clarament diferenciades amb vista al debat. En aquest cas, l'explicació es pot fer després de l'última votació corresponent a cada part.

3. El diputat que ha votat de manera diferent a la del seu grup parlamentari, amb l'autorització prèvia de la presidència, pot explicar individualment el sentit del seu vot.

4. Els membres no adscrits que no hagin intervingut en cap moment del debat poden sol·licitar a la presidència de fer explicació de vot.

5. Si la votació ha estat secreta, no hi pot haver explicació de vot.

Secció cinquena. El còmput de terminis i la presentació de documents

Article 104. Còmput de terminis i dies hàbils

1. Els terminis indicats en dies per aquest reglament es computen, si no es disposa altrament, com a dies hàbils, i els terminis indicats en mesos, de data a data.

2. Als efectes del còmput dels terminis establerts per aquest reglament, són dies hàbils de dilluns a divendres, llevat dels declarats festius anualment per la Mesa del Parlament.

3. S'exclouen del còmput dels terminis els dies hàbils compresos entre els períodes ordinaris de sessions, llevat que l'afer en qüestió hagi estat inclòs en l'ordre del dia d'una sessió extraordinària. La Mesa del Parlament ha de fixar els dies que s'han d'habilitar perquè hi hagi temps de complir els tràmits que permetin de tenir la dita sessió.

4. Els terminis que estableixen les lleis per a les actuacions parlamentàries dels òrgans del Parlament, dels membres i dels grups parlamentaris es computen, llevat que una llei disposi específicament una altra cosa, com a dies hàbils, o bé de data a data, en el cas que s'expressin en mesos.

Article 105. Pròrroga dels terminis

La Mesa del Parlament pot acordar la pròrroga dels terminis establerts per aquest reglament. Fora de casos excepcionals, les pròrrogues no han d'excedir un espai de temps igual al fixat.

Article 106. Presentació de documents

1. La presentació de documents al Registre General del Parlament s'ha de fer els dies i les hores que fixi la Mesa del Parlament.

2. Els documents presentats en suport informàtic o transmesos per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics són admesos si se'n garanteix la disponibilitat i l'accés i hi ha compatibilitat amb els sistemes emprats pel Parlament, o de programari lliure. La Mesa del Parlament pot establir l'ús de codis, formats o dissenys determinats per a garantir-ne la compatibilitat, i ha de fixar les mesures de seguretat que tendixin a evitar la intercepció o l'alteració de les comunicacions. Aquestes mesures poden incloure la restricció d'ús dels mitjans informàtics, electrònics o telemàtics.

3. Els documents presentats en suport informàtic o transmesos per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics han de complir, a més, els requisits següents:

a) Cal que hi hagi constància, amb la data i l'hora corresponents, de la transmissió, de la recepció i del contingut íntegre del document.

b) Cal que els remitents i els destinataris estiguin identificats de manera fidedigna.

4. Els documents transmesos mitjançant qualsevol altre sistema tecnològic poden ésser admesos en les mateixes condicions especificades per l'apartat 2, si compleixen els requisits assenyalats per l'apartat 3.

Article 107. Declaració d'urgència

1. La Mesa del Parlament pot acordar que un assumpte es tramiti pel procediment d'urgència, si ho demanen el Govern, tres grups parlamentaris o una cinquena part dels diputats.

2. Si s'acorda el procediment d'urgència per a un tràmit en curs, s'ha d'aplicar als tràmits subsegüents.

3. La declaració d'urgència comporta la reducció a la meitat dels terminis fixats amb caràcter ordinari.

4. Els terminis a què fa referència l'apartat 3 encara poden ésser reduïts més si ho acorda la Mesa del Parlament.

Secció sisena. Les publicacions del Parlament i la publicitat dels treballs parlamentaris

Article 108. Publicacions oficials

1. Les publicacions oficials del Parlament de Catalunya són les següents:

- a) El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC).
- b) El *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC).

2. En el *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* es reproduïxen fidelment totes les intervencions i tots els acords adoptats en les sessions públiques. Així mateix, hi consten les incidències que s'hi han esdevingut.

3. El *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* publica els projectes i les proposicions de llei, els vots particulars o les esmenes que s'han de defensar en el Ple o en una comissió que actua en seu legislativa plena, els informes de ponència, els dictàmens de les comissions legislatives, els acords de les comissions i del Ple, les interpellacions, les mocions, les propostes de resolució, les preguntes i les respostes que s'hi donin que no siguin de caràcter reservat, les comunicacions del Govern i qualsevol altre text o document la publicació del qual sigui exigida per algun precepte d'aquest reglament o sigui ordenada pel president, atesa l'exigència d'un tràmit que requereix la intervenció del Parlament.

4. El president del Parlament o d'una comissió, per raons d'urgència, pot ordenar que els documents a què es refereix l'apartat 3 que han d'ésser debatuts i votats siguin reproduïts i repartits als membres de l'òrgan abans que siguin publicats, excepte en el cas dels projectes i les proposicions de llei.

Article 109. Publicitat del treball parlamentari

1. El Parlament és accessible als ciutadans i als grups i les organitzacions socials, els quals tenen dret a conèixer les tramitacions parlamentàries.

2. L'Administració parlamentària, mitjançant les tecnologies de la informació i la comunicació i, en especial, per mitjà d'Internet, del Canal Parlament i d'altres mitjans específics, ha de facilitar als ciutadans l'accés a les tramitacions i la documentació parlamentàries.

Article 110. Mitjans de comunicació social

1. La Mesa del Parlament ha d'adoptar les mesures pertinents per a facilitar als mitjans de comunicació social informació de les activitats parlamentàries.

2. La Mesa del Parlament regula la concessió de credencials als representants dels diversos mitjans de comunicació perquè puguin accedir als locals que els són destinats i assistir a les sessions si els és autoritzat.

3. L'obtenció i l'enregistrament de sons i d'imatges han d'ésser autoritzats per la Mesa del Parlament, que amb aquesta finalitat dicta les normes convenients.

Capítol II. El procediment legislatiu

Secció primera. La iniciativa legislativa

Article 111. Subjectes

La iniciativa legislativa correspon:

- a) Al Govern, que l'exerceix mitjançant la presentació d'un projecte de llei.
- b) Als grups parlamentaris i als membres del Parlament, que l'exerceixen mitjançant la presentació d'una proposició de llei. Les proposicions de llei poden ésser presentades per un grup parlamentari amb la signatura del portaveu, o per un diputat amb la signatura de quatre membres més del Parlament.

c) Als òrgans polítics representatius de les demarcacions supramunicipals de l'organització territorial de Catalunya, que l'exerceixen, en la forma establerta per la regulació legal corresponent, mitjançant la presentació d'una proposició de llei.

d) Als ciutadans, que l'exerceixen, en la forma establerta per la Llei de la iniciativa legislativa popular, mitjançant la presentació d'una proposició de llei.

e) Als municipis, en els termes establerts per la legislació vigent.

Article 112. Requisits

1. Els projectes i les proposicions de llei han de tenir un objecte material determinat i homogeni i han d'anar acompanyats d'una exposició de motius i dels antecedents necessaris per a poder-s'hi pronunciar.

2. Les iniciatives legislatives s'han d'adreçar a la Mesa del Parlament.

3. Les proposicions de llei presentades pels òrgans polítics de les demarcacions supramunicipals i les derivades de l'exercici de la iniciativa legislativa popular han de complir, a més, els requisits específics establerts per la legislació corresponent.

Article 113. Admissió a tràmit

1. La Mesa del Parlament ha de verificar si els projectes i les proposicions de llei compleixen els requisits establerts per aquest reglament i per les lleis i declarar si són admesos a tràmit o no ho són.

2. Si la Mesa del Parlament considera que una proposició de llei pot implicar un augment de crèdits o una disminució d'ingressos, ha de sol·licitar la conformitat prèvia del Govern perquè sigui admesa a tràmit. La resposta del Govern ha d'ésser motivada i s'ha de fer dins el termini de vuit dies des que li ha estat tramesa la proposició de llei, un cop transcorreguts els quals el silenci s'ha d'entendre com a conformitat. El Govern no pot denegar la conformitat a una tramitació si els efectes econòmics que en poden derivar han estat expressament posposats per a un altre exercici pressupostari.

3. Si no és consultat en la forma establerta per l'apartat 2, el Govern pot manifestar de manera motivada la seva disconformitat per raons pressupostàries amb la tramitació d'una proposició de llei fins dos dies abans de l'inici del debat de totalitat, i correspon a la Mesa del Parlament adoptar la decisió definitiva sobre l'admissió a tràmit.

4. En el cas que un projecte o una proposició de llei no siguin admesos a tràmit, la Mesa ho ha de comunicar immediatament als que han exercit la iniciativa legislativa i aquests poden sol·licitar la reconsideració de l'acord de la Mesa en els termes establerts per l'article 38.

Secció segona. El procediment legislatiu comú

Subsecció primera. Les esmenes i el debat de totalitat

Article 114. Publicació de les iniciatives legislatives

La Mesa del Parlament, després d'acordar l'admissió a tràmit dels projectes o les proposicions de llei, disposa que es publiquin i, un cop escoltada la Junta de Portaveus, designa la comissió o les comissions que han de tramitar-los i obre el període de presentació d'esmenes a la totalitat.

Article 115. Esmenes a la totalitat

1. Un cop publicada la designació de la comissió o de les comissions que han de tramitar el projecte de llei o la proposició de llei, els diputats i els grups parlamentaris tenen un termini de deu dies per a presentar-hi esmenes a la totalitat, mitjançant un escrit adreçat a la mesa de la comissió, la qual n'ha de declarar l'admissió o la inadmissió a tràmit, de conformitat amb els requisits exigits per aquest reglament i, si escau, disposar-ne la publicació. Per a admetre a tràmit les esmenes a la totalitat amb el text alternatiu són aplicables també les disposicions de l'article 113.2 i 3.

2. Són esmenes a la totalitat les que demanen el retorn del projecte o la proposició de llei als seus autors o les que presenten un text articulat alternatiu i congruent amb l'objecte material de la iniciativa legislativa. Només poden ésser presentades pels grups parlamentaris o per un diputat amb la signatura de quatre membres més del Parlament.

Article 116. Debat de totalitat

1. Els projectes de llei i les proposicions de llei són objecte d'un debat de totalitat en el Ple sobre la valoració general del text, l'oportunitat, els principis i els criteris que informen la proposta i, si han estat presentades, sobre les esmenes a la totalitat.

2. El debat de totalitat comença per la presentació del projecte o de la proposició de llei a càrrec, segons el cas, d'un membre del Govern; d'un grup parlamentari o un diputat; dels representants designats pels òrgans de les demarcacions supramunicipals, fins a un màxim de tres, o dels representants designats pels municipis. Aquestes intervencions tenen un temps de quinze minuts.

3. El debat de totalitat es desenvolupa d'acord amb l'article 86 i amb les especificitats establertes pel present article.

4. Cada una de les esmenes a la totalitat presentades pot donar lloc a un torn a favor i un altre en contra, de quinze minuts, si bé els torns per a fixar posicions s'acumulen en una única intervenció. Si no s'han presentat esmenes a la totalitat, després de la presentació de la iniciativa legislativa, intervenen els grups parlamentaris per fixar llur posició durant un temps de deu minuts.

5. Quan s'han presentat esmenes a la totalitat, un cop finit el debat, se sotmeten a votació, en primer lloc, conjuntament les que proposen la devolució del projecte o de la proposició de llei i després, si n'hi ha, singularment les de text alternatiu, per l'ordre en què han estat presentades.

6. Si el Ple aprova la devolució del projecte o de la proposició de llei, la iniciativa legislativa resta rebutjada i decauen les esmenes amb text alternatiu, si se n'hi havien presentat. En aquest cas, el president del Parlament ha de comunicar la decisió del Ple als autors de la iniciativa legislativa rebutjada.

7. Si el Ple aprova una esmena a la totalitat de les que proposen un text articulat alternatiu, el president del Parlament n'ordena la publicació com a proposició de llei i la trameta a la comissió corresponent. Aquesta proposició de llei no pot ésser objecte d'esmenes a la totalitat.

8. Un cop finit el debat de totalitat i, si escau, les votacions sobre les esmenes a la totalitat, el Ple ha de decidir, en els supòsits i en els termes admissibles segons l'article 136, si el projecte o la proposició de llei es tramita mitjançant el procediment de comissió en seu legislativa plena.

Subsecció segona. Les audiències d'organitzacions, grups socials i experts

Article 117. Sol·licitud i tramitació

1. Una vegada tingut el debat de totalitat i sempre que en resulti la tramitació d'una iniciativa legislativa, els grups parlamentaris, en el termini de cinc dies, mitjançant un escrit adreçat a la mesa de la comissió, poden proposar l'audiència de les organitzacions i els grups socials interessats en la regulació de què es tracti o d'experts en la matèria de què es tracti.

2. El tràmit d'audiència s'ha de substanciar preferentment per via presencial o per videoconferència, mitjançant una compareixença davant la comissió o la ponència tramitadora en el termini que estableixi la mesa de la comissió, que no pot ésser superior a quinze dies. També es pot substanciar per escrit o per via electrònica si així ho determina la comissió. En ambdós casos les compareixences són públiques.

3. Correspon a la comissió d'acordar les audiències. Si s'han de substanciar com a compareixences, els grups parlamentaris han d'acompanyar la sol·licitud amb una

memòria explicativa dels motius que justifiquen la compareixença i les dades de contacte del compareixent.

4. En les proposicions de llei que afectin directament els ens locals, han d'ésser escoltats de manera preceptiva el Consell de Governos Locals i, si escau, les entitats representatives dels ens locals.

5. En cada compareixença, en primer lloc, intervenen els compareixents durant un temps de quinze minuts i, posteriorment, els grups parlamentaris poden formular preguntes o demanar aclariments durant un temps de deu minuts. El compareixent respon globalment per un temps de cinc minuts. Si ho demana algun grup parlamentari, els temps d'intervenció dels compareixents poden ésser diferents en els termes que acordi la comissió en el moment d'aprovar les compareixences.

Subsecció tercera. Les esmenes a l'articulat

Article 118. Requisits i admissió a tràmit

1. Un cop finit el termini per a sol·licitar les audiències d'organitzacions i grups socials, o quan aquestes ja s'han fet, els diputats i els grups parlamentaris tenen un termini de quinze dies per a presentar esmenes a l'articulat dels projectes i de les proposicions de llei, mitjançant un escrit adreçat a la mesa de la comissió, la qual les qualifica, en declara l'admissió o la inadmissió a tràmit de conformitat amb els requisits exigits per aquest reglament i en disposa, si escau, la publicació.

2. Les esmenes poden ésser de supressió, de modificació i d'addició. En els dos darrers supòsits, l'esmena ha de contenir el text concret que es proposa com a modificació o com a addició, que ha d'ésser congruent amb l'objecte material de la iniciativa legislativa. També es poden proposar esmenes de millora formal de la iniciativa, d'acord amb les normes de tècnica legislativa.

3. Cada disposició addicional, transitòria, derogatòria o final té la consideració d'article, als efectes del procediment legislatiu i del que estableix l'apartat 2.

4. Les esmenes presentades relatives a l'exposició de motius es discuteixen al final del tràmit corresponent si la comissió acorda d'incorporar l'exposició damunt dita com a preàmbul de la llei.

Article 119. Esmenes amb incidència pressupostària

1. Les esmenes a un projecte o a una proposició de llei que comporten un augment dels crèdits o una disminució dels ingressos pressupostaris requereixen la conformitat del Govern perquè siguin tramitades.

2. La mesa de la comissió encarregada de tramitar un projecte o una proposició de llei ha de trametre al Govern, mitjançant el president del Parlament, les esmenes que la comissió considera que comporten augment o disminució del pressupost en curs, d'acord amb el que estableix l'apartat 1.

3. El Govern ha de donar a la comissió una resposta raonada pel que fa a les esmenes a què es refereix l'apartat 2, en un termini de vuit dies, un cop transcorregut el qual s'entén que el silenci del Govern és expressiu de la seva conformitat.

4. En el supòsit que no s'hagi seguit el que estableix l'apartat 2 i en qualsevol tràmit de les esmenes a què es refereix l'apartat 1, el Govern pot adreçar-se al Parlament, mitjançant un escrit motivat, posant en qüestió el caràcter modificatiu del pressupost vigent d'una esmena o de més d'una. La Mesa del Parlament ha d'adoptar la decisió definitiva sobre l'admissió a tràmit d'aquestes esmenes.

Subsecció quarta. La tramitació en comissió

Article 120. Informe de la ponència i dictamen de la comissió

1. La comissió, després de finalitzat el període de presentació d'esmenes a l'articulat, ha d'encarregar la redacció d'un informe a la vista del projecte o de la proposició de llei i de les esmenes presentades, en un termini de quinze dies, a una

ponència formada per un membre de la comissió en representació de cada grup parlamentari, o a un de sol. Si es designa un ponent que no és membre de la comissió, s'ha de comunicar a quin diputat substitueix per a aquella tramitació. L'acord de nomenar un ponent únic ha d'ésser adoptat per les tres cinquenes parts dels membres de la comissió.

2. La ponència pot recomanar a la comissió l'adopció d'esmenes i pot proposar esmenes transaccionals entre les ja presentades i el text inicial del projecte o de la proposició de llei, i ha d'indicar, en tot cas, les modificacions que comporten respecte a aquest text inicial. La ponència, si és col·legiada, pot proposar, per unanimitat, noves esmenes. Correspon a la ponència, assessorada pels serveis jurídics i lingüístics, d'elevat a la comissió propostes de tècnica legislativa i d'adequació a les regles i als usos formals i lingüístics del Parlament respecte als projectes i les proposicions de llei.

3. L'informe es considera acabat un cop ha estat signat pel relator o pels ponents que representen, d'acord amb el sistema de vot ponderat establert per aquest reglament, la majoria de la comissió que ha nomenat la ponència. L'informe de la ponència ha d'ésser publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.

4. La ponència col·legiada ha de designar, d'entre els seus membres, un relator, que ha de dur a terme les funcions de coordinació dels treballs de la ponència i de portaveu en les discussions en la comissió.

5. En els treballs de les ponències hi poden participar experts, tècnics o representants d'entitats, organitzacions i grups socials. Aquestes persones poden assistir a les reunions de les ponències i intervenir-hi, d'acord amb els criteris que estableixi la mateixa ponència. Els grups parlamentaris designen les persones que poden assistir a les reunions de les ponències, si escau, el nombre de les quals no pot ésser superior al dels diputats ponents del grup que assisteixin a la reunió.

6. Un cop acabat l'informe de la ponència, la comissió elabora el dictamen del projecte o de la proposició de llei. El debat comença amb la presentació que fa de l'informe el relator de la ponència. Sens perjudici de les agrupacions per blocs d'articles que el president de la comissió pugui proposar, a continuació es discuteixen i voten, article per article, tot l'articulat i les esmenes, i poden fer ús de la paraula els esmenants de l'article i la resta de membres de la comissió.

7. La mesa de la comissió pot admetre a tràmit esmenes transaccionals presentades per escrit per un membre de la comissió durant l'elaboració del dictamen, si tendeixen a assolir un acord entre les esmenes ja formulades i el text de l'article, la qual cosa comporta la retirada de les esmenes respecte a les quals es transigeix. Així mateix es poden admetre a tràmit noves esmenes si són signades per tots els grups parlamentaris presents. També es poden admetre a tràmit esmenes tècniques, les quals tenen per finalitat llevar del text les incorreccions i els errors tècnics, terminològics o gramaticals.

8. En la direcció dels treballs de la comissió, el president i la mesa compleixen les funcions que aquest reglament confereix al president i a la Mesa del Parlament.

9. A petició de tots els grups parlamentaris, la comissió pot decidir assumir l'informe de la ponència, si aquesta ha estat col·legiada, i elevar com a dictamen al Ple del Parlament el text del projecte de llei o de la proposició de llei que s'hi proposa.

Article 121. Reserva d'esmenes i de vots particulars

1. Els grups parlamentaris que dissenteixin dels acords de les comissions poden formular vots particulars per a sostenir el text rebutjat. Si les esmenes són rebutjades per la comissió, els esmenants poden reservar-les per a defensar-les davant el Ple.

2. Els vots particulars i la reserva d'esmenes per al Ple es poden formular en qualsevol moment del tràmit en comissió o, per escrit, dins les vint-i-quatre hores següents a la conclusió del dictamen.

3. La mesa de la comissió, un cop finit el termini a què fa referència l'apartat 2, tramet al president del Parlament el dictamen, signat pel president i pel secretari, juntament amb els vots particulars i les esmenes reservades, i ha de disposar-ne la publicació en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*. Així mateix, si el dictamen es refereix a una proposició procedent de la iniciativa legislativa popular, de les demarcacions supramunicipals o dels municipis, l'ha de trametre específicament als promotors de la iniciativa legislativa.

Subsecció cinquena. Les esmenes subsegüents als dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries

Article 122. Tramitació

1. Quan el Parlament rep del Consell de Garanties Estatutàries de la Generalitat el dictamen respecte a l'adequació a la Constitució i a l'Estatut d'autonomia de Catalunya del dictamen d'una comissió parlamentària sobre un determinat projecte o una proposició de llei, el president del Parlament mana que es publiqui en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i la Mesa del Parlament obre, si escau, un termini per a la presentació d'esmenes.

2. Les esmenes presentades han d'ésser congruents amb les conclusions i les observacions del dictamen del Consell de Garanties Estatutàries i només es poden referir als articles o a les esmenes objecte d'aquest dictamen. Les esmenes han de complir els requisits que estableix l'article 118.2; no obstant això, si les conclusions del dictamen del Consell de Garanties Estatutàries adverteixen de la inconstitucionalitat global del dictamen de la comissió, les esmenes poden proposar la retirada del projecte o de la proposició de llei dictaminats. La Mesa del Parlament qualifica la congruència de les esmenes presentades.

3. La Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus, decideix si el dictamen de la comissió parlamentària sobre el projecte o la proposició de llei, amb les esmenes declarades congruents, ha d'ésser tramitat pel Ple o ha de tornar a la comissió que l'havia elaborat perquè en faci l'estudi i l'ordenació, juntament amb les esmenes i els vots particulars reservats per a defensar en el Ple. En aquest cas, no es pot sol·licitar un nou dictamen al Consell de Garanties Estatutàries.

4. La comissió, en fer l'estudi de les esmenes subsegüents al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, pot recomanar esmenes transaccionals entre aquestes i les esmenes i els vots particulars reservats per a defensar en el Ple, d'acord amb el que disposa l'article 121. Els grups parlamentaris poden posar en qüestió, en un escrit motivat, el caràcter transaccional de les esmenes fins a quaranta-vuit hores abans de començar la sessió plenària en què s'ha de debatre el dictamen. La Mesa del Parlament pren una resolució definitiva abans que siguin posades a votació en el Ple.

5. En el supòsit a què es refereix l'apartat 4 no es pot sol·licitar un nou dictamen al Consell de Garanties Estatutàries, llevat que la comissió, per la majoria absoluta dels seus membres, acordi demanar-lo exclusivament en relació amb les esmenes transaccionals que recomani per a resoldre els vicis d'inconstitucionalitat o antiestatutarietat advertits pel dictamen.

6. La votació de les esmenes subsegüents al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries i de les transaccionals a què es refereix l'apartat 4 correspon al Ple del Parlament.

Subsecció sisena. La tramitació final en el Ple

Article 123. Debat

1. Un cop dictaminat un projecte de llei en comissió, el debat en el Ple pot començar amb la intervenció d'un membre del Govern o, en el supòsit d'una proposició de llei, dels grups o diputats proposants, o dels promotors d'una iniciativa popular, d'una demarcació supramunicipal o dels municipis. Tot seguit, el diputat relator

designat per la ponència pot presentar els treballs de la ponència i la comissió durant un temps de deu minuts. Aquestes intervencions no obren torn de rèplica.

2. Si no es presenten vots particulars al dictamen ni es reserven esmenes, el president, després que els grups parlamentaris hagin expressat llur posició, sotmet tot el dictamen a votació, sens perjudici del dret dels grups de demanar votació separada d'algun punt del dictamen.

3. Si s'han presentat vots particulars o s'han reservat esmenes, els grups parlamentaris disposen d'un torn de quinze minuts per a explicar llur posició sobre el dictamen de la comissió i, si escau, defensar globalment les esmenes i els vots particulars.

4. Posteriorment, els grups parlamentaris tenen un torn de cinc minuts per a pronunciar-se sobre les esmenes i els vots particulars defensats pels altres grups.

5. Durant el debat en el Ple, la presidència pot admetre esmenes tècniques. Es poden admetre a tràmit esmenes transaccionals entre les ja presentades i el text del dictamen, la qual cosa comporta la retirada de les esmenes respecte a les quals es transigeix. També es poden tramitar les esmenes presentades al projecte pels diputats i els grups parlamentaris en el termini d'esmenes establert que hagin estat reformades per a adequar-les a la nova redacció de l'article, modificada pel dictamen de la comissió. També es poden admetre a tràmit altres esmenes, si són signades per tots els grups parlamentaris.

Article 124. Votació

1. Un cop finit el debat, les votacions es fan article per article. En primer lloc, es voten, quan n'hi hagi, les esmenes i els vots particulars mantinguts, i també les esmenes transaccionals, les presentades en aquesta fase per acord de tots els grups parlamentaris, i les tècniques. Finalment se sotmet a votació el dictamen de la comissió.

2. El president del Parlament pot ordenar i agrupar les votacions per matèries, grups d'articles o d'esmenes o per paràgrafs d'articles, si ho aconsellen les característiques dels textos i el desenvolupament del debat. En tots els casos, els grups parlamentaris poden demanar votació separada d'algun punt del dictamen, d'una esmena o d'un vot particular.

Article 125. Harmonització del text aprovat

Si, un cop acabat el debat d'un projecte o d'una proposició i a conseqüència de l'aprovació d'un vot particular, d'una esmena o de la votació dels articles, algun punt del text resultant fos incongruent o obscur, la Mesa del Parlament, a iniciativa pròpia o a petició de la mesa de la comissió, pot trametre novament a la comissió el text aprovat pel Ple, amb l'única finalitat que aquesta, en el termini de quinze dies, en prepari una redacció harmònica que no contradigui els acords del Ple. El dictamen així redactat s'ha de sotmetre a la decisió final del Ple, que ha d'aprovar-lo o de rebutjar-lo en conjunt, en una sola votació.

Article 126. Adaptació del text a canvis normatius o jurisprudencials

Si, com a conseqüència d'una decisió normativa o jurisprudencial sobrevinguda, el dictamen d'una comissió resultés contrari a l'ordenament jurídic, la Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, pot remetre el text a la comissió perquè en redacti un nou dictamen adequat a les noves circumstàncies seguint un procediment anàleg al que estableix l'article 125.

Subsecció setena. Retirada de projectes i proposicions de llei i integració d'iniciatives legislatives

Article 127. Requisits

El Govern i els proposants, respectivament, d'un projecte o d'una proposició de llei poden sol·licitar-ne la retirada, en un escrit adreçat a la Mesa del Parlament, abans d'iniciar les votacions en el Ple o en la comissió, si aquesta actua en seu legis-

lativa plena. Pel que fa a les propostes presentades per iniciativa popular, la comissió que n'és promotora també pot sol·licitar-ne la retirada.

Article 128. Integració d'iniciatives legislatives

1. Les iniciatives legislatives que tenen un contingut similar es poden integrar en una única tramitació si els proposants respectius ho acorden.

2. La Mesa del Parlament, un cop escoltada la Junta de Portaveus, ha de determinar el procediment per a integrar els textos de les iniciatives a què es refereix l'apartat 1.

Secció tercera. Especialitats del procediment legislatiu

Subsecció primera. Els projectes i les proposicions de llei de desenvolupament bàsic de l'Estatut d'autonomia de Catalunya

Article 129. Ponència redactora

1. Amb relació al desenvolupament bàsic del que estableix l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Mesa del Parlament, sens perjudici del règim general de la iniciativa legislativa establert per l'article 111, d'acord amb la Junta de Portaveus i amb la iniciativa prèvia de dos grups parlamentaris o d'una cinquena part dels diputats, pot decidir que en aquestes matèries la iniciativa parlamentària sigui exercida pel conjunt dels grups parlamentaris. Amb aquesta finalitat, la comissió que designi la Mesa del Parlament ha de constituir una ponència, amb representació de tots els grups parlamentaris, perquè elabori el text de la proposició de llei en el termini de tres mesos, al terme del qual s'entén que decau l'encàrrec, llevat d'una pròrroga atorgada expressament. Per a publicar la proposició, se segueix el que disposa l'article 114.

2. El text elaborat per la ponència a què es refereix l'apartat 1 es tramita pel procediment legislatiu comú. Les proposicions de llei elaborades seguint aquest procediment s'han de sotmetre al debat establert per l'article 116 i, si són signades per tots els grups parlamentaris, no poden ésser objecte d'esmenes a la totalitat. La presentació de la proposició de llei ha d'ésser feta pel diputat designat per la ponència.

Article 130. Aprovació

1. L'aprovació dels projectes i les proposicions de llei de desenvolupament bàsic dels preceptes de l'Estatut, si aquest no ho estableix altrament, requereix el vot favorable de la majoria absoluta en una votació final sobre el conjunt del text. La votació ha d'ésser anunciada amb antelació pel president del Parlament. Si no s'aconsegueix la majoria absoluta, el projecte ha d'ésser tornat a la comissió. La Mesa del Parlament ha d'obrir un termini de set dies perquè els grups parlamentaris puguin presentar noves esmenes al conjunt del text. La comissió ha d'emetre un nou dictamen en el termini d'un mes.

2. El debat sobre el nou dictamen de la comissió s'ha d'ajustar a les normes que regulen els debats de totalitat. Si en la votació s'aconsegueix el vot favorable de la majoria absoluta, es considera aprovat i, si no, definitivament rebutjat.

3. La modificació i la derogació de les lleis a què es refereix l'article 129.1 poden ésser tramitades seguint el procediment especial indicat per aquest precepte i, en tots els casos, els projectes i les proposicions de llei de modificació i de derogació requereixen l'aprovació per majoria absoluta en una votació final.

Subsecció segona. El projecte de llei de pressupostos

Article 131. Presentació i tramitació

1. La tramitació del projecte de llei de pressupostos es fa pel procediment que estableix aquest apartat i, supletòriament, s'hi aplica el procediment legislatiu comú.

2. El projecte de llei de pressupostos té preferència en la tramitació respecte als altres treballs parlamentaris.

3. La Mesa del Parlament, un cop admès a tràmit el projecte de llei de pressupostos, ha d'obrir dos períodes d'esmenes que s'inicien el mateix dia; un període, d'una durada no inferior a deu dies naturals, per a presentar les esmenes a la totalitat, i un altre període, d'una durada no inferior als vint dies naturals, per a presentar les esmenes a l'articulat i als estats de despeses.

4. La Mesa del Parlament ha d'habilitar, dins els set primers dies del termini de presentació d'esmenes a la totalitat, un període perquè cada conseller comparegui davant la comissió que correspongui per a informar sobre el contingut del pressupost de cada departament i dels organismes i les entitats que en depenen.

5. Les esmenes a qualsevol article o disposició o a l'estat de despeses del projecte de llei de pressupostos que comporten augment de crèdit en algun concepte només són admeses a tràmit si, a més de complir els requisits generals, proposen alhora una baixa d'una quantia igual, com a mínim, en algun altre concepte de l'estat de despeses del mateix departament del Govern i dels organismes, les entitats i les empreses que en depenen.

Article 132. Els debats de totalitat del projecte de llei de pressupostos

1. En la tramitació del projecte de llei de pressupostos només es poden admetre com a esmenes a la totalitat les presentades pels grups parlamentaris que proposen el retorn del projecte al Govern o que proposen el retorn de l'estat de despeses d'una secció pressupostària corresponent a un departament del Govern.

2. El debat de les esmenes a la totalitat que proposen el retorn del projecte al Govern es té únicament en el Ple, abans de començar la tramitació en comissió, i d'acord amb el procediment següent:

a) El debat s'inicia amb la presentació del projecte a càrrec d'un membre del Govern; tot seguit, els grups que han presentat esmenes a la totalitat poden intervenir per defensar-les per un temps màxim de trenta minuts cada un.

b) Un cop feta la defensa de les esmenes, es pot fer un torn en contra per un temps màxim de trenta minuts, si només un grup parlamentari havia presentat esmena a la totalitat, o per aquest temps incrementat en quinze minuts més per cada esmena addicional, si més d'un grup n'havia presentades.

c) Si hi ha hagut un torn en contra, els grups que han defensat esmenes i els que s'hi han oposat poden intervenir de nou durant un temps màxim de cinc minuts cada un.

d) Els grups que no han intervingut en el debat poden manifestar llur posició per un temps màxim de quinze minuts cada un.

e) Un cop finit el debat, s'han de sotmetre a votació conjuntament totes les esmenes. Si el Ple acorda el retorn del projecte, aquest es té per rebutjat. Altrament, es tenen per fixades la previsió d'ingressos i la despesa global màxima que resulti del projecte presentat, i la distribució d'aquestes per seccions.

Article 133. El debat de totalitat de les seccions pressupostàries

El debat de totalitat de les seccions pressupostàries es té en sessions públiques convocades amb caràcter específic a les comissions legislatives que correspongui d'acord amb el procediment següent:

a) La Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus, ha de determinar les comissions competents per raó de la matèria per a tramitar cada esmena a la totalitat de les seccions.

b) La sessió de cada comissió s'inicia amb la defensa de les esmenes a la totalitat per part dels grups parlamentaris que n'hagin presentat, per un temps màxim de quinze minuts cada un. Als efectes del debat, es considera que el pressupost del departament inclou també el dels organismes, les entitats i les empreses que en depenen.

c) Un cop feta la defensa de les esmenes, es pot fer un torn en contra per un temps màxim de quinze minuts si només un grup parlamentari havia presentat esmena a la

totalitat o per aquest temps incrementat en cinc minuts més per cada esmena addicional si més d'un grup n'havia presentat.

d) Si hi ha hagut un torn en contra, els grups que han defensat esmenes i els que s'hi han oposat poden intervenir de nou durant un temps màxim de cinc minuts cada un.

e) Els grups que no han intervingut en el debat poden manifestar llur posició per un temps màxim de deu minuts cada un.

f) Un cop finit el debat, s'han de sotmetre a votació les esmenes en la comissió que les ha debatudes.

g) Si una de les comissions acorda el retorn d'una secció, el president de la comissió ho ha de comunicar al president del Parlament, a fi que la ratificació de l'acord se sotmeti al Ple. Si el Ple ratifica l'acord, la secció pressupostària es té per rebutjada i s'ha de tornar al Govern perquè en presenti una de nova.

h) Si el Govern no retira el projecte de llei de pressupostos, la tramitació del projecte en el Ple resta en suspens fins que el Govern no trameti un nou pressupost de la secció rebutjada i aquest sigui acceptat pel Ple.

Article 134. Els debats de l'articulat i els estats de despeses

1. El debat i la votació en la comissió competent en matèria pressupostària s'han de referir a l'articulat i a l'estat d'autorització de despeses, sens perjudici de l'estudi d'altres documents que acompanyin el projecte de llei del pressupost. La sessió de la comissió en què es té aquest debat sempre és pública.

2. Després de closos els debats de totalitat, es pot passar al debat detallat del text articulat i l'estat de despeses en la comissió competent en matèria pressupostària. A aquest efecte, la mesa de la comissió pot establir directament la relació ordenada d'esmenes presentades sense que calgui el nomenament de ponents. La sessió de la comissió no pot començar abans que hagin transcorregut com a mínim dos dies hàbils sencers des de la data en què la relació ordenada d'esmenes hagi estat distribuïda efectivament entre els grups parlamentaris.

3. Els grups parlamentaris i els diputats poden reservar per a defensar i votar en el Ple les esmenes rebutjades per la comissió.

4. En el debat final en el Ple els grups intervenen per fixar llur posició sobre el conjunt dels treballs fets per la comissió i sobre les esmenes reservades. Cada grup pot intervenir per un temps màxim de vint minuts.

Subsecció tercera. La reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya

Article 135. Procediment i aprovació

1. Les iniciatives de reforma estatutària promogudes per la Generalitat es tramiten d'acord amb les normes establertes per l'article 129. Les proposicions de reforma estatutària han d'ésser subscrietes per una cinquena part dels diputats o per dos grups parlamentaris.

2. Les propostes de reforma estatutària que promouen les Corts Generals es tramiten pel procediment legislatiu comú.

3. El text adoptat pel Ple ha d'ésser sotmès a una votació final, anunciada prèviament per la presidència, en la qual, perquè pugui ésser aprovat, cal el vot favorable dels dos terços dels membres de dret del Parlament. Si no s'aconsegueix aquesta majoria, el text, per acord de la Mesa i de la Junta de Portaveus, pot tornar a la comissió, la qual ha de formular una nova proposta al Ple en el termini d'un mes. La iniciativa de reforma s'entén definitivament rebutjada si la nova proposta no assoleix la majoria dels dos terços.

4. Un cop aprovat el projecte de reforma, el president del Parlament l'ha de remetre a les Corts Generals.

5. El Parlament ha de nomenar una delegació perquè presenti la proposta de reforma de l'Estatut davant les Corts Generals.

6. Una delegació del Parlament, amb representació proporcional dels grups parlamentaris, forma part de la comissió mixta paritària de membres del Congrés dels Diputats o del Senat i del Parlament que, de comú acord, ha de formular una proposta conjunta de reforma. Si escau de constituir una ponència, n'ha de formar part, com a mínim, un diputat de cada un dels grups parlamentaris, llevat del Grup Mixt. En l'elecció dels altres membres de la ponència s'ha de mantenir la representació proporcional dels grups parlamentaris.

7. La delegació del Parlament formula la seva posició respecte al conjunt de la proposta de reforma en una votació final adoptada per majoria de dos terços.

8. El Parlament, a proposta de dos grups parlamentaris o de la cinquena part dels diputats i per majoria absoluta dels seus membres, pot retirar les propostes de reforma que hagi presentat, en qualsevol moment de la tramitació davant les Corts Generals, abans que siguin aprovades de manera definitiva.

Subsecció quarta. La delegació en les comissions de la competència legislativa plena

Article 136. Requisits

1. El Ple del Parlament, a proposta de la Mesa del Parlament, de dos grups parlamentaris o d'una cinquena part dels diputats, pot delegar en les comissions l'aprovació de projectes i de proposicions de llei, llevat d'aquelles a què es refereix l'article 129.1, de la llei de pressupostos i de les lleis de delegació legislativa. En aquest cas, la comissió actua en seu legislativa plena.

2. El Ple, a proposta de la Mesa del Parlament, de dos grups parlamentaris o d'una cinquena part dels diputats, pot reclamar sempre el debat i la votació de qualsevol projecte o proposició de llei que hagi estat objecte de delegació.

Article 137. Tramitació de les iniciatives legislatives

1. La tramitació dels projectes i les proposicions de llei per la comissió en seu legislativa plena segueix el procediment legislatiu comú, llevat del tràmit de deliberació i de votació en el Ple.

2. Un cop rebut el projecte o la proposició de llei, la comissió constitueix una ponència formada per un membre de la comissió pertanyent a cada grup parlamentari.

3. En l'informe de la ponència s'ha d'aplicar el que estableix l'article 120. Tot seguit, el ple de la comissió segueix el tràmit establert per a la deliberació en el Ple del Parlament.

Subsecció cinquena. La tramitació de les iniciatives legislatives en lectura única

Article 138. Requisits

1. Un projecte de llei pot ésser tramitat directament i en lectura única pel Ple del Parlament o per una comissió, si la naturalesa del projecte ho aconsella o la simplicitat de la formulació ho permet. La tramitació en lectura única ha d'ésser acordada pel Ple del Parlament, a proposta del Govern, o a proposta de la Mesa del Parlament, un cop escoltada la Junta de Portaveus, o a iniciativa d'aquesta.

2. El grup parlamentari promotor d'una proposició de llei en pot sol·licitar la tramitació pel procediment de lectura única. Correspon al Ple del Parlament d'acordar-la, a proposta de la Mesa, un cop escoltada la Junta de Portaveus o a iniciativa d'aquesta, sempre que la proposició de llei compleixi els supòsits habilitants que estableix l'apartat 1.

3. El debat de la iniciativa legislativa en lectura única se subjecta a les normes establertes per als debats de totalitat; finalment, el conjunt de la iniciativa se sotmet a una sola votació.

Subsecció sisena. La tramitació de les iniciatives legislatives populars

Article 139. Admissió a tràmit de les iniciatives legislatives populars

1. La Mesa del Parlament admet a tràmit les proposicions d'iniciativa legislativa popular si compleixen els requisits que estableixen la llei que les regula i aquest reglament.

2. Si la proposició de llei pot implicar un augment de crèdits o una disminució d'ingressos amb relació al pressupost vigent en el moment de la seva tramitació parlamentària, la llei resultant de la iniciativa legislativa popular no pot entrar en vigor, en la part que comporti la dita afectació pressupostària, fins a l'exercici pressupostari següent o, si escau, fins a un altre de posterior, si així ho determina la mateixa proposició de llei.

3. La Mesa del Parlament, als efectes del que estableix l'apartat 1, ha de trametre la iniciativa legislativa popular al Govern perquè es posicioni sobre els seus efectes econòmics en el termini de vuit dies.

4. Si el Govern considera que la proposició de llei produeix afectació pressupostària, la Mesa del Parlament l'ha d'admetre a tràmit en els termes que estableix l'apartat 2. Si el Govern no es pronuncia en el termini de vuit dies, el silenci s'entén en el sentit que no hi ha afectació pressupostària.

Article 140. El debat de totalitat de les iniciatives legislatives populars

1. El debat de totalitat de la proposició de llei d'iniciativa legislativa popular ha de tenir lloc en el termini de quatre mesos a comptar de l'endemà de la comunicació de la Junta Electoral a la Mesa del Parlament de l'acord en què declara que s'ha assolit el nombre de signatures vàlides necessari per a la tramitació parlamentària de la proposició de llei. La Mesa del Parlament ha de comunicar a la comissió promotora les dates d'inici i de finiment del termini.

2. Si el termini a què fa referència l'apartat 1 fineix entre períodes ordinaris de sessions, el debat de totalitat ha d'ésser inclòs en l'ordre del dia del primer ple ordinari del període de sessions següent.

3. Si el termini a què fa referència l'apartat 1 fineix quan la legislatura està dissolta, s'habilita automàticament un nou termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la constitució del nou Parlament. En aquest cas, la Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus, ha d'obrir un nou termini de presentació d'esmenes a la totalitat.

4. El debat de totalitat comença per la presentació de la proposició de llei a càrrec d'un o més membres de la comissió promotora de la iniciativa legislativa popular per un temps de quinze minuts. Si intervé més d'un membre, el temps d'intervenció es divideix entre ells.

5. El representant de la comissió promotora, si en el debat es defensen esmenes a la totalitat, té dret a intervenir després que ho hagin fet els grups parlamentaris que han presentat esmenes. Aquests grups parlamentaris poden tornar a intervenir després que ho hagi fet el representant de la comissió promotora.

Article 141. La tramitació en comissió de les proposicions de llei d'iniciativa legislativa popular i el debat subsegüent en el Ple

1. Una vegada tingut el debat de totalitat, si s'aprova de tramitar la iniciativa legislativa, la comissió promotora pot participar en la tramitació davant la comissió parlamentària corresponent per mitjà de les actuacions següents:

a) Ésser escoltada en els termes que aquest reglament estableix per a les compareixences de les organitzacions i els grups socials en el procediment legislatiu, abans que s'obri el període de presentació d'esmenes a l'articulat.

b) Proposar compareixences de persones i entitats en el tràmit a què fa referència la lletra a. Aquestes compareixences han d'ésser sotmeses a votació de la comissió legislativa corresponent.

c) Designar un representant perquè assisteixi a la primera reunió de la ponència nomenada per la comissió.

d) Participar, per mitjà del seu representant, amb veu però sense vot, en les reunions de la ponència.

2. Una vegada dictaminada la proposició de llei en comissió, el debat en el Ple comença amb la intervenció dels promotors de la iniciativa.

3. La comissió promotora, als efectes del que estableixen els apartats 1 i 2, ha de designar un representant i un suplent mitjançant un escrit adreçat a la mesa de la comissió. El representant i el suplent han d'ésser membres de la comissió promotora.

4. La comissió promotora pot fer arribar a la Mesa del Parlament propostes o queixes relatives a la tramitació de la iniciativa. La Mesa, una vegada escoltada la Junta de Portaveus, ha de respondre a la comissió en el termini de quinze dies a comptar de la recepció de les dites propostes o queixes.

Article 142. Assessorament i suport dels serveis del Parlament a la comissió promotora

1. Els serveis del Parlament han de facilitar a la comissió promotora la informació i la documentació que tingui relació directa amb la iniciativa legislativa o amb la seva tramitació. Així mateix, els serveis jurídics del Parlament han d'assessorar la comissió promotora amb relació al compliment dels requisits formals durant tota la tramitació de la iniciativa legislativa. El representant de la comissió promotora ha de presentar les sol·licituds d'informació i assessorament davant la Secretaria General del Parlament.

2. El Parlament ha d'adoptar les mesures necessàries per a difondre el contingut de les iniciatives legislatives populars i per a promoure la participació ciutadana durant llur tramitació parlamentària.

Subsecció setena. Procediment per a la consolidació de la legislació vigent

Article 143. Consolidació

1. El procediment de consolidació de les lleis i normes amb rang de llei té per objecte elaborar un nou text legal que integri la legislació vigent sobre una matèria o un sector determinats.

2. La finalitat de la consolidació legislativa és simplificar l'ordenament jurídic, millorar-ne la qualitat i contribuir a garantir la seguretat jurídica amb un millor coneixement del dret vigent.

Article 144. Supòsit d'aplicació de la consolidació legislativa

1. El procediment de consolidació legislativa és aplicable sobre un sector o una matèria quan s'han produït modificacions legals parcials que, per llur freqüència, diversitat o complexitat, fan aconsellable de consolidar en un únic text la legislació vigent.

2. La consolidació, a més del cas a què fa referència l'apartat 1, es pot aplicar per a integrar en un únic text legal la legislació vigent sobre més d'una matèria o d'un sector, sempre que hi hagi una connexió temàtica entre ells i es compleixin les condicions que estableix l'apartat 1.

3. No poden ésser objecte del procediment de consolidació les lleis de desplegament bàsic de l'Estatut ni les lleis per a l'aprovació de les quals l'Estatut exigeix una majoria reforçada.

Article 145. Naturalesa i efectes de la consolidació

1. El procediment de consolidació dona lloc a un nou text amb valor de llei que substitueix i deroga les lleis i normes amb rang de llei que consolida.

2. Els textos consolidats són promulgats i publicats com a lleis, d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut. En la publicació d'un text consolidat, se n'ha d'indicar la naturalesa en el títol.

3. Els textos consolidats no poden modificar la regulació substantiva de la matèria afectada. El procediment que estableix aquest capítol no es pot utilitzar mai amb aquesta finalitat i la Mesa i la comissió tramitadora han de vetllar sempre perquè aquest requisit es compleixi sense excepció.

Article 146. Iniciativa del procediment de consolidació

1. La iniciativa del procediment de consolidació correspon únicament al Govern, als grups parlamentaris i als membres del Parlament.

2. En el cas d'iniciativa parlamentària, aquesta pot ésser presentada per un grup parlamentari amb la signatura del portaveu o per un diputat amb la signatura de quatre membres més del Parlament.

3. Els projectes i les proposicions de consolidació, a més dels requisits que estableix l'article 112.1, s'han d'acompanyar, com a document annex, amb la llista de les lleis i altres normes amb rang de llei que consoliden i que han de quedar derogades amb l'aprovació del text consolidat.

Article 147. Tramitació de textos consolidats

1. Els projectes i les proposicions de textos consolidats han d'ésser tramitats per una comissió específica que s'ha de crear a l'inici de la legislatura amb aquesta finalitat. Aquesta comissió ha d'ésser integrada per un representant de cada grup parlamentari i per personal del Parlament, el qual, sota la coordinació d'un lletrat i amb la col·laboració d'assessors lingüístics, ha d'acomplir les tasques d'assistència i assessorament tècnic en els procediments de consolidació.

2. Els projectes i les proposicions de textos consolidats no poden ésser objecte d'esmena a la totalitat ni d'esmenes a l'articulat.

3. La comissió ha de nomenar una ponència integrada per un representant de cada grup parlamentari o per un únic ponent si es tracta d'una consolidació molt senzilla. Aquesta ponència ha d'estudiar i valorar la proposta i, si escau, proposar recomanacions de modificació del text, sempre dins dels límits inherents a la naturalesa del procediment de consolidació. La ponència pot demanar l'opinió d'experts independents en la matèria de què es tracti si ho considera necessari per a complir la seva tasca.

4. Les recomanacions de la ponència només poden tenir com a objecte:

- a) Eliminar discordances.
- b) Aclarir els textos.
- c) Eliminar antinòmies.
- d) Eliminar redundàncies.
- e) Harmonitzar el llenguatge, les denominacions i l'estructura dels títols i capítols.
- f) Revisar possibles errades gramaticals i millorar la sintaxi.

5. Una vegada acabat l'informe, la ponència l'ha d'eleva a la comissió. L'informe de la ponència ha d'anar acompanyat, si escau, de l'informe que els serveis jurídics del Parlament hagin emès amb relació al projecte o la proposició i a les recomanacions de la ponència.

6. Es pot demanar un dictamen al Consell de Garanties Estatutàries als únics efectes de determinar si el text del projecte o la proposició de llei s'ajusta a les característiques que aquest capítol estableix per als textos consolidats i en compleix els requisits.

Article 148. Aprovació de textos consolidats

1. L'aprovació del text consolidat correspon a la comissió a què fa referència l'article 147, que actua amb competència legislativa plena.

2. El projecte o la proposició de consolidació s'ha de tramitar pel procediment de lectura única. El text consolidat ha d'ésser objecte d'una única votació, que ha d'incloure, si escau, les recomanacions fetes per la ponència.

3. El text consolidat, a proposta de la Mesa del Parlament, de tres grups parlamentaris o d'una desena part dels diputats, pot ésser debatut i aprovat en el Ple pel procediment de lectura única.

Capítol III. L'impuls i el control de l'acció política i de govern

Secció primera. La investidura i la responsabilitat política de la presidència de la Generalitat i del Govern

Subsecció primera. La investidura

Article 149. Debat d'investidura

1. La sessió d'investidura del president de la Generalitat comença amb la lectura, feta per un dels secretaris, de la resolució del president del Parlament en què proposa un candidat a la presidència. A continuació, el candidat presenta, sense limitació de temps, el programa de govern i sollicita la confiança del Ple. Llevat que el president del Parlament consideri oportú de suspendre la sessió durant un temps no superior a les vint-i-quatre hores, hi intervé després un representant de cada grup parlamentari, durant trenta minuts cadascun d'ells.

2. El candidat pot fer ús de la paraula tantes vegades com ho demani. Quan respon individualment a un dels diputats que han intervingut, aquest té dret a una rèplica d'un temps igual a l'emprat pel candidat. Si el candidat respon d'una manera global als representants dels grups, cadascun d'aquests només té dret a una rèplica, d'un temps igual a l'emprat pel candidat.

3. Si la resposta a una rèplica comporta que algun grup contrarepliqui, aquest disposa d'un torn únic, no superior als cinc minuts.

Article 150. Votació

1. Després del debat es passa a la votació. Perquè el candidat resulti investit ha d'obtenir els vots de la majoria absoluta. Aquesta elecció comporta, alhora, l'aprovació del programa de govern exposat.

2. Si el candidat no aconsegueix la majoria establerta per l'apartat 1, es pot sotmetre a un segon debat i a una segona votació dos dies després; aleshores, per a la investidura, és suficient la majoria simple.

Subsecció segona. La responsabilitat política de la presidència de la Generalitat i del Govern

Article 151. Responsabilitat política

El Parlament pot exigir la responsabilitat política del president de la Generalitat i del Govern per mitjà de la moció de censura i de la qüestió de confiança.

Article 152. Moció de censura

1. La moció de censura ha d'ésser motivada i ha d'incloure un candidat a la presidència de la Generalitat, que ha d'haver acceptat la candidatura. La Mesa del Parlament qualifica la moció de censura d'acord amb els requisits establerts per la legislació vigent i per aquest reglament. Un cop admesa a tràmit, el president del Parlament ho ha de comunicar al president de la Generalitat i als portaveus dels grups parlamentaris.

2. El president del Parlament convoca el Ple amb l'única finalitat de debatre i de votar la moció de censura.

3. El debat s'inicia amb la defensa de la moció de censura, que fa, durant trenta minuts, un dels diputats signants de la moció; després, durant trenta minuts, pot intervenir el Govern. A continuació, sense limitació de temps, pot intervenir el candidat proposat per a la presidència de la Generalitat, amb la finalitat d'exposar el programa polític del govern que pretén formar.

4. Després de la suspensió establerta per la presidència, que no pot ésser superior a les vint-i-quatre hores, pot intervenir un representant de cadascun dels grups parlamentaris, durant trenta minuts cadascun d'ells.

5. El candidat proposat, el president de la Generalitat i els membres del Govern poden parlar tantes vegades com ho demanin. Si responen individualment a un dels representants dels grups que han intervingut, aquest té dret a un torn de rèplica d'un temps igual a l'emprat per aquells. Si responen de manera global als representants dels grups, cadascun d'aquests només té dret a una rèplica, d'un temps igual a l'emprat per aquells.

6. Si la resposta a una rèplica comporta que algun grup contrarepliqui, aquest disposa d'un torn únic, no superior a cinc minuts.

7. Els grups parlamentaris poden dividir llurs torns d'intervenció.

8. La presidència del Parlament ha d'anunciar prèviament l'hora de la votació de la moció, que s'ha de fer al cap de cinc dies d'haver estat presentada la moció original al Registre General del Parlament.

Article 153. Qüestió de confiança

1. La qüestió de confiança s'ha de presentar mitjançant un escrit motivat i ha d'anar acompanyada del certificat corresponent del Govern.

2. Una vegada admesa a tràmit per la Mesa, el president del Parlament ho ha de comunicar als portaveus dels grups parlamentaris i convocar el Ple amb l'única finalitat de debatre i votar la qüestió de confiança.

3. El debat de la qüestió de confiança es té d'acord amb el procediment establert per l'article 149 per al debat d'investidura, amb el benentès que les intervencions fixades per al candidat corresponen al president de la Generalitat i als membres del Govern a qui aquell ho encomani.

4. Una vegada finit el debat, la qüestió de confiança se sotmet a votació; prèviament, la presidència n'ha d'haver anunciat l'hora.

Subsecció tercera. Els debats generals sobre l'acció política i de govern

Article 154. Substanciació del debat

1. A l'inici del període de sessions de setembre, el Ple, en una convocatòria específica, té un debat sobre l'orientació política general del Govern.

2. El debat s'inicia amb la intervenció del president de la Generalitat i la dels membres del Govern a qui aquell ho encomani. Després intervé, per un temps de trenta minuts, un representant de cada grup parlamentari, llevat que el president del Parlament consideri més oportú de suspendre la sessió, durant un temps no superior a les vint-i-quatre hores.

3. El president de la Generalitat i els membres del Govern poden fer ús de la paraula tantes vegades com ho demanin.

4. Els diputats tenen dret a un torn de rèplica de deu minuts si el president de la Generalitat o els membres del Govern els han respost individualment. En aquest cas, la rèplica es pot fer després de totes les intervencions del Govern o es pot fer individualment a cada membre del Govern. En el primer supòsit, el temps de rèplica atribuït al grup no pot ésser superior a tantes vegades deu minuts com intervencions han fet els membres del Govern. Poden replicar diputats diferents i, si n'intervé més d'un, cap d'ells no pot ultrapassar els deu minuts. Si un grup parlamentari només té un torn de rèplica, pot dividir la seva intervenció entre dos diputats com a màxim.

5. Si la rèplica d'un membre del Govern comporta que el diputat contrarepliqui, aquest disposa d'un únic torn, no superior a cinc minuts. Si el president de la Generalitat i els membres del Govern responen d'una manera global als representants dels grups, cadascun d'aquests només té dret a una rèplica de deu minuts.

Article 155. Presentació de propostes de resolució

1. Una vegada finit el debat, la Mesa del Parlament fixa un termini, que no pot ésser superior a les vint-i-quatre hores, en el qual els grups parlamentaris poden presentar propostes de resolució. La Mesa admet les que són congruents amb la matèria que ha estat objecte del debat i que no signifiquen moció de censura al Govern, i comunica als grups parlamentaris quines ha admès a tràmit. Durant un nou termini fixat per la Mesa, el qual no pot ésser superior a les vint-i-quatre hores, els grups poden estudiar les propostes presentades i presentar propostes transaccionals que impliquin la retirada en tot o en part de llurs propostes.

2. L'ordre de discussió i de votació de les propostes de resolució és l'ordre de presentació. No obstant això, per a evitar conflictes de prelación, s'entén que totes les propostes de resolució presentades els primers trenta minuts del termini han estat presentades simultàniament, i, entre elles, l'ordre s'estableix per sorteig; si un grup, després de presentada una primera proposta, l'amplia o la complementa, s'entén, als efectes del debat i de la votació, que el conjunt dels textos forma una sola proposta i que el moment de presentació és el corresponent a l'últim text presentat. Les propostes de resolució transaccionals es voten en el moment que correspon a les darreres de les propostes substituïdes.

3. Tots els grups poden defensar, per un temps no superior a deu minuts, les propostes que han presentat, sols o conjuntament. Després, en una nova intervenció, en l'ordre establert prèviament per la Junta de Portaveus, tots els grups poden fixar llur posició, per un temps màxim de deu minuts, pel que fa a les propostes presentades pels altres grups. A aquests dos torns no s'aplica el que disposa l'article 86.3.

4. Un grup parlamentari pot modificar la formulació de les propostes de resolució que ha presentat només en el cas que, una vegada explicitada la intenció de vot d'un grup o de més d'un grup respecte a aquestes propostes, consideri que així pot aconseguir el suport d'algun altre grup i sempre que cap dels grups parlamentaris no s'hi oposi. Qualsevol grup pot demanar que es votin separadament una part o diverses parts de la proposta de resolució; la presidència, després d'escoltar el grup proponent, accedeix a la demanda si no contradia el sentit original.

5. La Mesa ha de determinar quins són els punts comuns, complementaris o contradictoris de les diverses propostes de resolució presentades i mantingudes.

6. Una vegada aprovada una proposta de resolució, totes les altres propostes es voten només pel que fa referència als punts complementaris i no contradictoris amb la proposta aprovada.

Article 156. Iniciativa per a fer debats específics

1. Els debats generals sobre l'acció política i de govern també es poden fer si ho demana el president de la Generalitat o ho decideix la Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus, a iniciativa de dos grups parlamentaris o d'una cinquena part dels diputats.

2. El president del Parlament convoca necessàriament la sessió corresponent si una quarta part dels diputats o un conjunt de grups parlamentaris que en representa, com a mínim, una cinquena part sol·licita un debat sobre l'acció política i de govern. Aquesta sol·licitud es pot fer un cop cada període de sessions.

3. Si la Junta de Portaveus no determina en quin ple s'ha de substanciar el debat o no l'inclou en l'ordre del dia d'un dels plens fixats per al període de sessions en curs, el president ha de convocar necessàriament la sessió corresponent havent escoltat la Mesa i la Junta de Portaveus.

4. Les sol·licituds a què es refereixen els apartats 1 i 2 han d'anar acompanyades d'un guió relatiu als temes que es proposen com a objecte del debat.

5. El procediment per al debat i per a la presentació i la votació de resolucions és el que estableixen els articles 154 i 155. Si el debat es fa a iniciativa parlamentària pot ésser encetat amb la intervenció d'un representant dels diputats o dels grups

proposants que, per un temps màxim de trenta minuts, pot exposar els motius de la seva sol·licitud.

6. En el període comprès entre l'1 de setembre i el 31 de juliol només es poden fer quatre debats a iniciativa parlamentària.

Article 157. Debats específics en les comissions

1. Els debats encomanats a una comissió pel Ple del Parlament, en aplicació d'una resolució o una moció, han de seguir el mateix procediment que els articles 154 i 155 estableixen per als debats generals sobre l'acció política i de govern. El debat s'ha de fer dins el termini de dos mesos a partir de l'adopció de l'acord.

2. El debat s'inicia amb la intervenció d'un membre del Govern. Les funcions que els articles 154 i 155 encomanen al president i a la Mesa del Parlament corresponen al president i a la mesa de la comissió, respectivament.

Secció segona. El control i la validació dels decrets llei

Article 158. Procediment

1. El debat i la votació sobre la validació o derogació d'un decret llei, de conformitat amb l'Estatut d'autonomia, s'ha de fer en el Ple del Parlament o en la Diputació Permanent, en el termini de trenta dies a partir que hagi estat promulgat. La inclusió d'un decret llei en l'ordre del dia d'una sessió es pot fer tan aviat com hagi estat publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. Un membre del Govern ha d'exposar davant la cambra les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat; tot seguit es fa un debat de totalitat.

3. Finit el debat, es procedeix a la votació; s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació i que els negatius són favorables a la derogació.

4. Una vegada validat un decret llei, el president pregunta si cap grup parlamentari demana que es tramiti com a projecte de llei. En cas afirmatiu, la sol·licitud se sotmet immediatament a la decisió de la cambra; si s'hi pronuncia a favor, es tramita com a projecte de llei pel procediment d'urgència. No poden ésser tramitades esmenes de totalitat de devolució.

5. La Diputació Permanent pot tramitar com a projectes de llei pel procediment d'urgència els decrets llei que el Govern dicti en els períodes entre legislatures.

6. L'acord de validació o derogació d'un decret llei ha d'ésser publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Secció tercera. El control de la legislació delegada

Article 159. Procediment

1. Si, d'acord amb l'Estatut d'autonomia, les lleis de delegació estableixen que el Parlament ha d'efectuar el control addicional de la legislació delegada, tan aviat com el Govern ha fet ús de la delegació, aquest ha d'adreçar al Parlament la comunicació corresponent, acompanyada del text articulat o refós que és objecte de delegació, abans que sigui publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. El president del Parlament ordena que el text que resulta de la delegació sigui publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, i obre un termini de quinze dies durant el qual els grups parlamentaris i els membres del Parlament poden formular-hi objeccions i observacions, en un escrit adreçat a la Mesa del Parlament. Les objeccions han d'ésser subscrietes per un grup parlamentari o per cinc membres del Parlament i han d'ésser fonamentades.

3. Les objeccions han d'ésser debatudes en el Ple en el termini d'un mes.

4. Si el Parlament rebutja les objeccions, la Mesa, escoltada la Junta de Portaveus, ha de trametre les observacions a la comissió competent per raó de la matèria per tal que, en el termini d'un mes, adopti una resolució respecte a l'ús de la delegació.

5. S'entén que el Govern ha usat correctament la delegació legislativa si el Parlament no aprova cap objecció ni cap observació.

6. Els decrets legislatius només es poden publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* després que el Parlament hi hagi donat la conformitat o després que el Govern, en el termini d'un mes, hi incorpori les objeccions aprovades pel Parlament.

7. Si la llei de delegació estableix que el control parlamentari sigui fet després de la publicació del decret legislatiu, el Govern l'ha de trametre immediatament al Parlament. El president ha d'ordenar que es publiqui en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i ha d'obrir un termini de quinze dies durant el qual els grups parlamentaris i els membres del Parlament poden formular-hi observacions i objeccions raonades. Si en aquest termini s'hi formulen objeccions, l'ús de la delegació és sotmès a un debat de totalitat en el Ple.

8. Les lleis de delegació poden ampliar els terminis establerts per aquest article i fixar procediments específics de control.

Secció quarta. Les interpellacions

Article 160. Presentació i substanciació

1. Els diputats i els grups parlamentaris poden formular interpellacions al Govern. Les interpellacions s'han de tramitar en el Ple.

2. Les interpellacions s'han de presentar per escrit a la Mesa del Parlament i s'han de referir als motius i als propòsits del Govern en qüestions de política general que siguin competència d'algun o alguns dels seus departaments, i han de determinar-ne l'objecte o l'abast material.

3. La Mesa, en qualificar l'escrit d'una interpellació, pot considerar que el contingut no s'ajusta a aquest tipus de tramitació, segons el que estableix l'apartat 2; si és així, n'ha d'ordenar la tramitació com a pregunta a respondre per escrit.

4. Les interpellacions s'han de presentar al Registre General del Parlament en el termini que fixa la Mesa per a cada període de sessions. Un cop admeses a tràmit se n'ha d'informar immediatament el Govern i els grups parlamentaris. Les interpellacions no incloses en l'ordre del dia decauen automàticament.

5. En aprovar el calendari de sessions plenàries del període, la Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, estableix el nombre màxim d'interpellacions que poden ésser substanciades en cada sessió i la distribució proporcional d'aquestes entre els grups parlamentaris durant tot el període.

6. Qui formula la interpellació i qui l'ha de respondre, conjuntament, poden sol·licitar al president, una única vegada, que aquesta no se substanciï. En aquest cas, la interpellació posposada s'ha d'incloure en l'ordre del dia de la sessió plenària següent; altrament, decau.

7. Per a substanciar una interpellació, primer intervé qui la formula, i després, la persona interpellada. La substanciació es clou amb els torns de rèplica de qui l'ha formulada i de contrarèplica de qui ha estat interpellat. Les primeres intervencions no poden durar més de deu minuts, i les de rèplica, més de cinc minuts.

Article 161. Mocions

1. Tota interpellació pot menar a una moció en què la cambra manifesti la seva posició. Aquesta moció en cap cas no pot ésser de censura al Govern.

2. El grup interpellant o el membre que signa la interpellació poden presentar la moció fins a les dotze del migdia del primer dilluns de la setmana posterior a la setmana en què s'ha substanciat la interpellació o, si aquest és festiu, del primer dia hàbil següent. Les mocions subsegüents a interpellacions substanciades en la darrera sessió plenària d'un període de sessions es poden presentar fins al dilluns de la setmana anterior en la qual hauran d'ésser tramitades.

3. Les mocions han d'ésser congruents amb la interpellació substanciada. Les mocions admeses a tràmit s'han d'incloure en l'ordre del dia de la sessió ordinària següent a la de la substanciació de la interpellació.

4. Els grups parlamentaris, llevat del que formula la interpellació o el grup al qual pertany qui l'ha formulada, hi poden presentar esmenes fins al mateix dilluns de la setmana del ple en què s'ha de substanciar o del primer dia hàbil posterior si aquell és festiu. Les esmenes que s'hi presenten han d'ésser congruents amb la interpellació substanciada i amb la moció.

5. Els grups parlamentaris poden presentar transaccions fins al mateix moment de tancament del Registre del dia hàbil anterior a la substanciació de la moció.

6. El debat i la votació de la moció es fan d'acord amb el que estableix aquest reglament per a les propostes de resolució.

Article 162. Control del compliment de les mocions

1. La comissió a la qual correspon per raó de la matèria ha de controlar el compliment de les mocions a què es refereix l'article 161. Si el text de la moció aprovada no ho especificava, la Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, ha de determinar la comissió a la qual correspon fer-ne el control.

2. El president del Parlament ha de notificar al Govern la comissió davant la qual aquest haurà de retre compte del compliment de la moció.

3. El Govern, finit el termini que se li ha fixat per a donar compliment a la moció, disposa de quinze dies per a retre compte davant la comissió parlamentària que correspongui. Si la moció no especifica cap termini concret, el Govern ha de retre compte del compliment de la moció en un termini de quatre mesos, que s'ha de comptar a partir de l'endemà de la publicació de la moció o de la resolució en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*. Si el termini és fixat en mesos, es compta de data a data.

4. L'òrgan al qual correspon el control del compliment de la moció, un cop finit el termini que s'ha fixat al Govern per a donar-hi compliment, a petició d'un grup parlamentari o de qualsevol membre de la comissió, ha de manifestar el seu criteri pel que fa al compliment de la moció o al retiment de comptes del Govern.

5. Per a judicar el compliment de la moció, que ha d'haver estat inclòs prèviament com a punt de l'ordre del dia de la comissió competent en la matèria, els grups parlamentaris disposen de deu minuts per a fixar llur posició sobre l'escrit tramès pel Govern o sobre l'incompliment de la moció. Si el Govern sollicita de tenir una sessió informativa, s'ha d'aplicar el que estableix l'article 173. Un cop clos el tràmit pertinent, i si un grup parlamentari o un dels diputats membres de la comissió ho sollicita, el president de la comissió ha de preguntar-li si considera que el Govern ha donat compliment a la moció.

6. Si l'incompliment de la moció o el no-retiment de compte pel Govern són constatables objectivament, per manca de la tramesa de la documentació requerida en el temps i la forma hàbils, o perquè no s'ha sol·licitat cap sessió informativa en la comissió respecte a aquella, a petició d'un grup parlamentari o de qualsevol membre de la comissió, l'assumpte passa automàticament a l'ordre del dia de la sessió plenària següent. Els grups parlamentaris disposen de deu minuts cadascun per a fixar llur posició sobre l'incompliment de la moció. Si un grup parlamentari ho sollicita, el president del Parlament ha de preguntar al Ple si considera que el Govern ha donat compliment a la moció.

Secció cinquena. Les preguntes

Article 163. Requisits de formulació

1. Els diputats poden formular preguntes al president de la Generalitat i al Govern.

2. Les preguntes s'han de presentar davant la Mesa del Parlament. Quan es preten que s'hi doni una resposta oral, l'escrit presentat només n'ha de contenir la formulació estricta, relativa a un fet, una situació o una informació, si el Govern ha pres o ha de prendre cap mesura en relació amb l'assumpte, o si el Govern ha de trametre al Parlament cap document o l'ha d'informar de cap qüestió.

3. No s'admeten les preguntes en interès privat exclusiu de qui les formula o de qualsevol persona singularitzada, ni tampoc les preguntes que facin una consulta de caràcter estrictament jurídic; les preguntes que es refereixen a una persona física o jurídica només es poden admetre a tràmit si l'activitat de la persona esmentada té transcendència pública en l'àmbit de la Generalitat. No es poden admetre a tràmit les preguntes que contenen expressions ofensives per a la dignitat de les persones o que en menystenen els drets.

4. La Mesa qualifica l'escrit i admet la pregunta si s'ajusta al que estableix aquest article.

5. Qui formula una pregunta amb resposta oral i no ho especifica s'entén que accepta que es respongui en la comissió que la Mesa determini.

Article 164. Tramitació de les preguntes amb resposta oral

1. En cada sessió plenària ordinària del Parlament s'ha de reservar una hora per a substanciar preguntes adreçades al president de la Generalitat i al Govern. Aquest temps pot ésser ampliat per la Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus. Les preguntes adreçades al president de la Generalitat únicament es poden substanciar en sessió plenària.

2. Les preguntes a respondre en el Ple s'han de presentar al Registre General del Parlament abans de les dotze del migdia de l'antevigília de la sessió en què hom pretén substanciar-les. Un cop admeses a tràmit, se n'ha d'informar immediatament el president de la Generalitat, el Govern i els grups parlamentaris. Les preguntes no incloses en l'ordre del dia de la sessió plenària decauen automàticament.

3. Cada grup parlamentari pot formular, com a mínim, una pregunta al president de la Generalitat en cada sessió ordinària. La Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, estableix el nombre màxim de preguntes que es poden substanciar en cada sessió plenària i llur distribució proporcional entre els grups parlamentaris i, si escau, entre els diputats no adscrits, per a tot el període de sessions.

4. El president del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus, fixa l'hora per a substanciar les preguntes orals en el Ple.

5. En començar la sessió plenària, es distribueix la relació de les preguntes que hom pretén de substanciar-hi.

6. Qui formula la pregunta i qui l'ha de respondre, conjuntament, poden sol·licitar al president, una única vegada, que aquesta no se substanciï. En aquest cas, la pregunta posposada s'ha d'incloure en l'ordre del dia de la sessió plenària següent; altrament, decau.

7. Els grups parlamentaris poden presentar preguntes de reserva per si de cas es produeix l'eventualitat a què fa referència l'apartat 6. Si aquestes preguntes no se substancien durant la sessió, decauen automàticament.

Article 165. Substanciació de les preguntes amb resposta oral

1. En començar la sessió plenària, s'ha de distribuir entre els diputats la relació de les preguntes que s'hi poden substanciar.

2. En el debat, un membre del Govern respon després que el diputat hagi formulat estrictament la pregunta. Aquest pot intervenir a continuació per replicar o repreguntar, i el debat s'acaba després de la nova intervenció del Govern. El president, d'acord amb la Junta de Portaveus, fixa el temps de les intervencions i vetlla perquè tant la pregunta com la resposta se ceneixin a l'enunciat publicat i al tema objecte de la pregunta.

3. Les preguntes que han de tenir una resposta oral en comissió poden ésser incloses en l'ordre del dia set dies després d'haver estat publicades, i resten subjectes al que disposa aquest article per a les preguntes orals en el Ple.

Article 166. Preguntes amb resposta per escrit

1. Si no hi ha cap indicació contrària, s'entén que qui formula una pregunta en sollicita resposta escrita.

2. La resposta per escrit ha d'ésser congruent amb la pregunta formulada i s'ha de fer en els quinze dies següents d'haver estat publicada aquesta.

3. Si el Govern considera que la resposta a una pregunta per escrit té un caràcter fonamentalment documental, amb la conformitat prèvia de la Mesa, pot donar-hi el tractament de les respostes a les sollicituds d'informació i documentació a què es refereix l'article 6.

4. Si el Govern no trameta la resposta en el termini assenyalat, el president del Parlament, a petició de qui ha formulat la pregunta, pot fixar un nou termini perquè sigui resposta per escrit o pot ordenar que s'inclogui en l'ordre del dia de la sessió següent de la comissió competent per raó de la matèria, la qual s'ha de reunir en el termini d'un mes, com a màxim, a partir de la comunicació del president, i li ha de donar el tractament de les preguntes orals. El president ha d'informar els interessats de la seva decisió.

5. La resposta del Govern ha d'ésser clara i precisa amb relació a l'objecte de la pregunta. La remissió a informacions publicades, si escau, ha d'ésser sempre complementària de la resposta, sense substituir-la.

6. Les respostes han d'ésser individualitzades, llevat que es donin causes objectives que justifiquin donar una resposta agrupada. En aquest cas, s'han d'indicar els motius que ho justifiquen.

7. Si un diputat considera que el Govern no ha respost de manera correcta a la pregunta, pot presentar un escrit a la Mesa perquè aquesta decideixi si la resposta és coherent amb la pregunta formulada i, si escau, si és pertinent la resposta agrupada. El termini per a presentar l'escrit és de tres dies a comptar de l'endemà de la comunicació al diputat de la resposta del Govern, i la Mesa l'ha de resoldre en el termini de set dies. Si la Mesa accepta la reclamació, ho ha de comunicar al Govern perquè aquest trameti una nova resposta en el termini de quinze dies.

Secció sisena. Les propostes de resolució

Article 167. Presentació

1. Les propostes de resolució del Parlament per a impulsar l'acció política i de govern es poden adreçar al Govern de la Generalitat o als ciutadans; han d'ésser subscrietes per un grup parlamentari o per un diputat, amb la signatura de quatre membres més de la cambra.

2. Les propostes de resolució s'han de presentar a la Mesa del Parlament, que en decideix l'admissió a tràmit, n'ordena, si escau, la publicació i, una vegada escoltada la Junta de Portaveus, acorda que siguin tramitades per la comissió competent en la matèria o pel Ple del Parlament.

3. Un cop publicada la proposta de resolució, s'obre un termini de set dies, durant el qual els grups parlamentaris hi poden presentar esmenes.

Article 168. Tramitació

1. La proposta de resolució és objecte d'un debat en què poden intervenir, després del grup o del diputat autor de la proposta, un membre de cadascun dels grups parlamentaris que hi han presentat esmenes i, a continuació, un membre de cadascun dels grups que no hi han intervingut, per un temps màxim de deu minuts.

2. El grup o el diputat proponent disposen d'un torn final de dos minuts per a indicar el text que posen a votació i les esmenes que accepten, o bé per a proposar-ne de transaccionals, per tal d'assolir un acord entre la proposta i les esmenes presentades; el grup parlamentari esmenant pot vetar la transacció. També es poden presentar noves esmenes si són signades per tots els grups parlamentaris. Finalment, se sotmet a votació la proposta de resolució en la formulació donada pel grup o la

persona proponent. Qualsevol grup pot demanar que es voti separatament una part o diverses parts de la proposta; el president, després d'escoltar el grup o la persona proponent ha d'accedir a la demanda si no en contradiu el sentit original.

3. El president del Parlament o de la comissió pot acumular, als efectes del debat, les propostes de resolució relatives a una mateixa qüestió o a qüestions que tenen connexió entre elles. Així mateix, els grups parlamentaris poden proposar d'acumular la votació de propostes de resolució relatives a una mateixa qüestió o amb un contingut substancialment idèntic, i proposar la refosa o la transacció entre aquestes i les esmenes presentades, per tal que el Parlament adopti una resolució única. Qui ha presentat una proposta de resolució pot vetar l'acumulació i demanar que la seva proposta sigui votada separatament. No obstant això, si dues propostes amb text coincident no han estat acumulades i han estat votades separatament, la Mesa de l'òrgan que l'hagi substanciada, escoltats els proposants, pot acordar que es publiquin com una resolució única.

4. La comissió a la qual correspongui per raó de la matèria ha de controlar, d'acord amb el procediment establert per l'article 162, el compliment de les resolucions aprovades. Si es tracta d'una resolució aprovada en comissió, el que estableix l'article 162.5 se substancia davant la mateixa comissió que la va aprovar.

Article 169. Declaracions institucionals

1. El Parlament pot fer declaracions adreçades als ciutadans amb relació a qualsevol qüestió d'interès de la Generalitat i dels ciutadans.

2. S'anomenen *declaracions del Parlament de Catalunya* les acordades unànimement pel president i per la Junta de Portaveus. Aquestes declaracions es publiquen en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i són llegides en sessió plenària o en la comissió corresponent, segons que determini la Mesa.

3. S'anomenen *declaracions de la Junta de Portaveus* les que s'acorden exclusivament per majoria.

4. S'anomenen *declaracions de la presidència* les que fa el president des de la seva responsabilitat i representació.

Secció setena. Els programes, els plans, els comunicats i les compareixences del Govern

Article 170. Debat i votació dels programes, els plans i els comunicats

1. Si el Govern trameta al Parlament un programa, un pla o un comunicat i li sol·licita que es pronunciï respecte d'aquest, la Mesa del Parlament ordena que es publiqui, i, escoltada la Junta de Portaveus, decideix si ha d'ésser tramitat pel Ple o per una comissió legislativa.

2. Passats deu dies, el debat i la votació del programa, el pla o el comunicat poden ésser inclosos en l'ordre del dia corresponent.

3. El debat s'inicia amb la intervenció d'un membre del Govern. Tot seguit, pot fer ús de la paraula, durant un temps no superior a quinze minuts, un membre de cada grup parlamentari.

4. Els membres del Govern poden respondre a totes les qüestions plantejades alhora, d'una en una o agrupant-les per raó de la matèria. Cadascun dels grups que han intervingut en el debat té dret a un torn de rèplica, no superior a deu minuts. Si el membre del Govern torna a intervenir, el diputat disposa d'un torn no superior a cinc minuts per a contrareplicar.

5. Els grups parlamentaris poden presentar propostes de resolució congruents amb la matèria objecte del programa, el pla o el comunicat.

6. La presentació, el debat i la votació de les propostes de resolució es fan d'acord amb el procediment establert per l'article 155. Les propostes que comporten el rebuig total del programa, el pla o el comunicat del Govern s'han de votar en primer lloc.

7. Si la naturalesa del comunicat presentat pel Govern ho aconsella, la Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus, pot acordar que sigui tramitat pel procediment establert pels articles 167 i 168. Als efectes d'aquesta tramitació, el Govern n'és el proponent.

Article 171. Propostes del Govern

1. Si el Govern trameta al Parlament una proposta en relació amb la qual la llei exigeix que el Parlament es pronunciï abans de la decisió administrativa, la Mesa del Parlament ordena que es publiqui i, escoltada la Junta de Portaveus, decideix si ha d'ésser tramitada pel Ple o per una comissió legislativa.

2. La proposta ha d'ésser tramitada segons les normes generals del procediment legislatiu.

Article 172. Compareixences del president de la Generalitat

1. El president de la Generalitat, a petició pròpia o per acord de la majoria, compareix davant el Ple del Parlament o de la Diputació Permanent. També pot compareixer, a petició pròpia, davant una comissió parlamentària.

2. La compareixença s'ha de substanciar en el termini improrrogable d'un mes a partir de l'adopció de l'acord o de la sol·licitud corresponent.

3. En la compareixença, primer intervé el president de la Generalitat, sense limitació de temps; a continuació, els grups parlamentaris, per un temps màxim de deu minuts, per fixar posicions, formular preguntes o fer observacions; el president respon, individualment o conjuntament, sense limitació de temps; els grups poden replicar per un temps de cinc minuts; cada vegada que el president fa una contrarèplica a un grup, aquest té el dret d'intervenir novament per un temps idèntic.

4. El president de la Generalitat pot comparèixer davant la Diputació Permanent assistit de càrrecs, funcionaris i personal del Govern, i pot sol·licitar que hi intervinguin.

Article 173. Sessions informatives del Govern

1. Els membres del Govern, per acord d'aquest o a petició pròpia, poden compareixer davant les comissions per a tenir-hi una sessió informativa. Amb aquest mateix objecte, les comissions també poden acordar la compareixença dels membres del Govern. En tots els casos, el tema objecte de la sessió informativa ha d'ésser inclòs prèviament en l'ordre del dia.

2. La sessió informativa consta de les fases següents: primer intervé el membre del Govern per un temps màxim d'una hora; a continuació, se suspèn la sessió per un temps màxim de quinze minuts. En reprendre's la sessió, els grups parlamentaris poden intervenir per fixar posicions o formular les preguntes. El govern els respon per un temps màxim de trenta minuts; la presidència, a continuació, pot obrir un torn per tal que els diputats puguin formular preguntes o demanar aclariments congruents amb els temes tractats en la sessió informativa.

3. Els membres del Govern poden comparèixer en la sessió informativa assistits de càrrecs, funcionaris i personal del Govern, i poden sol·licitar que hi intervinguin.

Capítol IV. Els senadors que representen la Generalitat al Senat i la relació amb els òrgans de l'Estat

Secció primera. L'elecció dels senadors que representen la Generalitat al Senat

Article 174. Elecció dels senadors

1. El Ple del Parlament, en convocatòria específica, designa els senadors que han de representar la Generalitat al Senat, d'acord amb l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

2. La Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus, fixa el nombre de senadors que correspon proporcionalment a cada grup parlamentari.

3. El president del Parlament fixa el termini en què els representants dels grups han de proposar llurs candidats. Un cop finit aquest termini, el president fa públiques les resolucions corresponents i convoca el Ple del Parlament perquè les ratifiqui.

4. Si cal substituir cap dels senadors a què es refereixen els apartats 1 i 3, la persona substituïda ha d'ésser proposada pel mateix grup parlamentari que havia proposat el seu antecessor o antecessora.

Article 175. Relacions amb els senadors que representen la Generalitat al Senat

1. Les compareixences, amb caràcter previ a l'elecció, dels candidats a representar la Generalitat al Senat són obligatòries i es regeixen pel que disposa l'article 179.

2. La Mesa, escoltada la Junta de Portaveus, determina l'òrgan competent per a substanciar les compareixences dels senadors que representen la Generalitat al Senat. Les propostes de compareixença han d'ésser subscriïdes per dos grups parlamentaris o per una cinquena part dels diputats.

3. Els senadors que representen la Generalitat al Senat, a petició de la tercera part d'aquests o per acord de la comissió, han de comparèixer en una sessió informativa per a informar de llurs actuacions al Senat respecte a qualsevol tramitació relacionada amb la Generalitat o amb les comunitats autònomes.

4. Els senadors han d'ésser informats dels acords i els debats del Parlament relacionats amb l'activitat i les competències del Senat.

Secció segona. La relació amb els òrgans de l'Estat

Article 176. Iniciativa legislativa davant el Congrés dels Diputats

1. El Ple del Parlament, conformement amb l'Estatut d'autonomia de Catalunya, pot acordar de presentar una proposició de llei a la Mesa del Congrés dels Diputats o de sol·licitar al Govern de l'Estat que adopti un projecte de llei. Aquestes iniciatives es tramiten pel procediment legislatiu ordinari, llevat del tràmit de remissió de la proposta al Govern.

2. No obstant el que estableix l'apartat 1, la Mesa del Parlament, a sol·licitud del grup parlamentari promotor de la proposta, d'acord amb la Junta de Portaveus, pot acordar que aquesta sigui tramitada directament en lectura única o per una comissió que actuï amb competència plena.

3. Les propostes que tenen per objecte les matèries a què es refereix l'article 150.2 de la Constitució espanyola han d'ésser aprovades, en votació final, per majoria absoluta del Ple del Parlament.

4. El Parlament, d'acord amb l'Estatut d'autonomia de Catalunya, designa els diputats, fins a un màxim de tres, que han de defensar les proposicions de llei en el Congrés dels Diputats.

Article 177. Interposició de recursos d'inconstitucionalitat

1. El Ple del Parlament, d'acord amb el que estableix l'Estatut d'autonomia de Catalunya, pot acordar d'interposar el recurs d'inconstitucionalitat a què es refereix l'article 161.1.a de la Constitució espanyola.

2. D'acord amb el que estableix la Llei del Consell de Garanties Estatutàries, un cop publicat el dictamen d'aquest, els grups parlamentaris o els membres del Parlament poden comunicar al president del Parlament la pretensió d'interposar un recurs d'inconstitucionalitat, indicant expressament l'article o els articles que pretenen d'impugnar; la proposta s'ha de publicar.

3. Tres grups parlamentaris o la cinquena part dels membres poden presentar propostes alternatives sobre els articles que pretenen d'impugnar, o alternatives a la proposta d'interposició de recurs, dins un termini que fineix tres dies abans de començar la sessió en què s'han de debatre les propostes. Cap grup parlamentari ni cap membre no poden presentar més d'una proposta de resolució.

4. Tots els grups parlamentaris, i també els membres que han presentat propostes de resolució, disposen de quinze minuts per a manifestar llur posició. El president del Parlament pot concedir-los un segon torn de cinc minuts.

5. La Mesa ordena la votació de les propostes presentades, de manera que resulti congruent amb la proposta d'interposar el recurs d'inconstitucionalitat.

6. El Ple del Parlament pot acordar de desistir d'un recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament. La proposta de desistiment ha d'ésser presentada per dos grups parlamentaris o per una desena part dels membres, abans que el Tribunal Constitucional hagi fixat la data per a dictar la sentència.

7. La presentació d'alternatives i el debat i la votació de la proposta de desistiment s'han d'ajustar al procediment que estableixen els apartats 3, 4 i 5.

Article 178. Personació en els conflictes de competència

1. El Ple del Parlament, d'acord amb el que estableix l'Estatut d'autonomia de Catalunya, mitjançant una resolució, pot acordar:

a) Personar-se en els conflictes de competència a què fa referència l'article 161.1.c de la Constitució espanyola.

b) Encomanar al Govern de la Generalitat que comparegui en els conflictes de competència a què fa referència l'article 161.1.c de la Constitució espanyola.

2. La proposta de resolució perquè el Govern comparegui en els conflictes de competència ha d'ésser subscripta per un grup parlamentari o per cinc membres del Parlament i s'ha de presentar dins els vint dies següents de la publicació o la comunicació de la disposició, la resolució o l'acte que es considerin mancats de competència, o dins els vint dies següents d'haver-se produït un acte concret d'aplicació mancat de competència.

3. Les propostes de resolució a què es refereix l'apartat 1 han d'especificar amb claredat els preceptes de la disposició, o els punts de la resolució o de l'acte amb vici d'incompetència, i les disposicions legals o constitucionals de les quals resulta la manca de competència. Les propostes de resolució poden ésser objecte d'esmena i sempre han d'ésser tramitades en sessió plenària, pel procediment que estableixen els articles 167 i 168, en el termini de vint dies a comptar de l'admissió a tràmit.

Capítol V. Les eleccions i les designacions que correspon de fer al Parlament

Article 179. Procediment per a l'elecció de càrrecs públics

1. Per a les eleccions de càrrecs públics que les lleis encomanen al Parlament, els grups parlamentaris poden presentar candidats d'acord amb les condicions que cada llei estableix. Aquestes candidatures han d'ésser presentades al Registre General del Parlament quinze dies abans de l'inici de la sessió en què es preveu de fer l'elecció. La proposta ha d'anar acompanyada del currículum detallat de cada un dels candidats proposats, en el qual s'han d'especificar els mèrits professionals i les altres circumstàncies que es considerin necessàries per a valorar la idoneïtat per al càrrec. Les propostes, amb els currículums, han d'ésser comunicades immediatament als grups parlamentaris.

2. Sempre que una llei ho prevegi, o si una tercera part dels diputats o tres grups parlamentaris demanen la compareixença de tots els candidats o d'alguns d'ells, la Mesa del Parlament admet a tràmit la sol·licitud i, escoltada la Junta de Portaveus, determina la comissió o subcomissió competent en la qual han de comparèixer.

3. Un cop clos el termini per a la presentació de candidatures, la Mesa ordena la remissió de la documentació a la comissió o subcomissió a què fa referència el punt 2, perquè aquesta examini les candidatures presentades. Si algun dels candidats presentats no compleix els requisits objectius exigits per l'Estatut d'autonomia o per les lleis que hi són aplicables, la comissió rebutja la proposta mitjançant una resolució motivada, que s'ha de notificar al grup proponent. En aquest cas, el grup parlamen-

tari pot presentar nous candidats en substitució dels rebutjats, dins el termini que fixi la Mesa del Parlament.

4. Durant la compareixença, que en cap cas no pot excedir d'una hora per a cada candidat, els membres de la comissió o subcomissió poden demanar els aclariments i les explicacions pertinents sobre qualsevol aspecte relacionat amb la seva formació acadèmica, la seva trajectòria professional o els mèrits allegats. En cap cas no es poden formular preguntes relatives a la situació personal de qui compareix o a qualsevol altra qüestió que no tingui relació amb la seva trajectòria professional i acadèmica.

5. Als efectes del que disposa l'apartat 4, la presidència de la comissió o subcomissió ha de vetllar pels drets de la persona compareixent, tot rebutjant les preguntes que puguin significar un menysteniment de l'honor o la intimitat del candidat o en vulnerin un dret fonamental.

6. Les sessions de les compareixences sempre són públiques.

7. Els candidats convocats degudament a comparèixer en la sessió que no s'hi presentin el dia i l'hora indicats resten exclosos del procediment de designació.

8. Els grups parlamentaris, en el termini de dos dies a comptar de la compareixença, poden formular observacions, no vinculants, sobre la idoneïtat dels candidats proposats pel que fa a la naturalesa del càrrec, el currículum professional i els projectes d'actuació que cada persona proposa per a exercir el càrrec.

Article 180. Revocació

1. El procediment de revocació dels càrrecs elegits o designats pel Parlament, si així és establert per llei i aquesta no disposa cap procediment específic, s'inicia amb una proposta, signada per tres grups parlamentaris, que han de representar, com a mínim, la tercera part dels membres del Parlament. Aquesta proposta ha d'anar acompanyada dels motius que la justifiquen i ha d'ésser comunicada immediatament als grups parlamentaris i a la persona directament afectada.

2. La proposta de revocació s'inclou en l'ordre del dia del Ple exclusivament pel procediment que estableix l'article 83.2.

3. El procediment de revocació, si així ho acorden la Mesa i la Junta de Portaveus, pot incloure, a instància dels grups proposants, totes o algunes de les fases establertes per l'article 179.

4. La revocació s'ha d'aprovar pel Ple del Parlament per la mateixa majoria que es requereix per a l'elecció, llevat que la llei ho disposi altrament.

Capítol VI. Les relacions del Parlament amb el Síndic de Greuges

Article 181. Debat de l'informe anual i dels informes extraordinaris

1. La Mesa del Parlament, un cop rebut l'informe anual que el Síndic de Greuges ha de presentar al Parlament, n'ordena la publicació i el tramet a la Comissió del Síndic de Greuges.

2. La Mesa de la Comissió, juntament amb els representants dels grups i havent escoltat el Síndic de Greuges, determina el sistema de debat en comissió de l'informe del Síndic de Greuges. El debat s'ajusta al procediment següent: s'inicia amb una exposició del síndic de greuges; tot seguit, pot intervenir un representant de cadascun dels grups parlamentaris per a formular preguntes, demanar aclariments o debatre les recomanacions del síndic de greuges; després de les respostes del síndic de greuges, la Mesa de la Comissió pot obrir un nou torn.

3. El debat de l'informe en el Ple s'ajusta al procediment següent: el síndic de greuges exposa oralment un resum general de l'informe; tot seguit, pot intervenir un representant de cadascun dels grups parlamentaris, per a fixar la posició global del grup respecte a l'informe i les recomanacions del Síndic, per un temps màxim de quinze minuts. La presidència, a sollicitud del síndic o d'un grup parlamentari, pot

obrir un nou torn d'una duració màxima de deu minuts. Amb motiu d'aquest debat no es poden presentar propostes de resolució.

4. Els informes extraordinaris que el Síndic de Greuges trameta al Parlament són tramitats d'acord amb el procediment establert pels apartats 1 i 2 en la Comissió del Síndic de Greuges, en la comissió objecte de l'informe o en el Ple, segons que la Mesa del Parlament ho determini, d'acord amb la Junta de Portaveus, en funció de la naturalesa de l'informe.

Article 182. Compareixences del síndic de greuges

1. El síndic de greuges, a petició pròpia, pot comparèixer davant la Comissió del Síndic de Greuges en una sessió informativa. A aquest mateix objecte, la Comissió també en pot acordar la compareixença. La Mesa de la Comissió ha d'acordar convocar una sessió informativa si la demanen una tercera part dels membres de la Comissió o tres grups parlamentaris. En tot cas, el tema objecte de la sessió informativa ha d'ésser inclòs prèviament en l'ordre del dia.

2. Aquestes sessions es regeixen pel que disposa l'article 173 sobre les sessions informatives.

3. El síndic de greuges, en tota compareixença davant una comissió, pot fer-se acompanyar dels adjunts i dels assessors i sol·licitar-los que hi intervinguin.

Capítol VII. Les relacions del Parlament amb la Sindicatura de Comptes

Article 183. Programa anual d'activitats de la Sindicatura de Comptes

1. La Sindicatura de Comptes ha de presentar cada any al Parlament, abans de l'1 de desembre, el seu programa anual d'activitats per a l'exercici següent. El programa ha d'incorporar la previsió dels informes que s'han de fer durant l'exercici, entre els quals s'hi ha d'incloure tots els informes encomanats pel Parlament l'elaboració dels quals no s'hagi pogut completar en l'exercici en curs.

2. La Mesa del Parlament, un cop rebut el programa, ha d'ordenar que se'n distribueixi una còpia als grups parlamentaris.

3. El programa anual d'activitats es pot revisar en els casos que, no essent-hi previst, el Parlament encomana un nou informe o quan, en casos de necessitat extraordinària i urgent, la Sindicatura de Comptes considera pertinent elaborar un informe o una memòria d'acord amb les funcions que li atribueix la llei.

Article 184. Memòria anual de fiscalització

1. La Sindicatura de Comptes ha de presentar anualment al Parlament una memòria de fiscalització en què s'ha d'incloure l'informe sobre el Compte general de la Generalitat, que en constitueix la part bàsica.

2. Addicionalment, la Sindicatura pot incloure en la seva memòria de fiscalització anual els documents següents:

a) Els informes sobre les universitats públiques.

b) Els informes sobre les empreses i les entitats que, d'acord amb les normes reguladores del sistema europeu de comptes, es considera que són part del sector de les administracions públiques, en els casos que la llei n'estableixi la fiscalització anual.

c) Els altres informes de fiscalització sobre el sector públic de la Generalitat que la llei encomana de fer amb caràcter anual a la Sindicatura de Comptes.

3. La Sindicatura de Comptes ha de facilitar als membres de la Comissió de la Sindicatura de Comptes que ho sol·licitin l'accés a l'expedient i a la liquidació dels pressupostos i dels comptes que li han estat tramesos perquè en faci la fiscalització.

4. Els informes sobre les universitats públiques s'han de tramitar de conformitat amb el que estableix l'article 188. Els altres informes a què es refereix l'apartat 2.b i c s'han de tramitar de conformitat amb el procediment establert per l'article 186.

Article 185. Compte general de la Generalitat

1. La Mesa del Parlament, un cop rebut l'informe sobre el Compte general de la Generalitat, ordena que es publiqui i el trameta a la Comissió de la Sindicatura de Comptes perquè n'elabori el dictamen.

2. La Comissió ha de constituir una ponència de caràcter informatiu, integrada per representants de tots els grups parlamentaris per a estudiar l'informe i el Compte. La ponència pot demanar l'assessorament de la Sindicatura i de la Intervenció General de la Generalitat. Des del seu nomenament, la ponència disposa d'un termini màxim d'un mes per a fer els seus treballs.

3. El debat en la Comissió s'inicia amb la presentació de l'informe sobre el Compte general de la Generalitat pel síndic o síndica major de la Sindicatura de Comptes o pel membre que el Ple d'aquesta hagi designat per a informar el Parlament. Tot seguit, pot fer ús de la paraula, per un temps màxim de quinze minuts, un representant de cada grup parlamentari. Tots els diputats que han intervingut en el debat tenen dret a un torn de rèplica, no superior a deu minuts.

4. Finit aquest debat, el president ha de demanar a la Comissió si considera que l'informe presentat per la Sindicatura de Comptes és suficient perquè el Parlament es pronunciï sobre el Compte general de la Generalitat. Si la Comissió manifesta que no, cal comunicar-ho a la Sindicatura de Comptes perquè presenti un nou informe. Altrament, la Mesa de la Comissió ha de fixar un termini perquè els grups parlamentaris presentin propostes de resolució sobre l'aprovació del Compte i sobre les observacions i les recomanacions contingudes en l'informe de la Sindicatura. El debat i la votació de les propostes de resolució es fan d'acord amb el procediment establert per l'article 155 per a les propostes subsegüents als debats generals. Les propostes que comporten el rebuig del Compte general s'han de votar en primer lloc.

5. La tramitació davant el Ple s'inicia amb la presentació de l'informe sobre el Compte general de la Generalitat pel síndic o síndica major de la Sindicatura de Comptes. El dictamen de la Comissió, amb les propostes de resolució aprovades, és sotmès al Ple del Parlament, que en fa un debat de totalitat, amb un torn a favor i un torn en contra de vint minuts cada un. Els grups parlamentaris que no hi han intervingut disposen d'un torn cada un, no superior a quinze minuts, per a fixar la posició respectiva.

6. L'acord del Ple del Parlament ha d'ésser publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i s'ha de trametre al Govern perquè en disposi la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Article 186. Informes de fiscalització del sector públic de la Generalitat

1. Els informes de fiscalització sobre els òrgans, els ens i les entitats del sector públic de la Generalitat que emeti la Sindicatura de Comptes, d'acord amb el seu programa d'activitats, i també a petició del Parlament o quan, en casos de necessitat extraordinària i urgent, la Sindicatura ho consideri pertinent, com també els informes a què es refereix l'article 184.2.b i c en els casos que no s'hagin tramès amb la memòria anual de fiscalització, han d'ésser tramesos al Parlament un cop el Ple de la Sindicatura els ha aprovat.

2. La Mesa del Parlament, un cop rebut cada informe, ordena que es publiqui i el trameta a la Comissió de la Sindicatura de Comptes perquè el tramiti.

3. El debat en la Comissió de la Sindicatura de Comptes s'inicia amb la presentació de l'informe pel síndic o síndica major de la Sindicatura de Comptes o pel membre que el Ple d'aquesta ha designat per a informar el Parlament.

4. Pot intervenir després, per un temps màxim de deu minuts, un representant de cada grup parlamentari, i hi pot haver un torn de rèplica de cinc minuts.

5. Els grups parlamentaris, en el termini que fixi la Mesa de la Comissió, poden presentar propostes de resolució congruents amb l'informe objecte del debat, tant si van adreçades a la Sindicatura de Comptes com si van adreçades a qualsevol de les institucions o els ens que la Sindicatura, d'acord amb les lleis, ha de fiscalitzar. Per a

qualificar la congruència de les propostes, la Mesa atén exclusivament el que reflecteix o manifesta directament el text de l'informe, però no les referències incidentals ni tampoc les fetes en la presentació de l'informe a la Comissió.

6. El debat i la votació de les propostes de resolució es fan d'acord amb el procediment establert per l'article 155 per a les propostes subsegüents als debats generals. Les propostes que comporten el rebuig total de l'informe s'han de votar en primer lloc.

7. Les resolucions de la Comissió de la Sindicatura de Comptes s'han de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i s'han de trametre al Govern perquè en disposi la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

8. Si la Comissió ho acorda, en la mateixa sessió han de comparèixer els responsables dels òrgans, els ens o les entitats fiscalitzats perquè, un cop feta la presentació de l'informe, puguin respondre a les preguntes que els formulin els diputats relatives als fets, les situacions o les informacions continguts en l'informe objecte del debat. A aquest efecte, els grups parlamentaris tenen un termini de deu dies d'ençà de la publicació de l'informe per a formular propostes de compareixença. Aquest tràmit, si escau, substitueix les intervencions a què es refereix l'apartat 4.

Article 187. Fiscalització de la comptabilitat dels processos electorals

1. La Sindicatura de Comptes ha de trametre al Parlament un informe, dins el termini i amb el contingut establerts per la legislació electoral, del resultat de la fiscalització sobre la regularitat de les comptabilitats electorals justificades per cada partit, federació, coalició, associació o agrupació d'electors, en relació amb els processos electorals l'àmbit dels quals se circumscriu a Catalunya.

2. La Mesa del Parlament, un cop rebut l'informe, ordena que es publiqui i el trameta a la Comissió de la Sindicatura de Comptes perquè el tramiti de conformitat amb l'article 186.3, 4, 5, 6 i 7. La tramitació de l'informe té prioritat en relació amb els altres treballs de la Comissió.

3. La resolució adoptada s'ha de trametre també al Govern perquè adopti les resolucions i faci les actuacions que calgui d'acord amb la legislació electoral.

Article 188. Compte general de les corporacions locals i informes de fiscalització del sector públic local i de les universitats públiques

1. La Mesa del Parlament, un cop ha rebut de la Sindicatura de Comptes el Compte general de les corporacions locals, ordena que sigui distribuït als grups parlamentaris i posat a disposició dels membres del Parlament perquè pugui ésser consultat.

2. La Comissió de la Sindicatura de Comptes coneix el Compte general de les corporacions locals pel procediment que estableix l'article 186.3 i 4.

3. La Mesa del Parlament, un cop rebuts de la Sindicatura de Comptes els informes de fiscalització dels òrgans, els ens, les entitats del sector públic local i les universitats públiques, ordena que siguin distribuïts als grups parlamentaris i posats a disposició dels membres del Parlament perquè els puguin consultar, i obre un termini de quinze dies, durant el qual els grups parlamentaris poden demanar la presentació de l'informe que considerin pertinent.

4. Si en el termini establert per l'apartat 3 cap grup no demana la presentació de l'informe, s'entén que el Parlament n'ha tingut coneixement suficient. Altrament, la Comissió de la Sindicatura de Comptes el tramita pel procediment que estableix l'article 186.3 i 4.

5. Els grups parlamentaris poden sol·licitar a la Mesa de la Comissió d'obrir un termini per a presentar propostes de resolució, exclusivament en relació amb les competències que la Generalitat ha d'exercir en matèria de tutela financera dels ens locals, quan la Sindicatura de Comptes adreça expressament recomanacions al Govern o a l'Administració de la Generalitat. El debat i la votació d'aquestes propostes es fan d'acord amb el procediment establert per l'article 155 per a les propostes subsegüents als debats generals. No es pot admetre a tràmit cap proposta de resolució relativa a competències exclusives dels ens locals o dels organismes o les empreses

que en depenen. Les resolucions aprovades han d'ésser trameses també a les universitats públiques o als ens locals afectats, perquè en tinguin coneixement.

Article 189. Memòria anual d'activitats i compte de la Sindicatura de Comptes

1. La Sindicatura de Comptes ha de trametre al Parlament, abans del 30 d'abril de cada any, la memòria anual d'activitats i de gestió corresponent a l'exercici anterior, en què ha de justificar el grau de compliment del programa d'activitats. Com a annex de la memòria anual, la Sindicatura ha d'incloure la liquidació del seu pressupost i els seus comptes anuals perquè puguin ésser examinats pel Parlament.

2. La Mesa del Parlament, un cop rebuda la memòria anual d'activitats i el compte de la Sindicatura de Comptes, ordena que siguin distribuïts als grups parlamentaris i posats a disposició dels membres del Parlament perquè els puguin consultar, i obre un termini de quinze dies, durant el qual els grups parlamentaris poden demanar la compareixença del síndic o síndica major i dels altres membres de la Sindicatura perquè presentin la memòria i el Compte davant la Comissió, que, si escau, els tramita pel procediment que estableix l'article 186.3 i 4.

Article 190. Encàrrecs d'informes

1. Les propostes de resolució que tenen per objecte encomanar un informe a la Sindicatura de Comptes, llevat de les subsegüents al debat d'un informe en què proposen d'ampliar-lo o de completar-ne determinats aspectes, són tramitades per la Comissió de la Sindicatura de Comptes pel procediment que estableixen els articles 167 i 168.

2. Les propostes de resolució que tenen per objecte encomanar un informe a la Sindicatura de Comptes en relació amb els comptes dels ens locals o dels organismes i les empreses que en depenen han d'ésser subscrietes per dos grups parlamentaris o per la desena part dels membres. Les propostes han de determinar l'abast material i temporal del control que sol·liciten i justificar la concurrència d'interessos amb la Generalitat. No es pot admetre a tràmit cap proposta de resolució relativa a competències exclusives dels ens locals, o dels organismes o les empreses que en depenen.

Article 191. Compareixences dels responsables econòmics i financers dels partits polítics

Els responsables econòmics i financers dels partits polítics amb representació parlamentària poden demanar de comparèixer davant la Comissió de la Sindicatura de Comptes per a informar dels comptes i de les fonts de finançament anuals de llurs partits. Aquesta compareixença s'ha de substanciar en la tramitació de l'informe anual de la Sindicatura de Comptes sobre el retiment de comptes dels partits polítics i de les associacions i fundacions vinculades.

Capítol VIII. La relació del Parlament amb el sector audiovisual i els mitjans de comunicació públics

Secció primera. La relació del Parlament amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Article 192. Informe anual

La Mesa del Parlament, un cop rebut l'informe anual que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de presentar al Parlament sobre la seva actuació i la situació del sistema audiovisual a Catalunya, n'ordena la publicació i el tramet a la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, la qual l'ha de tramitar pel procediment establert per l'article 173.

Article 193. Sessions informatives

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya pot comparèixer davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, a pe-

tició pròpia o per acord de la Comissió, per a tenir una sessió informativa, que s'ha d'ajustar al procediment establert per l'article 173.

Article 194. Informes

La Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals mitjançant propostes de resolució pot encomanar un informe o un dictamen al Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre aspectes o qüestions relacionats amb l'àmbit funcional definit per la seva llei reguladora.

Article 195. Sol·licituds d'informació

En el marc del que estableix l'article 57, la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals pot demanar informació i documentació al president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i sol·licitar la seva presència o la dels altres membres del Consell, perquè informin de les qüestions sobre les quals són consultats.

Secció segona. La relació del Parlament amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Article 196. Control parlamentari

1. Els diputats poden formular preguntes, a respondre oralment o per escrit, als càrrecs directius de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i de les seves empreses filials, sens perjudici del control directe sobre el president com a màxim responsable de l'entitat.

2. Les preguntes a respondre oralment han d'ésser respostes, en el si de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals pel president, o pel membre del consell de govern que aquest darrer designi, i pel director general de l'ens.

3. Per a cada període de sessions, la Mesa del Parlament, una vegada escoltada la Junta de Portaveus, fixa la setmana de cada mes en què s'ha de reunir la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, per a substanciar les preguntes.

4. La Mesa del Parlament fixa el nombre màxim de preguntes a respondre oralment en cada sessió.

5. El termini de presentació de preguntes amb resposta oral fineix el dilluns de la setmana per a la qual hi hagi fixada la sessió de la Comissió.

6. La Mesa de la Comissió pot ordenar les preguntes per raó de la matèria; tanmateix, qui formula la pregunta pot no acceptar l'ordenació proposada. El president de la Comissió pot decidir l'agrupació de preguntes, si hi ha acord entre qui formula la pregunta i qui és preguntat.

7. En tot allò que no és regulat per aquest article s'ha d'aplicar el que estableixen els articles 163, 165 i 166.

Article 197. Sessions informatives

1. El consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i el director general, a petició pròpia o per acord de la Comissió, poden comparèixer davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals per a tenir-hi una sessió informativa que s'ha d'ajustar al procediment establert per l'article 173.

2. Els representants del consell de govern i el director general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals poden comparèixer en les sessions de la Comissió acompanyats de càrrecs de l'ens i demanar que aquests hi intervinguin.

Article 198. Sol·licituds d'informació

En el marc del que estableix l'article 57, la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals pot demanar informació i do-

cumentació al consell de govern i al director general de la Corporació, sol·licitar la presència davant seu dels diversos càrrecs de la Corporació, perquè informin de les qüestions sobre les quals són consultats, i sol·licitar la presència d'altres persones amb la mateixa finalitat.

Article 199. Resolucions i grups de treball

1. La Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals pot aprovar resolucions.

2. La Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals pot nomenar grups de treball per a complir les funcions de control esmentades en els articles 196, 197 i 198, per a intervenir en els assumptes que li encomani la Mesa del Parlament, d'acord amb l'article 52.1 i per a estudiar la documentació i les qüestions de la seva competència.

Capítol IX. La relació del Parlament amb corporacions, entitats i associacions

Secció primera. La tramitació dels informes a presentar al Parlament

Article 200. Compareixences per a presentar els informes establerts per llei

1. En el cas que una llei estableixi expressament que un òrgan estatutari, un ens local de Catalunya, un ens instrumental que depengui de l'Administració de la Generalitat o que hi estigui vinculat, o qualsevol dels òrgans integrants d'aquests organismes hagi de lliurar un informe al Parlament, la Mesa del Parlament, a sol·licitud de dos grups parlamentaris o de la cinquena part dels diputats, pot acordar que sigui presentat oralment davant la comissió o subcomissió que consideri competent.

2. La compareixença comença amb la presentació dels compareixents pel president de la comissió o subcomissió, que, tot seguit, els dona la paraula per un temps màxim de trenta minuts per tal que presentin l'informe corresponent. A continuació, els grups parlamentaris poden intervenir, per un temps màxim de deu minuts, per a fixar llur posició, formular preguntes o fer observacions. El compareixent els respon.

3. El president de la comissió o subcomissió, a iniciativa pròpia o a sol·licitud d'un grup parlamentari, pot obrir un segon torn d'aclariments o rèpliques puntuals per als diputats que així ho sol·licitin. Qui compareix ha de respondre succintament sense sortir del marc de la pregunta o de la sol·licitud d'aclariment.

Secció segona. Les relacions amb entitats i associacions representatives

Article 201. Participació

1. Les entitats i els grups socials poden comparèixer i intervenir en els plens monogràfics o extraordinaris que tinguin relació amb llur objecte o finalitat, a petició de dos grups parlamentaris, si així ho acorda la Junta de Portaveus.

2. De la mateixa manera que estableix l'apartat 1, també es pot convidar a comparèixer i intervenir en el Ple personalitats rellevants per llur significació institucional, política, social, científica o cultural. En aquest cas, la iniciativa també la pot adoptar el president del Parlament.

Article 202. Tràmit d'audiència

1. El Parlament de Catalunya es relaciona amb les entitats i les associacions de caràcter social, econòmic, sindical, humanitari, cultural i educatiu.

2. En el marc del que aquest reglament estableix per al treball de les ponències i de les subcomissions, el Parlament pot donar tràmit d'audiència, especialment en el procediment legislatiu, a les entitats i les associacions més representatives de caràcter social, econòmic, sindical, humanitari, cultural i educatiu, i demanar-los informes, mentre sigui obert el termini de presentació d'esmenes.

Capítol X. La relació amb les institucions i el Parlament Europeu

Article 203. Dret de petició davant el Parlament Europeu

1. Per a promoure una iniciativa en relació amb una matèria inclosa en l'àmbit de les competències de la Unió Europea, el Parlament de Catalunya pot exercir el dret de petició davant el Parlament Europeu, d'acord amb el que estableix el Reglament d'aquest.

2. La proposta de petició pot ésser presentada pel Govern de la Generalitat, per dos grups parlamentaris o per la cinquena part dels membres del Parlament.

3. La proposta de petició es tramita pel procediment que aquest reglament estableix per a les propostes de resolució i ha d'ésser aprovada per la majoria absoluta dels membres del Parlament.

4. Si el Parlament Europeu dona audiència al Parlament de Catalunya, el Ple pot designar tres diputats perquè compareguin davant la comissió del Parlament Europeu competent en la matèria de què tracta la petició.

Article 204. Participació en l'aplicació dels principis de subsidiarietat i proporcionalitat per la Unió Europea

1. Quan, en el marc de l'aplicació dels principis de subsidiarietat i proporcionalitat, el Parlament és consultat en relació amb una proposta legislativa de la Unió Europea, la Mesa del Parlament n'ordena la publicació.

2. La Mesa, escoltada la Junta de Portaveus, encomana a la comissió competent per raó de la matèria la tramitació de la consulta i obre un termini perquè els grups parlamentaris hi puguin formular observacions.

3. Finit el termini, la comissió, a la vista de la proposta legislativa i de les observacions presentades, elabora un dictamen.

4. En funció de la matèria, la Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, pot acordar que l'aprovació del dictamen correspongui al Ple, a proposta de la comissió.

5. La Mesa ha de vetllar per la bona fi del procediment dins el termini fixat per a respondre la consulta, i la presidència del Parlament ha de trametre la resposta a la institució que l'havia formulada.

Capítol XI. Els convenis de gestió i els acords de cooperació de la Generalitat amb altres comunitats autònomes o altres ens territorials rellevants

Article 205. Tramitació

1. El Parlament aprova els convenis de gestió i els acords de cooperació que la Generalitat acordi o concerta amb altres comunitats autònomes o altres ens territorials rellevants per a la gestió i la prestació de serveis propis, corresponents a matèries que són de llur competència exclusiva.

2. El Govern ha de trametre al Parlament la proposta de conveni de gestió o d'acord de cooperació, acompanyada d'una memòria i de la documentació explicativa i justificativa necessària per a permetre el pronunciament del Parlament. El president del Parlament ha d'ordenar la publicació de la proposta en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*. La proposta s'ha de tramitar en sessió plenària.

3. El debat sobre la proposta del conveni de gestió o de l'acord de cooperació comença amb la presentació que en fa un membre del Govern i la posició dels grups parlamentaris.

4. Un cop acabat el debat, el Ple aprova o rebutja el conveni de gestió o l'acord de cooperació. El president ha de comunicar al Govern l'acord del Ple.

Títol V. De la caducitat de les tramitacions parlamentàries

Article 206. Caducitat per finiment de la legislatura

1. A la fi de cada legislatura caduquen tots els tràmits parlamentaris pendents d'examen i de resolució pel Parlament, llevat dels tràmits la continuïtat dels quals estableixen lleis específiques i dels tràmits que ha de conèixer la Diputació Permanent, d'acord amb el Reglament i amb les lleis.

2. Els informes del Síndic de Greuges i les memòries i els informes de la Sindicatura de Comptes s'han de traslladar a la legislatura següent. La comissió corresponent, per majoria absoluta, pot acordar de continuar el procediment en el tràmit on era quan la legislatura es dissolgué.

Article 207. Proposicions de llei al Congrés dels Diputats

1. Si a les Corts Generals caduca la tramitació d'una proposició de llei presentada pel Parlament de Catalunya a la Mesa del Congrés dels Diputats, el Ple del Parlament, a proposta de la Junta de Portaveus, pot reiterar-ne directament la presentació i confirmar els diputats designats perquè la defensin.

2. Si la legislatura del Parlament de Catalunya es dissol abans que no s'hagi fet la defensa d'una proposició de llei presentada a la Mesa del Congrés dels Diputats, el Ple del nou Parlament, d'acord amb l'article 176.4, pot designar els diputats que l'han de defensar en el Congrés dels Diputats o, a proposta de la Junta de Portaveus, pot retirar-la.

3. Si una proposició de llei presentada pel Parlament de Catalunya al Congrés dels Diputats es considera obsoleta, la Mesa i la Junta de Portaveus poden acordar concordadament de retirar-la, a proposta d'una cinquena part dels diputats o de dos grups parlamentaris.

Títol VI. De la transparència en l'activitat parlamentària

Capítol I. Transparència

Secció primera. Principis generals

Article 208. Política de transparència

1. El Parlament ha de fer pública la informació relativa a la seva organització, el seu funcionament, les seves activitats i el seu règim econòmic de manera objectiva i fàcilment accessible i comprensible.

2. La política de transparència té com a finalitat que les persones puguin conèixer i tenir a l'abast la informació relativa als àmbits a què fa referència l'apartat 1.

Article 209. Portal de la Transparència

1. El Parlament ha de garantir la transparència de la seva informació i documentació per mitjà del Portal de la Transparència.

2. El Portal de la Transparència s'estableix com un sistema integral d'informació i coneixement en format electrònic que ha de permetre a les persones accedir a la informació i la documentació parlamentàries mitjançant un cercador que garanteixi una utilització ràpida, fàcil i comprensible.

3. El Portal de la Transparència s'ha de configurar de manera que garanteixi:

- a) La difusió permanent i actualitzada de la informació.
- b) L'organització sistemàtica de la informació, per tal que sigui fàcilment accessible i permeti una consulta ràpida, àgil i intuïtiva.
- c) La facilitat de consulta, amb la utilització de formats fàcilment comprensibles i que permetin la interoperativitat i la reutilització.

d) L'accés a la informació del Parlament d'acord amb el que estableix la legislació de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Article 210. Reutilització de la informació

1. El Portal de la Transparència ha de facilitar la informació en format reutilitzable.
2. La informació pot ésser reutilitzada amb qualsevol objectiu lícit amb la condició de no alterar-ne o desnaturalitzar-ne el sentit i amb l'obligació de citar la font de les dades i la data de la darrera actualització.

Secció segona. Informació i documentació subjecta a transparència

Article 211. Obligacions de transparència

1. El Parlament ha de fer pública, en aplicació del principi de transparència, la informació sobre:

- a) L'organització del Parlament i l'Administració parlamentària.
- b) Les decisions dels òrgans parlamentaris, incloses la Mesa i la Junta de Portaveus.
- c) Les tramitacions parlamentàries, amb llur documentació annexa.
- d) El compliment de les obligacions pròpies de l'Estatut dels diputats, d'acord amb el que estableix aquest reglament, i també les retribucions dels diputats.
- e) Els informes i els estudis elaborats pels òrgans parlamentaris i pels serveis parlamentaris.
- f) Els currículums de les persones proposades per a ocupar càrrecs públics el nomenament dels quals correspon al Parlament.
- g) Els pronunciaments judicials en què s'hagi constatat la lesió dels drets fonamentals dels diputats o dels ciutadans als quals representen per les decisions, els acords o els actes dels diferents òrgans parlamentaris.

2. El Parlament, a més de la informació a què fa referència l'apartat 1, ha de fer pública la informació sobre:

- a) El pressupost del Parlament i la gestió econòmica, comptable, pressupostària i patrimonial.
- b) La plantilla, la relació de llocs de treball i el règim retributiu del personal al servei del Parlament, inclosos els alts càrrecs.
- c) Els contractes, les licitacions i els convenis signats pel Parlament.
- d) En general, la documentació relacionada amb les activitats subjectes a dret administratiu.

3. La informació a què fan referència els apartats 1 i 2 ha de comprendre les dades i els documents corresponents amb l'abast i la precisió que determini la Mesa del Parlament, d'acord amb la legislació de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

4. El Parlament, sempre que sigui possible, ha de publicar la informació en format digital i ha d'usar programari lliure i de codi obert.

Article 212. Límits a les obligacions de transparència

1. Les obligacions de transparència tenen com a límits els que estableix amb caràcter general la legislació de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

2. El principi de transparència sempre s'ha d'interpretar favorablement i aplicar preferentment, i qualsevol restricció ha d'estar fonamentada en un límit o una excepció expressament establerts per la llei.

Capítol II. Accés a la informació pública

Secció primera. Principis generals

Article 213. Dret d'accés

1. Totes les persones majors de setze anys tenen el dret d'accedir a la informació i documentació del Parlament, a títol individual o en nom i representació d'una persona jurídica legalment constituïda o d'una organització o plataforma constituïda per a la defensa o promoció d'interessos col·lectius, encara que no tingui personalitat jurídica.

2. L'exercici del dret d'accés a la informació parlamentària no requereix l'existència de cap interès personal, no està subjecte a cap motivació i no requereix la invocació de cap norma específica.

Article 214. Informació parlamentària

1. El dret d'accés a la informació parlamentària comprèn la documentació generada pel Parlament i la que aquest té com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li han de subministrar el Govern, les administracions, altres institucions i terceres persones en compliment de les lleis o d'aquest reglament.

2. La informació parlamentària inclou, sense excepció, la documentació relativa a l'activitat dels òrgans parlamentaris i la documentació administrativa dels serveis que integren l'Administració parlamentària.

Article 215. Límits del dret d'accés

1. El dret d'accés a la informació pot ésser denegat o restringit si es dona alguna de les causes que estableix la legislació de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

2. El dret d'accés pot ésser denegat o restringit quan el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a:

a) La seguretat pública i les matèries declarades secretes o reservades d'acord amb la legislació vigent.

b) La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries.

c) El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei.

d) El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva.

e) Els drets dels menors d'edat.

f) La protecció de la intimitat, dels altres drets privats legítims i de les dades personals.

g) El secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial.

3. Les limitacions al dret d'accés s'han d'aplicar sempre en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. Si l'aplicació d'algun dels límits afecta només una part de la informació sol·licitada, s'ha d'autoritzar l'accés a la resta de les dades. També s'hi ha d'autoritzar l'accés si la protecció dels drets i interessos públics a què fa referència l'apartat 2 es pot garantir mitjançant l'eliminació o anonimització de les dades sensibles, sempre que la informació no es desnaturalitzi o esdevingui de difícil o equívoca comprensió.

Secció segona. Procediment i garanties

Article 216. Procediment

1. Les sol·licituds d'accés a la informació pública es poden fer per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la identitat del sol·licitant i d'una adreça de contacte, preferentment electrònica, als efectes de les comunicacions entre el sol·licitant i el Parlament.

2. El Portal de la Transparència del Parlament ha de facilitar l'exercici del dret d'accés mitjançant un formulari electrònic senzill i fàcilment accessible.

3. La Mesa del Parlament ha de regular les condicions d'exercici del dret d'accés i el procediment que s'ha de seguir per a resoldre les sol·licituds. Aquesta regulació s'ha d'inspirar en els principis i les regles que estableix la legislació de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Article 217. Accés a la informació

1. El Parlament ha de subministrar la informació sol·licitada en el format que s'hagi demanat en el termini de trenta dies.

2. El Parlament pot subministrar la informació en un format diferent del demanat, especialment per via electrònica o mitjançant consulta presencial a les dependències del Parlament, si aquesta alternativa és més fàcil i econòmica per al Parlament i no dificulta l'accés a les dades.

3. Els interessats tenen dret a demanar l'expedició de còpies i la transposició de la informació a formats diferents de l'original. Tanmateix, el Parlament pot denegar la sol·licitud si pot comprometre el bon funcionament dels serveis de l'Administració parlamentària per raó dels recursos personals o materials que calgui mobilitzar.

4. El Parlament, en els supòsits a què fa referència l'apartat 3, pot exigir una contraprestació econòmica ajustada al cost del servei.

Article 218. Silenci positiu

1. Si el Parlament no resol ni notifica la seva decisió en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la recepció de la sol·licitud d'accés a la informació pública, aquesta s'entén estimada, llevat que una norma amb rang de llei estableixi expressament un efecte desestimatori, total o parcial, amb relació a una determinada informació.

2. El dret d'accés no es pot adquirir en cap cas per silenci si es dona algun dels límits que aquest reglament o altres lleis estableixen per a accedir a la informació pública.

3. El termini per a resoldre la sol·licitud d'accés a la informació pública es pot prorrogar o pot quedar en suspens en els supòsits que estableix la legislació de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Article 219. Garantia del dret d'accés

1. El Parlament ha de tenir un òrgan de garantia del dret d'accés a la informació pública.

2. El Parlament, mitjançant un conveni amb la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, que estableix l'article 39 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, atorga a aquest òrgan la competència per a resoldre les reclamacions dels ciutadans contra les denegacions del dret d'accés acordades pel Parlament.

Capítol III. Registre de grups d'interès

Secció primera. El funcionament del Registre de grups d'interès

Article 220. Registre de grups d'interès

1. El Registre de grups d'interès del Parlament és públic i té com a finalitat la inscripció i el control de les persones i organitzacions que, en interès d'altres persones o com a expressió directa d'interessos col·lectius, acompleixen activitats que poden influir en l'elaboració de les lleis o en l'exercici de les altres funcions del Parlament.

2. El funcionament del Registre de grups d'interès ha de respectar el dret dels diputats i dels grups parlamentaris a exercir llur mandat sense restriccions.

Article 221. Contingut del Registre de grups d'interès

1. El Registre de grups d'interès ha de determinar i classificar les persones i organitzacions que s'hi han d'inscriure i la informació que han de donar al Parlament sobre llurs activitats, organització, funcionament i finançament.

2. La Mesa del Parlament, una vegada escoltada la Junta de Portaveus, ha de determinar les activitats que es poden considerar d'influència a l'efecte del que estableix l'article 220, i també les activitats excloses d'inscripció al Registre d'acord amb els criteris que estableix la legislació de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

3. La Mesa del Parlament ha de determinar les categories de la classificació dels grups d'interès, la informació requerida als declarants, el codi de conducta i el procediment que s'ha de seguir en cas d'incompliment de les obligacions que estableixen aquest reglament i el Codi de conducta dels grups d'interès.

Article 222. Publicitat del Registre de grups d'interès

1. Les dades del Registre de grups d'interès s'han de fer públiques per mitjà del Portal de la Transparència.

2. S'han de publicar periòdicament les activitats que els grups d'interès acompleixen en l'àmbit parlamentari. Aquesta periodicitat no pot ésser superior a un mes.

3. La publicitat de les activitats dels grups d'interès ha d'incloure, en tot cas, l'agenda de contactes que han tingut amb els membres del Parlament, amb llurs assessors i amb els funcionaris del Parlament, la informació sobre la realització d'actes als quals es convidi els diputats, la participació dels grups d'interès en tràmits d'audiència de projectes legislatius i les aportacions fetes sobre iniciatives legislatives adreçades al Parlament i als grups parlamentaris.

Secció segona. Drets i obligacions derivats de la inscripció en el Registre de grups d'interès

Article 223. Efectes de la inscripció en el Registre de grups d'interès

1. La inscripció en el Registre de grups d'interès permet:

a) Activar mesures que facilitin l'accés a les dependències del Parlament, als diputats i llurs assessors i al personal al servei del Parlament.

b) Organitzar o copatrocinar actes en les dependències del Parlament, amb l'autorització prèvia de la Mesa.

c) Obtenir canals especials d'informació.

d) Intervenir com a compareixents en comissió, d'acord amb el que estableix aquest reglament.

2. Correspon a la Mesa determinar les mesures aplicables en cada cas entre les que estableix l'apartat 1, d'acord amb la classificació dels grups d'interès. La Mesa també pot acordar mesures addicionals, respectant sempre el principi d'igualtat.

Article 224. Obligacions que comporta la inscripció en el Registre de grups d'interès

1. La inscripció en el Registre de grups d'interès comporta les obligacions següents:

a) Acceptar que la informació que els grups d'interès han de proporcionar al Parlament es faci pública.

b) Garantir que la informació proporcionada és completa, correcta i fidedigna.

c) Complir el Codi de conducta dels grups d'interès i acceptar les conseqüències d'un eventual incompliment.

2. Els grups d'interès, en virtut de la inscripció al Registre, estan obligats a informar el Parlament de les activitats que acompleixen, dels clients, persones o organitzacions per als quals treballen, de les remuneracions que perceben, si escau, i de les despeses relacionades amb llur activitat com a grups d'interès.

Article 225. Mesures en cas d'incompliment de les obligacions dels grups d'interès

1. L'incompliment de les obligacions que estableixen aquest reglament i el Codi de conducta dels grups d'interès dona lloc a l'adopció per la Mesa del Parlament de mesures de suspensió o cancel·lació de la inscripció en el Registre de grups d'interès, en funció de la gravetat de l'incompliment, d'acord amb el que estableixen les normes de règim intern del dit Registre.

2. Qualsevol persona pot presentar una denúncia davant la Mesa del Parlament als efectes del que estableix l'apartat 1. El Portal de la Transparència ha de facilitar un formulari estàndard per a aquest fi.

Capítol IV. Prevenció i lluita contra la corrupció i el frau

Article 226. Mecanisme català de prevenció i lluita contra la corrupció i el frau

1. El mecanisme català de prevenció i lluita contra la corrupció i el frau ha de trametre anualment un informe sobre les tasques dutes a terme i sobre les seves conclusions a la comissió competent en afers institucionals.

2. En el marc de la comissió competent en afers institucionals, dins els trenta dies de la recepció de l'informe a què fa referència l'apartat 1, s'ha d'incloure un punt a l'ordre del dia a l'efecte que pugui intervenir un representant de cadascun dels grups parlamentaris, per a fixar la posició global del grup respecte a la situació de la lluita contra la corrupció i el frau i la tasca duta a terme pel mecanisme, per un temps màxim de quinze minuts. Amb motiu d'aquest debat, es poden presentar propostes de resolució.

3. Pot comparèixer una representació del Govern, si aquest ho demana, amb un torn d'intervenció prèvia als grups, sense límit de temps, per a donar compte de la seva posició respecte a la lluita contra la corrupció i el frau.

Article 227. Compareixences sobre la prevenció i la lluita contra la corrupció i el frau

1. El Parlament, per acord de la comissió competent en aquesta matèria, pot demanar la compareixença del president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i del fiscal en cap de Catalunya perquè informin sobre les investigacions i les causes judicials obertes per corrupció i frau fiscal a Catalunya durant l'any anterior, i sobre llurs resultats pel que fa a l'aclariment, les reparacions i les garanties de no reiteració.

2. El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya ha de comparèixer anualment davant la comissió competent en aquesta matèria per a presentar la memòria que estableix la Llei de l'Oficina Antifrau de Catalunya. Aquesta memòria ha d'incloure la informació relativa a les investigacions i les causes judicials obertes per corrupció i frau fiscal com a conseqüència de les actuacions de l'Oficina, i llurs resultats pel que fa a l'aclariment dels fets, les reparacions i les garanties de no reiteració.

Capítol V. Parlament obert

Secció primera. Principis generals

Article 228. Impuls del Parlament obert

1. El Parlament, per mitjà del Portal de la Transparència i altres formats electrònics, si escau, ha d'adoptar les mesures necessàries perquè els ciutadans, les entitats, les organitzacions i els grups socials participin i col·laborin en la tramitació dels projectes i proposicions de llei i les iniciatives parlamentàries en general.

2. El Parlament ha d'adoptar les mesures necessàries perquè els ciutadans puguin presentar peticions i fer propostes de millora de les lleis i suggeriments referits al funcionament del Parlament.

Article 229. Transparència i informació pública

1. El Portal de la Transparència, per a l'efectivitat del Parlament obert, ha de tenir un espai específic on constin les iniciatives legislatives en tràmit, la informació i documentació que les afecta i el calendari de tramitació previst.

2. El Portal de la Transparència ha d'estar dotat d'instruments i mecanismes que facilitin un accés fàcil, ràpid i permanent dels ciutadans a la informació parlamentària.

Secció segona. Instruments per a l'efectivitat del Parlament obert

Article 230. Instruments participatius

1. Són instruments del Parlament obert les audiències que estableix l'article 117 i els espais de participació i col·laboració ciutadanes que ha d'establir la Mesa del Parlament.

2. Les audiències tenen com a finalitat promoure la participació directa de les organitzacions i els grups socials i dels experts en la tramitació de les iniciatives legislatives, d'acord amb el que estableix l'article 117.

3. Els espais de participació i col·laboració han de permetre seguir la tramitació de les iniciatives legislatives, fer comentaris sobre llur contingut i presentar suggeriments o propostes de modificació amb relació als projectes i les proposicions de llei.

4. Els ciutadans, les entitats i les organitzacions socials poden participar en l'activitat parlamentària mitjançant l'aportació d'opinions i la presentació d'informes i altres documents relacionats amb qualsevol tramitació parlamentària.

Article 231. Diàleg amb els ciutadans

1. El Parlament ha d'utilitzar els instruments de participació i col·laboració ciutadanes com a plataformes de diàleg i de relació amb els ciutadans.

2. El Parlament ha de promoure les mesures adequades perquè el diàleg a què fa referència l'apartat 1 es pugui establir amb els diputats i els grups parlamentaris i perquè les aportacions realitzades puguin ésser objecte del corresponent retorn per part d'aquests.

3. El Portal de la Transparència ha d'ésser utilitzat com a plataforma preferent per a fer efectiva la participació ciutadana. A aquest efecte, el Portal ha de tenir un espai amb informació actualitzada de totes les iniciatives parlamentàries, de llur estat de tramitació i dels processos de participació oberts, amb la indicació, si escau, de la forma i les condicions per a exercir la participació.

Article 232. Avaluació

1. El Parlament ha d'avaluar l'impacte que els processos participatius tenen sobre l'activitat parlamentària, tenint en compte la informació que facilitin els grups parlamentaris.

2. El Parlament, en el cas de les iniciatives legislatives, ha d'elaborar una memòria una vegada finalitzada la tramitació. Aquesta memòria ha de reflectir la influència que el procés participatiu ha tingut en la llei aprovada.

3. Els informes i les memòries d'avaluació s'han de publicar en el Portal de la Transparència.

Títol VII. Del capteniment i l'ordre a la seu del Parlament

Capítol I. L'ordre en les sessions

Article 233. Regles i crides a l'ordre

1. Durant les sessions del Ple o de les comissions, els diputats tenen l'obligació de respectar les regles d'ordre establertes per aquest reglament, han d'evitar de causar perturbacions o desordres, de fer-se acusacions o recriminacions entre ells, de pronunciar expressions inconvenients al decòrum, d'interrompre els oradors sense autorització del president i de fer ús de la paraula més temps de l'autoritzat, i han d'evitar també d'entrebancar deliberadament el curs dels debats o d'obstruir el treball parlamentari.

2. El diputat que violi les regles d'ordre establertes per l'apartat 1 ha d'ésser cridat a l'ordre pel president.

Article 234. Deures del públic assistent

El públic assistent a les sessions del Parlament ha de mantenir sempre silenci i ordre, i no li són permeses manifestacions d'aprovació o de desaprovació, de qual-sevol mena que siguin.

Article 235. Disciplina parlamentària

1. Tant els diputats com els membres del públic estan sotmesos als poders disciplinaris del president i de la cambra, d'acord amb aquest reglament.

2. El president pot suspendre o aixecar la sessió en cas d'aldarull o de desobediència obstinada d'un diputat, sens perjudici d'aplicar-li les sancions corresponents en la mateixa sessió o en la sessió següent. Abans de suspendre o aixecar la sessió per causa d'indisciplina, el president ha d'advertir la cambra de la possibilitat de prendre aquestes mesures.

3. La suspensió, si és el cas, ha de durar un màxim de mitja hora, i tot seguit la sessió s'ha de reprendre de ple dret.

Article 236. Atribucions de la presidència

1. El president pot ordenar l'expulsió immediata de tothom qui, de la tribuna del públic estant, no s'atingui a les disposicions de l'article 234; si algú comet una infracció greu, se l'ha de conduir davant les autoritats competents.

2. En cas de desordre o de tumult durant una sessió, el president pot ordenar el desallotjament del públic.

Capítol II. Les sancions

Article 237. Absentisme

1. El diputat que, sense justificació suficient o sense l'autorització necessària, no assisteixi a tres sessions consecutives del Ple o de les comissions, indistintament, o a cinc d'alternes, durant un període de sessions, pot ésser privat del dret a percebre l'assignació d'un mes i dels altres drets de caràcter econòmic.

2. La Comissió de l'Estatut dels Diputats, a proposta del president del Parlament, bé a iniciativa pròpia, bé a iniciativa del president de la comissió corresponent, havent escoltat la persona afectada, ha de prendre mitjançant una resolució motivada l'acord a què fa referència l'apartat 1, i ha d'assenyalar l'extensió i la durada de les sancions.

3. Per ordre de la Mesa del Parlament, que en aquest punt ha de prendre les mesures pertinents, les absències injustificades dels diputats a les sessions han d'ésser publicades.

Article 238. Disciplina

1. La segona crida a l'ordre feta a un diputat en una mateixa reunió comporta:

- a) Una menció especial en l'acta de la sessió.
- b) L'advertiment de retirar-li la paraula, si cal fer-li una tercera crida a l'ordre.

2. La tercera crida a l'ordre feta a un diputat en una mateixa reunió li comporta la privació del dret a fer ús de la paraula per al temps que resta de reunió.

3. Al final de la reunió, amb l'autorització prèvia del president, la persona que hagi estat cridada a l'ordre per tercera vegada pot fer ús de la paraula per a justificar-se. L'exposició de la justificació no pot passar de cinc minuts, i pot fer-la la persona mateixa o una altra en qui l'hagi delegada.

Article 239. Expulsió de la cambra

1. Si la crida a l'ordre és motivada per paraules ofensives adreçades a les institucions públiques, a un altre membre del Parlament o a qualsevol altra persona, pot donar lloc a l'expulsió de la cambra per a la resta de la reunió.

2. Si hi ha hagut una rectificació, hom pot retirar les expressions a què es refereix l'apartat 1 i demanar que no constin en acta. Correspon al president del Parlament de decidir sobre aquesta qüestió.

Article 240. Autoritzacions

Els diputats han de sol·licitar al president del Parlament, per mitjà dels grups parlamentaris respectius, l'autorització de no assistir als treballs parlamentaris, autorització que no pot ésser mai indefinida.

Capítol III. L'exclusió temporal de l'exercici de la funció parlamentària

Article 241. Causes

1. Pot ésser exclòs temporalment de l'exercici de la funció parlamentària:

a) El membre del Parlament que el president hagi de cridar a l'ordre per quarta vegada en una mateixa reunió.

b) El membre del Parlament que, un cop complerta la sanció imposada d'acord amb l'article 237, reincideixi en la falta.

c) El membre del Parlament que provoqui un aldarull dins el Saló de Sessions o en un altre lloc del recinte parlamentari.

2. A proposta del president del Parlament, bé a iniciativa pròpia, bé a iniciativa del president de la comissió corresponent, amb un dictamen previ motivat de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, havent escoltat la persona afectada, el Ple del Parlament, per majoria de dos terços dels diputats, pot acordar l'exclusió temporal de l'exercici de la funció parlamentària i la durada d'aquesta.

Article 242. Ús indegut de la condició de membre del Parlament

El diputat que no compleixi el que estableix l'article 20 pot ésser exclòs temporalment de l'exercici de la funció parlamentària, seguint els procediments establerts per l'article 241.2.

Article 243. Efectes de l'exclusió temporal

L'exclusió temporal de l'exercici de la funció parlamentària comporta la pèrdua de les assignacions, les dietes i les indemnitzacions, i la suspensió dels drets i els deures lligats a l'activitat parlamentària, però no n'afecta les prerrogatives ni els altres drets i deures.

Capítol IV. L'ordre dins el recinte parlamentari

Article 244. Facultats de la presidència

El president ha de vetllar pel manteniment de l'ordre en totes les dependències del Parlament. A aquest efecte, pot prendre totes les mesures que consideri pertinents, incloent-hi la de posar a disposició judicial les persones que hagin pertorbat l'ordre.

Article 245. Expulsió

Tothom qui en les dependències del Parlament, tant si hi ha sessió com si no n'hi ha, sigui diputat o no ho sigui, promogui desordres greus, n'ha d'ésser expulsat immediatament. A més, si es tracta d'un diputat, el president pot promoure les actuacions a què es refereix l'article 241.2.

Títol VIII. Dels serveis del Parlament

Capítol I. L'Administració parlamentària

Article 246. Suport a la tasca parlamentària

1. El Parlament ha de disposar dels mitjans humans i materials necessaris per a complir amb eficàcia i amb eficiència les seves funcions, especialment pel que fa als serveis permanents d'assessorament jurídic, lingüístic, econòmic i sociopolític, i ha de tenir el suport dels serveis de documentació i dels serveis tècnics, tots ells dirigits administrativament per funcionaris del Parlament.

2. El Parlament, per mitjà de la Mesa, pot contractar els serveis d'experts per a tasques especialitzades, o si ho requereix el treball de les comissions, a proposta de la mesa d'aquestes.

Article 247. Administració parlamentària

1. El Parlament disposa d'una administració pròpia per a complir les funcions estatutàries i les que li encomanen les lleis. Els òrgans parlamentaris regulen i organitzen l'Administració parlamentària, en exercici de l'autonomia administrativa del Parlament.

2. L'Administració parlamentària i el personal al servei del Parlament es regeixen pels Estatuts del règim i el govern interiors, que complementen les disposicions d'aquest reglament pel que fa a aquest àmbit organitzatiu.

3. Els Estatuts del règim i el govern interiors han d'ésser aprovats per la comissió legislativa competent en matèria de funció pública.

Article 248. Principis d'actuació

1. L'Administració parlamentària ha d'actuar d'acord amb els principis d'objectivitat, d'eficàcia i d'eficiència.

2. El personal al servei del Parlament ha de complir les seves funcions amb subjecció als principis de professionalitat i d'imparcialitat.

3. Els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament han de regular el règim jurídic del personal al servei del Parlament de la manera més adequada a les especificitats de l'activitat i l'organització parlamentàries.

Article 249. Secretaria General

1. El secretari general del Parlament, sota la direcció del president i de la Mesa del Parlament, és el cap superior de tot el personal i de tots els serveis del Parlament i compleix les funcions tècniques de suport i d'assessorament dels òrgans rectors del Parlament, assistit dels lletrats del Parlament.

2. El secretari general és nomenat per la Mesa del Parlament, a proposta del president, d'entre els lletrats del Parlament.

Article 250. Tecnologies de la informació i la comunicació

1. El Parlament ha de disposar de mitjans adequats pel que fa a les tecnologies de la informació i la comunicació, per tal d'augmentar la quantitat i la qualitat de la informació parlamentària a l'abast dels ciutadans, definir estratègies sobre participació democràtica, impulsar iniciatives relacionades amb l'aprenentatge virtual i modernitzar la gestió del Parlament, amb vista a incrementar l'eficiència i l'eficàcia dels serveis que presta, potenciar la racionalització de les formes de treball i la connexió amb la resta d'administracions i de centres d'interès i rellevància públics.

2. Als efectes del que disposa l'apartat 1, el Parlament ha de signar convenis de col·laboració amb entitats que promouen la democràcia participativa per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació.

3. El pressupost del Parlament ha de disposar anualment d'assignacions suficients per a atendre les necessitats derivades del que estableix aquest article.

Capítol II. L'Oficina Pressupostària del Parlament

Article 251. Oficina Pressupostària del Parlament

1. Per tal d'efectuar un seguiment i un control adequats de l'execució del pressupost de la Generalitat i sota la dependència de la presidència de la cambra, es constitueix l'Oficina Pressupostària del Parlament, amb les funcions següents:

a) Assessorar tècnicament els diputats i els grups parlamentaris en relació amb l'aprovació, l'estat d'execució i la liquidació dels pressupostos de la Generalitat, les seves entitats autònomes i les seves empreses.

b) Facilitar als diputats i als grups parlamentaris la documentació pressupostària relacionada amb les iniciatives parlamentàries de tota mena.

c) Assessorar els diputats i els òrgans de la cambra en matèries relacionades amb l'activitat pressupostària en altres organismes i països.

2. Per mitjà de la presidència del Parlament i amb la periodicitat que es determini, els departaments responsables, les entitats autònomes i les empreses públiques o vinculades de la Generalitat han de facilitar a l'Oficina Pressupostària del Parlament tota la documentació que aquesta requereixi.

3. La Mesa del Parlament, a proposta del president, i un cop escoltada la Junta de Portaveus, designa el director de l'Oficina Pressupostària del Parlament entre persones expertes en disciplines econòmiques o financeres. El pressupost del Parlament ha d'incloure la dotació del personal expert i dels mitjans materials necessaris per a l'exercici de les funcions de l'Oficina Pressupostària.

Disposicions addicionals

Primera. Adaptació de la Llei 2/2009

S'han d'adoptar les mesures normatives necessàries per a adaptar la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, al que disposa l'article 147.6 pel que fa a la facultat de demanar un dictamen al Consell de Garanties Estatutàries amb relació als textos consolidats.

Segona. Ús d'un llenguatge no sexista

En les comunicacions, les declaracions i els treballs del Parlament s'ha de vetllar, en la mesura que sigui possible, per l'ús d'un llenguatge no sexista.

Disposicions transitòries

Primera. Convenis amb la Seguretat Social

Als efectes de donar compliment al que estableix l'article 13, la Mesa del Parlament ha d'emprendre les gestions necessàries amb la Seguretat Social per a establir els convenis i determinar les normes especials aplicables, i ha de comunicar-ho a la Mesa Ampliada perquè en faci efectiva l'aplicació.

Segona. Reducció de les indemnitzacions dels diputats

Les indemnitzacions que tenen dret a percebre els diputats d'acord amb l'article 12.1 han d'ésser objecte d'una reducció gradual i progressiva que ha d'establir la Mesa del Parlament per tal que siguin incorporades a l'assignació fixa.

Tercera. Informació del Portal de la Transparència

El Portal de la Transparència, en la mesura que les disponibilitats econòmiques i tecnològiques ho facin possible, ha de donar informació actualitzada de les iniciatives parlamentàries presentades individualment pels diputats i pels grups parlamentaris, de l'assistència dels diputats als plens, a les comissions, a les ponències i als grups de treball dels quals són membres, i del sentit de llur vot en cada votació en què han participat.

Disposició derogatòria

Es deroguen el text refós del Reglament del Parlament de Catalunya del 20 d'octubre de 1987, la modificació del 19 de desembre de 1991 i l'apèndix que recull els criteris interpretatius i les normes supletòries del Reglament aprovats per la Mesa del Parlament fins al 22 de desembre de 2005. Els textos derogats mantenen la condició de precedents.

Disposicions finals

Primera. Reformes del Reglament

Les reformes d'aquest reglament es tramiten pel procediment establert pels articles 129 i 130, sense la intervenció del Govern.

Segona. Disposició transitòria segona de la Llei 13/2008

D'acord amb el que estableix l'article 77, queda sense efecte la disposició transitòria segona de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.
